

POLICEJNÍ AKADEMIE ČESKÉ REPUBLIKY V PRAZE

Fakulta bezpečnostně právní

Katedra kriminalistiky

**Metodika odhalování a vyšetřování pytláctví páchaného
na území České republiky**

Diplomová práce

Methodology of detection and investigation poaching in the Czech republic

Master thesis

VEDOUCÍ PRÁCE

doc. JUDr. Zdeněk Konrád, CSc.

AUTOR PRÁCE

Bc. Martin Pecánek

PRAHA

2022

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že předložená diplomová práce je mým původním autorským dílem, které jsem vypracoval samostatně. Veškerou literaturu a další zdroje, z nichž jsem čerpal, v práci řádně cituji a jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

V Litni, dne 10.3. 2022

.....

Bc. Martin Pecánek

ANOTACE

Diplomová práce pojednává o fenoménu pytláctví, jeho charakteristice z hlediska právní úpravy a metodice vyšetřování. První kapitola práce je teoretického rázu a pojednává o historii a současné právní úpravě pytláctví. Prostor je zde věnován také statistice kriminality na území České republiky spolu s teoretickým vymezením kriminalistické metodiky. Druhá kapitola popisuje cíl práce, plán postupu a popis výzkumu, načež navazuje kapitola s výsledky vlastního terénního výzkumu. Závěrečná kapitola práce je věnována popisu kriminalistické charakteristiky pytláctví zpracované na základě předešlého výzkumu a doplněné o poznatky odborné kriminalistické literatury. Závěr práce vymezuje navrhovaná opatření pro předcházení, odhalování a vyšetřování pytláctví.

KLÍČOVÁ SLOVA

pytláctví * historie pytláctví * neoprávněný lov * kriminalistická charakteristika
* kriminalistická metodika * odhalování * vyšetřování

ANNOTATION

The master thesis is devoted to the phenomenon of the poaching, its characteristics in terms of legislation and investigation methodology. The first chapter is about a theoretical nature and discusses the history and current legislation of poaching. It also observes crime statistics in the Czech republic, along with a theoretical definition of forensic methodology. The second chapter describes the aim of the work, the plan of the progress and the description of the research, followed by a chapter with the result of my own field research. The final chapter of the thesis is focused on the description of the forensic characteristics of poaching based on previous research, supplemented by the findings of the forensic literature. The conclusion of this work defines the proposed measures for the prevention, detection and investigation of poaching.

KEYWORDS

Poaching * history of poaching * unauthorized hunting * criminologist features
* criminologist methodology * detection * investigation.

Obsah

Úvod	6
1 Teoretická východiska	8
1.1 Pytláctví, jeho právní základ a dělení	8
1.2 Historie pytláctví	9
1.2.1 Historický vývoj na území České republiky	11
1.3 Právní úprava pytláctví	16
1.3.1 Pytláctví kvalifikované jako přešupek	17
1.3.2 Pytláctví kvalifikované jako trestný čin	18
1.3.3 Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR k případu pytláctví	23
1.4 Přehled kriminality na území ČR	28
1.5 Metodika vyšetřování	31
2 Cíl, plán postupu a popis výzkumu	32
2.1 Cíl práce	32
2.2 Plán postupu	33
2.3 Popis výzkumu (metodika)	33
2.3.1 Výzkumné otázky	34
3 Výsledky výzkumu	36
3.1 Výsledky	36
3.2 Výsledek výzkumu	52
4 Metodika vyšetřování pytláctví	53
4.1 Kriminalistická charakteristika pytláctví	53
4.1.1 Typické kriminální situace	54
4.1.2 Typické způsoby páchaní	54
4.1.3 Typické vlastnosti pachatelů	64

4.1.4 Typické vlastnosti obětí	65
4.2. Typické stopy a další soudní důkazy	65
4.3 Typické vyšetřovací situace	67
4.4. Zvláštnosti podnětů k vyšetřování	68
4.5 Zvláštnosti počátečních vyšetřovacích a operativně pátracích úkonů.....	70
4.5.1 Domovní prohlídka, osobní prohlídka a prohlídka dopravních prostředků.....	71
4.5.2 Záznam telekomunikačního provozu	73
4.6 Zvláštnosti kriminalistických verzí	73
4.7 Zvláštnosti následných vyšetřovacích a operativně pátracích úkonů.....	75
4.7.1 Výslech svědků, výslech obviněného	75
4.7.2 Expertizy	76
4.7.3 Rekognice a vyšetřovací pokus	78
4.8 Zvláštnosti zapojení veřejnosti do vyšetřování a kriminalistická prevence	79
4.9 Doporučení k přijetí opatření pro předcházení a zamezování pytláctví.....	85
Závěr	87
Seznam použité literatury	89
Seznam grafů a tabulek	92
Seznam otázek z polostrukturovaného rozhovoru	93
Přílohy	94

Úvod

Člověk a další živé organismy na straně jedné, příroda na straně druhé. Aby mohla jedna strana existovat, musí být v rovnováze s tou druhou. Na planetě Zemi tedy nemůže život existovat bez přírody. Ačkoli je toto člověku známo již po několik staletí, dochází jeho činností k neustálému nabourávání této potřebné rovnováhy, čímž ohrožuje svojí budoucí existenci. Zřejmě až hrozba zániku lidstva přiměla světové lídry se touto otázkou zabývat a lze konstatovat, že v posledních letech zájem o ochranu životního prostředí celosvětově roste. Aby byla ochrana přírody účinná, je nezbytné takovou ochranu zakotvit v právních předpisech. V České republice vymezuje trestné činy proti životnímu prostředí trestní zákoník, který tyto vyčleňuje do samostatné hlavy osmé. Jedním z ustanovení této hlavy je i trestný čin pytláctví, tedy neoprávněný lov zvěře nebo ryb.

Pytláctví jako negativní jev provází společnost už po několik staletí, a i v současnosti se s ním na území České republiky lze v nemalé míře setkat. Kořeny počátku tohoto fenoménu sahají až na přelom 15. a 16. století, kdy došlo k vydání prvních nařízení upravujících přivlastnění si výhradního práva lovu vládnoucím jedincem nebo skupinou jedinců, čímž byla možnost lovu zbavena zejména nižší vrstva obyvatelstva, která do té doby lov běžně prováděla za účelem obživy. Pro tuto skupinu obyvatelstva tak nezbyla jiná možnost, než provádět zásahy do těchto nařízení – neoprávněně lovit. Přidávaly se však i další formy neoprávněného lovu, a to zejména se záměrem ukojení lovecké vášně majetných lovců či vidiny obohacení se prodejem upytlačených kusů zvěře. V průběhu dalších staletí byla ze strany vládnoucích panovníků přijímána opatření ve formě tvrdých trestů pro pytláčící osoby, nevyjímaje toho nejtvrďšího – trestu smrti. I přesto se však pytláctví nepodařilo nikdy zcela vymýtit, a tak tento fenomén „žije“ dál bez ohledu na formu vlády, právní úpravu a tresty, které za pytláctví v dané době hrozí.

Z dostupných statistik kriminality vyplývá, že v posledním desetiletí došlo na území České republiky k poklesu nápadu trestné činnosti pytláctví což může u osob v této problematice nezainteresovaných vyvolat dojem, že aktuálně nastavená právní úprava a činnost policie je v rámci potírání pytláctví dostačující

a není tak třeba podnikat žádné kroky vedoucí ke zkvalitnění těchto činností. Tato představa je však mylná, jelikož problematika pytláctví je natolik specifická trestná činnost vykazující vysokou latenci, že je naopak nezbytné v maximální možné míře rozšiřovat veškeré nové poznatky nejen do povědomí policistů a osob podílejících se na výkonu práva myslivosti, ale i široké veřejnosti. Pouze tak lze účinně bojovat s trestnou činností, které se bohužel nezdá dopouštět i osoby, které se složením slibu zavázaly k ochraně přírody - myslivci.

Má diplomová práce pojednává o metodice odhalování a vyšetřování pytláctví na území České republiky. Uvedené téma jsem si vybral z důvodu, že jako příslušník Policie České republiky sloužící na obvodním oddělení jsem si chtěl prohloubit znalosti o této, trůfnu si říci, mezi policisty téměř neznámé problematice a informace zjištěné v průběhu její tvorby poté zpracovat tak, aby mohly posloužit právě jako osvěta této problematice nejen v řadách policistů.

V první, zcela teoretické kapitole mé diplomové práce, se zaměřuji na dělení pytláctví a na základě toho udání dalšího směru práce, ve které se budu zabývat pouze pytláctvím proti právu myslivosti. Dále je první kapitola práce věnována průřezu historií pytláctví s okrajovým vymezením jeho dřívější právní úpravy s návazností na tu současnou. První část uzavírá kapitola statistiky kriminality a teorie metodiky vyšetřování. V následné praktické části je vymezen cíl terénního spolu s plánem postupu a popis jakým bude proveden samotný výzkum. Na tuto část poté navazují výsledky terénního šetření provedeného formou studia vyšetřovacích spisů. Závěrečná, čtvrtá kapitola této práce obsahuje popis metodiky vyšetřování pytláctví, vycházející jak z výsledků terénního šetření, tak poznatků získaných studiem odborné kriminalistické literatury.

1 Teoretická východiska

1.1 Pytláctví, jeho právní základ a dělení

„My, občané České republiky v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, odhodláni společně střežit a rozvíjet zděděné přírodní a kulturní, hmotné a duchovní bohatství¹,...“.

Takto zní výňatek z úvodu základního zákona České republiky,² který pamatuje na zachování a rozvoj zděděného přírodního bohatství na našem území. Toto bohatství bezesporu představují volně žijící živočichové. Jak je dále v Ústavě stanoveno, „*stát dbá o šetrné využívání přírodních zdrojů a ochranu přírodního bohatství*“.³ Ke splnění této základní povinnosti byly ze strany státu vytvořeny činnosti realizované na základě právních předpisů – myslivost⁴ a rybnářství.⁵ Tyto činnosti kromě toho, že ochraňují a využívají přírodní bohatství, dále přispívají mj. k zušlechtování, chovu a lovu zvěře a ryb a jejich životních podmínek.

Výkon práva myslivosti a rybnářství má na území našeho státu historické kořeny. V průběhu uplynulých staletí prošlo toto právo značným vývojem a každý panovník si ochranu přírodního bohatství vykládal po svém. Jedno je však zcela zřejmé – ustanovení práva lovu a obhospodařování zvěře vedlo ke vzniku fenoménu, který ochranu přírodního bohatství vytrvale narušuje od jejího počátku až do současnosti. Tímto fenoménem je neoprávněný zásah do práva lovu – pytláctví.

Pytláctví lze rozdělit podle zaměření pachatelů, kteří se této protiprávní činnosti dopouštějí na dvě hlavní skupiny - pytláctví ryb a pytláctví volně žijící zvěře. Jistě nelze opomenout ani třetí druh pytláctví, kterým se však v současnosti na našem území objevuje jen velmi zřídka. Tímto druhem je tzv. čížba, tedy lov

¹ Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., *Ústava České republiky* v posledním znění.

² Tamtéž.

³ Čl. 7 ústavní zákon č. 1/1993 Sb., *Ústava České republiky* v posledním znění.

⁴ Zákon č. 449/2001 Sb., *o myslivosti* v posledním znění.

⁵ Zákon č. 99/2004 Sb., *o rybnářství* v posledním znění.

drobného ptactva různými způsoby, kupříkladu do sítí, na lep, do pastí či za pomoci návnad.⁶

V následujících kapitolách práce bude pozornost podrobně zaměřena zejména na problematiku neoprávněných zásahů do práva myslivosti, které je upraveno zákonem č. 449/2001 Sb. o myslivosti (dále jen „zákon o myslivosti“).

„Myslivostí se rozumí soubor činností prováděných v přírodě ve vztahu k volně žijící zvěři jako součásti ekosystému a spolková činnost směřující k udržení a rozvíjení mysliveckých tradic a zvyků jako součásti českého národního kulturního dědictví.“⁷

Zákon o myslivosti je stěžejním právním předpisem, který upravuje problematiku myslivosti, počínaje chovem a zlepšováním podmínek zvěře, tvorbu a využití honiteb, náhradu škody způsobené zvěří nebo v důsledku provozování myslivosti, státní správu myslivosti a zejména také zakázané způsoby lovu. Taktéž vymezuje skutkovou podstatu pytláctví, při jejímž porušení dochází k naplnění znaků přestupku nebo trestného činu.

1.2 Historie pytláctví

Pro porozumění historie pytláctví je nutné vrátit se o několik set tisíc let do minulosti, tedy doby, kdy byl lov jednou z hlavních činností lidstva a zcela nezbytnou součástí boje o přežití. Lov lze charakterizovat jako „činnost některého druhu živočicha, směřující ke zmocnění se jiného volně žijícího živočicha.“⁸ V roce 1989 bylo archeology v okolí oázy al-Kown v Syrské poušti objeveno naleziště zvířecích kostí a nejrůznějších nástrojů.⁹ Jednalo se o několik tisíc kusů až 20 cm dlouhých úderných a řezacích nástrojů. Během dalších archeologických průzkumů byla v dané lokalitě mezi zvířecími kostmi nalezena část lebeční kosti pravěkého člověka – Homo erectus, s určeným stářím 450 000 let. Je tedy zřejmé,

⁶ ANDRESKA, Jiří, Erika, ANDRESKOVÁ. *Tisíc let myslivosti*. Vimperk: TINA, 1993. ISBN-80-85618-12-5, s. 382 – 387.

⁷ Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti v posledním znění, § 2.

⁸ STANĚK, Jiří, Libor, ŘEHÁK. *Nové postavení a úkoly stráží*. Praha: Venator, 2000. ISBN-80-902849-0-6, s. 87.

⁹ Tamtéž, s. 85.

že již v období pravěku byl člověk velmi zkušeným lovcem divoké zvěře. V této době byl sběr plodin a lov jediným způsobem, jak získat potravu. Nikdo se nemusel ohlížet na to, zda území, na kterém se chystá lovit někomu patří či nikoli. Vše patřilo všem a každý den se odehrával boj o přežití mezi člověkem a ostatními živočichy.

Na počátku vývoje lidské populace probíhal lov za účasti všech fyzicky zdatných obyvatel určitého společenství obývajících určité teritorium. Postupným vývojem a zdokonalováním loveckých nástrojů bylo možné lovit nebezpečnější a větší zvířata a na lov se začali specializovat zejména skupiny mužů. Lovecko – sběračská činnost člověka trvala až do období mladší doby kamenné - neolitu (na území Evropy 6 tis.př. n.l.).¹⁰ V této době došlo k usazování skupin a pěstování rostlin s pravidelnou sklizní spojeného s chovem domácích zvířat, čímž došlo k narušení do té doby trvající lovecko-sběračské činnosti člověka. Na jinou úroveň se posunul rovněž lov, k němuž se navíc přidal rybolov a lov ptactva.¹¹

Ve starověku byl již lov zcela běžně provozovanou odbornou činností, kterou provozoval jak běžný lid, tak šlechta v čele s panovníkem. Docházelo k lovu velkých a nebezpečných zvířat jako buvolů, slonů nebo lvů, což pro lovce představovalo značné nebezpečí. Tím se však nenechali odradit a lov se tak stal činností srovnatelnou s jakýmkoliv jiným řemeslem té doby. Důkazem vážnosti lovu byly malby vytvořené jako výzdoba královských sídel.¹² Na území starověkého Říma je poté zaznamenána první psaná zmínka o právu lovu zanesená v Iustiniánově Codexu: „*Všechna divoká zvířata, ptáci a ryby, tedy všichni živočichové, kteří se rodí na zemi, v moři či ve vzduchu, se stávají majetkem lovcovým, pokud před tím nikomu nepatřili: přitom nezáleží na tom, zda takové zvíře lovec uloví na svém pozemku, nebo na cizím.*“¹³

¹⁰ STANĚK, Jiří, Libor, ŘEHÁK. *Nové postavení a úkoly stráží*. Praha: Venator, 2000. ISBN-80-902849-0-6, s. 86.

¹¹ Tamtéž, s. 85-86.

¹² Tamtéž, s. 91.

¹³ Tamtéž, s. 95.

1.2.1 Historický vývoj na území České republiky

Pro první písemnou zmínku o právu lovu na našem území je třeba zapátrat v období vlády krále Vladislava II., který roku 1498 vydal „Obecné zřízení zemské“. Oficiálně bylo zřízení vydáno v roce 1500 jako „Zemská zřízení království českého.“¹⁴ Jednalo se o první kodifikaci českého zemského práva, jehož vytvoření velkou měrou ovlivnila šlechta, díky čemuž se jí podařilo získat hlavní postavení v Českém království, čímž došlo k oslabení panovníka.¹⁵ Ustanovení týkající se lovu zde bylo následující: *„Item s ručnicemi a kušemi, by jedni druhým okolo rybníků a po lesích a jejich zboží bez vůle jich nechodili po myslivosti; sedlští ani městští lidé, ani po jiné myslivosti, a jestliže by kdo kterého našel, aby jej vzal a vsadil a všechno jemu probral, a k tomu aby s něho vzal 5 kop grošů českých. Než co se pánů a rytířstva dotýče, kdož by jeden druhému chtěl zapověděti, ten vůli měj, aby po jeho nehonil; pakli přes to honil, tedy se k němu zachovej podle nálezu.“*¹⁶

Uvedené ustanovení je pro odhalení prvopočátků pytláctví důležité, neboť právě těmito nařízeními došlo k zásadnímu rozdělení vlastnictví majetku, zejména půdy a lesů – panovník nebo šlechtic vlastnil pozemky na svém panství a na tomto území si rovněž přivlastňoval právo lovu a obhospodařování zvěře. Též dochází k rozdělení společnosti na majetné (šlechta) a nemajetné (nižší vrstva obyvatelstva). Zejména pak nižší vrstva, která představovala většinu obyvatelstva tímto přichází o možnost lovu zvěře, který do té doby běžně realizovala za účelem obživy.

Zavedením práva lovu musel, tedy vzhledem k poměrům té doby, logicky přijít také neoprávněný zásah do tohoto práva, což představovalo počátek fenoménu (zrodu) pytláctví. Chudí venkované neměli v těžkých dobách toho času jinou možnost, než sobě a své rodině „přilepšit“ ulovením zvěře na pozemcích šlechty, a to i přes

¹⁴ Tamtéž, s. 96.

¹⁵ Tamtéž.

¹⁶ STANĚK, Jiří, Libor, ŘEHÁK. *Nové postavení a úkoly stráží*. Praha: Venator, 2000. ISBN-80-902849-0-6, s. 96.

hrozbu velmi tvrdých trestů, které byly v té době realizovány. Zemské právo tehdy rozdělovalo tresty zvláště pro svobodný lid a zvláště pro poddané.¹⁷

Zatímco svobodný člověk byl v případě neoprávněného lovu na cizím pozemku potrestán peněžitým trestem a náhradou škody, v případě poddaného se jednalo o trest nejtvrděší – trest smrti. Za účelem dohledu na neoprávněné zásahy do práva lovu navíc panovník zřizoval specializované lovčí a později myslivce, kteří za požívání značných výhod prováděli dohled na panském území proti jeho narušení. Projevy pytláctví této doby lze nazvat jako pytláctví „z hladu a bídy.“¹⁸ Postupem času se ale začal rozvíjet i další druh pytláctví a to „pytláctví z vášně.“¹⁹ Zde už nebylo důvodem obstarání potravy pro sebe a svoji rodinu, nýbrž zábava a lovecká vášně v podání zástupců šlechtických stavů, kteří poté trofeje používali jako odraz své osobní statečnosti a loveckého umění.²⁰

I přes opatření a zachování tvrdých trestů které panovníci přijímali v boji proti pytláctví v následujících desetiletích se nepodařilo toto jednání vymýtit, ba naopak intenzita jednání pytláků se stupňovala. Na žádost českých a moravských stavů vydal císař Karel VI. Roku 1728 „Patent“²¹, který upravoval trestání pytláků. V případě poddaných nebo tuláků bylo trestem vypálení písmen „WR“ (Wilddieb – pytlák, Revers) současně s trestem vypovězení ze země (tuláci) nebo vykonáním nucených prací (místní pytláci). Pamatováno zde bylo i na trest za recidivu, kdy v případě, že se ten samý pytlák dopustil přečinu pytláctví potřetí, byl odsouzen k 12ti letům nucených prací a pokud se jednalo o tuláka, následoval trest smrti. Kromě poddaných byly upraveny tresty i pro šlechtice a měšťany, jimž hrozilo vězení, vysoké pokuty ale i zbavení měšťanských práv. Vzhledem k rostoucímu počtu případů napadání či dokonce usmrcení loveckého personálu pověřeného panovníkem k ochraně loveckého práva bylo zprvu myslivcům uděleno právo použití zbraně v sebeobraně, aniž by se později z tohoto činu

¹⁷ Tamtéž.

¹⁸ NĚMEC, Miroslav. *Teorie a metodologie kriminalistiky pro magisterské studium II. Díl, Aktuální problémy kriminalistické praxe*. Praha: ABOOK, 2019. ISBN-978-80-96974-2-3, s. 159.

¹⁹ Tamtéž.

²⁰ Tamtéž, s. 158.

²¹ Všeobecný honební patent stanovující tresty pytláčicím osobám, včetně vypalování cejchů.

museli zpovídat před soudem. Toto právo bylo ale roku 1732 zrušeno, jelikož kromě pytláků došlo k usmrcení i mnoha nevinných lidí.²²

Na tvrdý boj proti pytlákům nastolený svým otcem následně v době své dlouhé vlády v letech 1740 – 1780 navázala císařovna Marie Terezie z rodu Habsburgů, která dosavadní platná opatření a tresty pozměnila a zpřísnila. Rozlišeno bylo pytláctví vysoké zvěře (2 – 4 roky nucených prací), drobné zvěře (4 – 6 měsíců nucených prací) a pytláčení organizované, tedy v tlupách (10 let nucených prací při nasazených poutech, popř. vypovězení ze země). Proti pytlákům se však bojovalo i formou odměny ve výši 30 zlatých, kterou obdržel každý, jehož udání vedlo k dopadení pytláka. I přes veškerá uvedená opatření posílená navíc i o sankcionování překupníků zvěřiny se nedařilo počty pytláků eliminovat. Tuto skutečnost se nepodařilo změnit ani s nástupem vlády císaře Josefa II., který v rovině trestů zašel ještě dále než Marie Terezie a zavedl právo pytláka při činu zastřelit, a v případě, že by se dal pytlák na útěk, rovněž použít zbraň s cílem zasáhnout spodní část těla. V případě zadržení měl být pytlák odevzdán hrdelnímu soudu. Proti tomuto však roku 1800 zasáhl apelační soud a vydal zákaz střelby po pytlácích. Soud toto rozhodnutí odůvodnil tím, že není možné uplatňovat středověké způsoby trestu a beztrestně brát spravedlnost „do svých rukou.“ Pytláka bylo dle nového nařízení nezbytné na místě zadržet a předat k řádnému soudnímu řízení.²³

V roce 1848 vydává císař František Josef I. v Olomouci říšský zákon o myslivosti,²⁴ kterým se ruší doposud výsadní lovecké právo a spojuje právo myslivosti s vlastnictvím půdy.²⁵ Osoby, které vlastnily půdu o minimální výměře 115 ha měly na svých pozemcích právo hospodaření i lovu. Ustanovení trestného činu pytláctví nebylo v tehdejším zákoníku nadále nijak dotčeno ani během dvou světových válek a zůstávalo tak beze změny.²⁶

²² STANĚK, Jiří, Libor, ŘEHÁK. *Nové postavení a úkoly stráží*. Praha: Venator, 2000. ISBN-80-902849-0-6, s. 98.

²³ STANĚK, Jiří, Libor, ŘEHÁK. *Nové postavení a úkoly stráží*. Praha: Venator, 2000. ISBN-80-902849-0-6, s. 98.

²⁴ Zákon č. 154/1849 Ř.z., o myslivosti ve znění k 7.3.1849.

²⁵ cmmj.cz: Historie [online]. [cit. 1.2.2022]. Dostupné z <https://www.cmmj.cz/historie/>.

²⁶ NĚMEC, Miroslav. *Teorie a metodologie kriminalistiky pro magisterské studium II. Díl, Aktuální problémy kriminalistické praxe*. Praha: ABOOK, 2019. ISBN-978-80-96974-2-3, s. 160.

V trestním zákoníku č. 86/1950 Sb. který nabyl účinnosti dne 1.8.1950, byl přečin pytláctví vymezen v hlavě osmé – mezi majetkovými trestnými činy.²⁷ Tomu, kdo úmyslně zasáhne do cizího práva myslivosti nebo rybolovu hrozil trest odnětí svobody v trvání až jeden rok.²⁸ Dle výše trestu je zřejmé, že problematika pytláctví nebyla tehdejším zákonodárným sborem považována za závažnou trestnou činnost, což se bohužel potvrdilo 1.1.1962, kdy vešel v účinnost trestní zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon – tzv. socialistický²⁹ (dále jako trestní zákon), kdy bylo ustanovení o trestném činu pytláctví zcela vypuštěno. Odůvodnění tohoto kroku spočívalo v otevření tehdejšího Československého mysliveckého svazu veřejnosti, kdy se jeho členem po splnění předepsaných podmínek mohl stát v podstatě každý, bez rozdílu zaměstnání či výše majetku. Domněnka komunistického režimu, že se pytláctví podaří vymýt se však ukázala jako zcela mylná, což vedlo k návratu trestného činu pytláctví do právního řádu zákonem č. 150/1969 Sb., o přečinech s účinností od 1.1.1970 (dále jen zákon o přečinech). Vymezen byl konkrétně v § 4 - *„Pro přečin pytláctví bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok nebo nápravným opatřením nebo zákazem činnosti nebo peněžitým trestem do výše 10 000 Kč nebo propadnutím věci, kdo neoprávněně zasáhne do práva myslivosti nebo do výkonu rybářského práva anebo kdo loví zvěř nebo ryby v době hájení, pokud vzhledem k výši způsobené škody nejde o trestný čin.“*³⁰

Sametovou revolucí zapříčiněný pád komunistického režimu v roce 1989 znamenal i „pád“ některých zákonů z komunistické dílny, mezi které patřil zákon o přečinech. Pytláctví tak opět ztratilo oporu v trestním zákoně a protiprávní jednání pytláků mohlo být postihováno pouze na základě nového přestupkového zákona 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen zákon o přestupcích), kde se dle ustanovení § 35 pytláctví považovalo za přestupek na úseku zemědělství a myslivosti. Za jednání spočívající v neoprávněném zásahu do práva myslivosti nebo rybářského práva zde bylo možné uložit pokutu do výše 5 000,- Kčs a zákaz činnosti do jednoho roku.³¹ Díky tomu došlo opět k rozkvětu pytláctví, čemuž

²⁷ Zákon č. 86/1950 Sb., *trestní zákon* ve znění k 1.8.1950, § 256.

²⁸ Tamtéž.

²⁹ Zákon č. 140/1961 Sb., *trestní zákon* ve znění k 1.1.1962.

³⁰ Zákon č. 150/1969 Sb., *o přečinech* ve znění k 30.6.1990, § 4.

³¹ Zákon č. 200/1990 Sb., *o přestupcích* ve znění k 31.5.2017, § 35.

nahrávaly i vysoké personální podstavy na základních útvarech Policie České republiky (dále jen policie) a možná i neochota ze strany policistů zabývat se „banální věcí“ jako je kus upytlačené zvěře. V případě, že ze strany policie nebo myslivce došlo i tak k zadržení pytláka, tento byl ve většině případů vyřešen pokutou v rovině přestupku. V porovnání s částkou, kterou za upytlačený kus pytlák na trhu obdržel byla sankce spíše směšná a pytláci zvesela lovili dál, což se po finanční stránce stále vyplatilo. Na území České republiky docházelo ze strany pytláků například i k nočním výlovům rybníků s chovnými druhy ryb a to za použití zakázaných způsobů lovu pomocí trhavin a elektrického proudu.³² Takový nárůst logicky nemohl zůstat bez povšimnutí a v roce 1993, novelou zákona č. 290/1993 Sb.³³ byl trestný čin pytláctví opět implementován do trestního zákona § 178a. Paragraf obsahoval následující znění: *Pytláctví se dopustí ten „kdo neoprávněně zasáhne do práva myslivosti nebo do výkonu rybářského práva anebo kdo loví zvěř nebo ryby v době hájení a spáchá takový čin nejméně se dvěma osobami, zvláště zavrženíhodným způsobem, hromadně účinným způsobem nebo se dopustí takového činu, přestože byl v posledním roce pro přestupek obdobné povahy postižen nebo v posledních třech letech pro takový trestný čin odsouzen.“*³⁴ Čtenář nemusí znění paragrafu číst důkladně a ani nemusí být velkým znalcem trestního práva na to, aby sám vyhodnotil, že taková právní úprava pytlákům spíše nahrávala, než aby měla za následek zamezení jejich činnosti. Nezdařilost celého ustanovení završila hrozba trestu odnětí svobody až na dvě léta, peněžitého trestu nebo zákazu činnosti. Nic z toho nepředstavovalo pro pytláky takové „nebezpečí,“ aby v dobře vynášejší činnosti nepokračovali.

Konečně, roku 1998 se novelou č. 92/1998 Sb.,³⁵ zákon, kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, podařilo napravit nedostatky právní úpravy pytláctví v trestním zákoníku a s účinností od 1.10.1998 byla skutková podstata § 178a vymezena následovně: *„1) Kdo neoprávněně loví*

³² NĚMEC, Miroslav. *Postup policie při odhalování, vyšetřování a předcházení pytláctví*. Praha: PA ČR 2002. ISBN-80-7251-097-5, s. 15.

³³ Zákon, kterým se mění a doplňuje trestní zákon a zákon České národní rady č. 200/1990 Sb., o přestupcích.

³⁴ NĚMEC, Miroslav. *Postup policie při odhalování, vyšetřování a předcházení pytláctví*. Praha: PA ČR 2002. ISBN-80-7251-097-5, s. 15.

³⁵ Zákon, kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon ve znění pozdějších předpisů.

*zvěř nebo ryby, nebo ukryje, na sebe nebo jiného převede, nebo přechovává zvěř nebo ryby neoprávněně ulovené, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta nebo peněžitým trestem nebo zákazem činnosti nebo propadnutím věci nebo jiné majetkové hodnoty. odst. 2) Odnětím svobody na šest měsíců až pět let a propadnutím věci nebo jiné majetkové hodnoty bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 a) v úmyslu opatřit sobě nebo jinému majetkový prospěch, b) zvláště zavrženímhodným způsobem, c) hromadně účinným způsobem, nebo d) jako člen organizované skupiny. Stejně bude pachatel potrestán, byl-li v posledních třech letech odsouzen pro čin uvedený v odstavci 1.*³⁶

Ač byla průřezu historií věnována pouze krátká část této práce, domnívám se, že i přesto poskytla základní obraz o vývoji fenoménu pytláctví v průběhu jednotlivých staletí. Po přečtení této kapitoly nemůže být pochyb o tom, že pytláctví bylo, je a bude součástí společnosti a nelze ho vymýtit ani pod hrozbou těch nejkřutějších trestů. Omezit ho lze jen včasnou a střízlivou reakcí na jeho aktuální vývoj jak ze strany zákonodárců, osob zainteresovaných do ochrany přírody a myslivosti, tak i příslušníků policie. Aktuální a dle mého názoru dostatečně právní úpravě problematiky pytláctví je věnována následující kapitola této práce.

1.3 Právní úprava pytláctví

Podle současné právní úpravy lze pytláctví posuzovat jako trestný čin,³⁷ anebo přestupek.³⁸ Směrodatná je míra společenské škodlivosti, kterou v tomto případě určuje výše způsobené škody. Novelou trestního zákoníku došlo s účinností od 1.10.2020³⁹ mj. ke zvýšení hranice výše škody trestného činu, a to z původních 5 000,- Kč na nejméně 10 000,- Kč (škoda nikoli nepatrná).⁴⁰

³⁶ Zák. č. 140/1961 Sb., *trestní zákon* ve znění k 1.10.1998, § 178a.

³⁷ Zák. č. 40/2009 Sb., *trestní zákoník* v posledním znění, § 304.

³⁸ Zák. č. 449/2001 Sb., *o myslivosti* v posledním znění, § 63.

³⁹ Zák. č. 333/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb. ve znění pozdějších předpisů. Čl. 1 bod 19.

⁴⁰ Zák. č. 40/2009 Sb., *trestní zákoník* v posledním znění, § 138.

Pokud tedy pachatel způsobí svým jednáním škodu, která nedosahuje výše 10 000,-Kč, dopouští se pouze přestupkového jednání.

1.3.1 Pytláctví kvalifikované jako přestupek

Skutkovou podstatu pytláctví v rovině přestupku nalezneme v zákoně č. 449/2001 Sb. *o myslivosti* (dále jen zákon o myslivosti). Nutno také zmínit zákon č. 250/2016 Sb. *o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich*, který upravuje podmínky trestní odpovědnosti, příslušnost projednání k přestupku apod., samotný delikt pytláctví však zde oproti předchozí právní úpravě zákona o přestupcích zařazen není.

Dle ustanovení § 63 zákona o myslivosti se přestupku dopustí fyzická osoba tím, že „v rozporu s § 48a neoprávněně loví zvěř nebo nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v §5 odst. 2, § 9 odst. 2, §10 odst. 1, nebo v § 14 odst. 1 písm. a) až d)“ kdy za takové jednání zákon připouští uložení pokuty až do výše 30 000,- Kč, případně uložení zákazu činnosti do 2 let a odebrání loveckého lístku⁴¹.

Jednání pachatele tedy musí být v rozporu s ustanovením § 48a který stanovuje, že *neoprávněným lovem zvěře je lov zvěře bez povinných náležitostí stanovených v § 46. Neoprávněný lov zvěře se zakazuje.*⁴² Zmíněný § 46 stanoví následující: „*Kdo loví zvěř nebo usmrcuje jiného živočicha, musí mít u sebe lovecký lístek, povolenku k lovu a potvrzení o povinném pojištění; při lovu nebo usmrcování se zbraní též zbrojní průkaz a průkaz zbraně a při lovu nebo usmrcování s loveckým dravcem jeho evidenční kartu. Tyto průkazy je povinen ten, kdo loví zvěř nebo usmrcuje jiného živočicha, předložit na požádání orgánu policie, orgánu státní správy myslivosti, mysliveckému hospodáři a myslivecké strážci příslušné honitby.*“⁴³

⁴¹ Zákon č. 449/2001 Sb., *o myslivosti* v posledním znění, § 63.

⁴² Tamtéž, § 48a.

⁴³ Zákon č. 449/2001 Sb., *o myslivosti* v posledním znění, § 46.

1.3.2 Pytláctví kvalifikované jako trestný čin

Přestupek na úseku zákona o myslivosti se od trestného činu pytláctví odlišuje ve své společenské škodlivosti. Skutková podstata trestného činu pytláctví je v zákoně definována takto:

„(1) Kdo neoprávněně loví zvěř nebo ryby v hodnotě nikoli nepatrné nebo ukryje, na sebe nebo jiného převede nebo přechovává neoprávněně ulovenou zvěř nebo ryby v hodnotě nikoli nepatrné, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci.

(2) Odnětím svobody na šest měsíců až pět let, peněžitým trestem nebo propadnutím věci bude pachatel potrestán,

a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 jako člen organizované skupiny,

b) získá-li takovým činem pro sebe nebo pro jiného větší prospěch,

c) spáchá-li čin jako osoba, která má zvlášť uloženou povinnost chránit životní prostředí,

d) spáchá-li takový čin zvlášť zavrženíhodným způsobem, hromadně účinným způsobem nebo v době hájení, nebo

e) byl-li za takový čin v posledních třech letech odsouzen nebo potrestán.“⁴⁴

Skutková podstata trestného činu představuje jeden z formálních znaků trestného činu. Jde tedy o souhrn objektivních a subjektivních znaků, které určují jednotlivé druhy trestných činů a odlišují je od sebe navzájem.⁴⁵

K 1. odstavci:

- I. **Objektem** trestného činu pytláctví je ochrana přírody - volně žijící zvěře a ryb, jakož i ochrana práva myslivosti a výkonu rybářského práva.

⁴⁴ Zákon č. 40/2009 Sb., *trestní zákoník* v posledním znění, § 304.

⁴⁵ NOVOTNÝ, František a kol. *Trestní právo hmotné. 4. vyd.* Plzeň: Aleš Čeněk, 2017. ISBN-978-80-7380-651-4, s. 94.

Předmětem ochrany je i majetek, který je vyjádřen v kvalifikované skutkové podstatě.⁴⁶

- II. *„Zvěří se rozumí obnovitelné přírodní bohatství představované populacemi druhů volně žijících živočichů“.*⁴⁷ Zákon rovněž stanovuje výčet druhů zvěře spadajících pod ochranu mezinárodních smluv⁴⁸, jimiž je Česká republika vázána a také zvláště chráněných živočichů⁴⁹, které lze lovit pouze výjimečně, na základě udělené výjimky. Uvedeny jsou v zákoně i druhy zvěře (savci, ptáci), které lze obhospodařovat lovem.⁵⁰
- III. **Myslivost** je charakterizována zákonem o myslivosti jako *„soubor činností prováděných v přírodě ve vztahu k volně žijící zvěři jako součásti ekosystému a spolková činnost směřující k udržení a rozvíjení mysliveckých tradic a zvyků jako součásti českého národního kulturního dědictví.“*⁵¹ Myslivost a rybářství patří mezi hospodářské činnosti, které člověk provádí v přírodě. Obojí je v České republice realizováno na základě právních předpisů za účelem zkvalitnění přírodního bohatství státu, udržení chovu a lovu zvěře a ryb a jejich životních podmínek.⁵² **Právo myslivosti** pak představuje *„souhrn práv a povinností zvěř chránit, cílevědomě chovat, lovit, přivlastňovat si ulovenou nebo nalezenou uhynulou zvěř, její vývojová stadia a shozy paroží, jakož i užívat k tomu v nezbytné míře honebních pozemků.“*⁵³ Pro výkon práva myslivosti zákon

⁴⁶ ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní zákoník II: komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012. ISBN 978-80-7400-428-5, s. 3019.

⁴⁷ ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní zákoník II: komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012. ISBN 978-80-7400-428-5, s. 3020.

⁴⁸ Úmluva č. 127/1994 Sb., o ochraně stěhovavých druhů volně žijících živočichů.

Směrnice Rady EU č. 79/409/EEC z 2.4. 1979, o ochraně volně žijících ptáků.

Nařízení Rady EU č. 338/97/EEC z 9.12.1996, o ochraně volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulující obchod s těmito druhy.

⁴⁹ Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁰ NĚMEC, Miroslav. *Teorie a metodologie kriminalistiky pro magisterské studium II. Díl, Aktuální problémy kriminalistické praxe*. Praha: ABOOK, 2019. ISBN-978-80-96974-2-3, s. 163.

⁵¹ Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti v posledním znění, § 2.

⁵² NĚMEC, Miroslav. *Teorie a metodologie kriminalistiky pro magisterské studium II. Díl, Aktuální problémy kriminalistické praxe*. Praha: ABOOK, 2019. ISBN-978-80-96974-2-3, s. 162.

⁵³ ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní zákoník II: komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012. ISBN 978-80-7400-428-5, s. 3020.

stanovuje zejména práva a povinnosti uživatelů honiteb ale i vlastníkům pozemků a hospodářských či domácích zvířat. Pamatováno je dále například na zákaz rušení zvěře v době hnízdění či poškozování či ničení zařízení pro příkrmování, pozorování a lov zvěře. Právo myslivosti lze vykonávat jen v rámci uznané honitby.⁵⁴

IV. Honitba je „soubor souvislých honebních pozemků jednoho nebo více vlastníků vymezený v rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti, v němž lze provádět právo myslivosti.“⁵⁵ Pro výkon práva myslivosti je velmi důležitá znalost území honitby, tím spíše, jaké pozemky zákon stanovuje jako nehonební. **Nehonebními pozemky** jsou pozemky uvnitř hranice současně zastavěného území obce, jako náměstí, návsi, tržiště, ulice, nádvoří, cesty, hřiště a parky, pokud nejde o zemědělské nebo lesní pozemky mimo toto území, dále pozemky zastavěné, sady, zahrady a školky řádně ohrazené, oplocené pozemky sloužící k farmovému chovu zvěře, obvod dráhy, dálnice, silnice, letiště se zpevněnými plochami, hřbitovy a dále pozemky, které byly za nehonební prohlášeny rozhodnutím orgánu státní správy myslivosti. **Honebními pozemky** jsou pak všechny ostatní pozemky.⁵⁶ Minimální výměra honitby je v současné době stanovena pro obory na 50 ha a pro ostatní honitby 500 ha.⁵⁷

V. Lovení zvěře je jakákoli činnost směřující ke skolení (usmrcení) zvěře nebo chycení ryb. Uvedené znamená, že podle současné právní úpravy není pro naplnění skutkové podstaty vyžadováno, aby pachatel zvěř skutečně ulovil. Podmínkou je však hodnota ulovené zvěře, která musí dosáhnout škody nikoli nepatrné, tedy nejméně 10 000,- Kč.⁵⁸

⁵⁴ NĚMEC, Miroslav. *Teorie a metodologie kriminalistiky pro magisterské studium II. Díl, Aktuální problémy kriminalistické praxe*. Praha: ABOOK, 2019. ISBN-978-80-96974-2-3, s. 164.

⁵⁵ ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní zákoník II: komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012. ISBN 978-80-7400-428-5, s. 3020.

⁵⁶ ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní zákoník II: komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012. ISBN 978-80-7400-428-5, s. 3021.

⁵⁷ Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti v posledním znění, § 17.

⁵⁸ ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní zákoník II: komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012. ISBN 978-80-7400-428-5, s. 3021.

- VI. Ukrytím neoprávněně ulovené zvěře** je stav, kdy pachatel získává nad uloveným kusem moc odebráním ho z moci např. pachatele, spolupachatele, nebo ho odebere z místa, kde by mohlo dojít k jeho odhalení. Odebrání ulovené zvěře tomu, kdo jí ulovil však není jednání s úmyslem pomoci tomuto vyhnout se trestnímu stíhání, trestu apod., ale s úmyslem opatřit sobě nebo jinému prospěch. **Přechováváním** se rozumí stav, kdy má pachatel neoprávněně ulovený kus zvěře ve své moci, bez ohledu na to kde se nachází. Doba, po kterou pachatel neoprávněně ulovený kus zvěře přechovával není rozhodná.⁵⁹
- VII. Objektivní stránka** trestného činu představuje způsob, jakým je trestný čin proveden a jeho následky, tedy povinnými znaky je jednání, následek a příčinný vztah.⁶⁰ Trestný čin pytláctví řadíme mezi komisivní trestné činy, kdy takové činy je možné spáchat pouze konáním, nikoli opomenutím. Objektivní stránka je v tomto případě naplněna tehdy, kdy pachatel buď neoprávněně loví zvěř nebo ryby v hodnotě nikoli nepatrné, či ukryje, převede nebo přechovává neoprávněně ulovenou zvěř nebo ryby v hodnotě nikoli nepatrné.
- VIII.** Subjektem trestného činu, tedy pachatelem je ten, kdo svým jednáním naplnil znak skutkové podstaty trestného činu, jeho pokusu či přípravy, je-li trestná.⁶¹ V případě základní skutkové podstaty pytláctví může být pachatelem kdokoliv, není vyžadována žádná zvláštní vlastnost, způsobilost anebo postavení.⁶² Kvalifikované skutková podstata již vyžaduje zvláštní postavení v případě, že takový čin spáchá osoba, která má zvlášť uloženou povinnost chránit životní prostředí. Takovou osobou je například člen myslivecké nebo lesní stráže.

⁵⁹ ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní zákoník II: komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012. ISBN 978-80-7400-428-5, s. 3022.

⁶⁰ NOVOTNÝ, František a kol. *Trestní právo hmotné*. 4. vyd. Plzeň: Aleš Čeněk, 2017. ISBN-978-80-7380-651-4, s. 96.

⁶¹ Tamtéž, s. 97.

⁶² Zákon č. 40/2009 Sb., *trestní zákoník* v posledním znění, § 114.

IX. Subjektivní stránka vyžaduje zavinění ve formě úmyslného jednání, minimálně ve formě úmyslu nepřímého, tedy v případě, kdy pachatel „věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto ustanovením, a pro případ, že jej způsobí s tím byl srozuměn.“⁶³

K odstavci 2:

Druhý odstavec trestného činu pytláctví je vyjádřen kvalifikovanou skutkovou podstatou, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby v případech jednání pachatele uvedených níže.

- I. **Spáchá čin jako člen organizované skupiny** – ve smyslu trestního zákona se organizovanou skupinou rozumí sdružení nejméně tří trestně odpovědných osob, které funguje na základě jasného rozdělení úkolů jednotlivých osob, jejich koordinací a plánování, což zvyšuje pravděpodobnost úspěšného provedení činu. Z logiky věci je zde vyžadováno úmyslné jednání.⁶⁴
- II. **Získá pro sebe nebo jiného větší prospěch** – úmysl opatřit sobě nebo jinému větší prospěch je vyjádřen pohnutkou pachatele, tedy není třeba aby tento sobě nebo jinému prospěch skutečně opatřil. Prospěch může mít materiální i nemateriální podobu.⁶⁵ *Větší prospěch* se určuje dle výše škody, kdy v současnosti dosahuje minimálně výše 100 000,- Kč.⁶⁶
- III. **Má zvlášť uloženou povinnost chránit životní prostředí** – osoba, které z funkčního nebo služebního postavení nebo z jiného právního vztahu vyplývá povinnost či úkol chránit životní prostředí. Jedná

⁶³ Tamtéž, § 15 odst. 1.

⁶⁴ ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní zákoník II: komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012. ISBN 978-80-7400-428-5, s. 3022.

⁶⁵ ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní zákoník II: komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012. ISBN 978-80-7400-428-5, s. 3023.

⁶⁶ Zákon č. 40/2009 Sb., *trestní zákoník* v posledním znění, § 138.

se například o člena myslivecké stráže, kterému tato povinnost vyplývá ze zákona č. 449/2001 Sb. o myslivosti. Nezbytné je, aby pachatel věděl, že takovou povinnost má.⁶⁷

- IV. **Spáchá čin zvlášť zavrženíhodným způsobem, hromadně účinným způsobem nebo v době hájení** – tedy takovým způsobem lovu, který způsobuje zvěři zbytečné utrpení. Takovým způsobem může být lov do želez, ok nebo chytání ryb za pomoci výbušných látek. Zakázané způsoby lovu vymezuje rovněž zákon o myslivosti. Spáchání činu zvlášť zavrženíhodným způsobem je jinou skutečností,⁶⁸ není tedy potřeba aby pachatel věděl, že se o takový způsob spáchání jedná, nýbrž postačí, že to vzhledem k okolnostem případu vědět měl a mohl.⁶⁹
- V. **Byl-li za takový čin v posledních třech letech odsouzen nebo potrestán** – v případě odsouzení je rozhodující doba nabytí právní moci rozsudku pro trestný čin pytláctví pod § 304 trestního zákoníku v posledních třech letech, kdy není potřeba aby došlo k výkonu trestu. Potrestáním se rozumí okamžik výkonu trestu, upuštění od výkonu trestu, amnestie apod..⁷⁰

1.3.3 Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR k případu pytláctví

Není sporu o tom, že ustanovení týkající se pytláctví v rovině trestního práva nespadá mezi ty, kterými se soudy v České republice hojně zabývají. S tím souvisí i skutečnost, že k problematice pytláctví se v minulosti soudy vyšší instance věnovaly pouze ojediněle. Až roku 2020 se problematice pytláctví dopodrobna

⁶⁷ ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní zákoník II: komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012. ISBN 978-80-7400-428-5, s. 3023.

⁶⁸ Zákon č. 40/2009 Sb., *trestní zákoník* v posledním znění, § 17b.

⁶⁹ ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní zákoník II: komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012. ISBN 978-80-7400-428-5, s. 3023.

⁷⁰ ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní zákoník II: komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012. ISBN 978-80-7400-428-5, s. 3023.

věnoval Nejvyšší soud České republiky (dále jen Nejvyšší soud), kdy vydal rozhodnutí pod Č.j. 3 Tdo 340/2020 ze dne 24.9.2020. Rozhodnutí je bezesporu zásadní pro další právní posuzování pytláctví, přičemž by měli zbystřit a důkladně se s tímto seznámit myslivci, kteří se díky tomu mohou snadno octnout v pozici odsouzených tak, jako je v tomu v následujícím případě, který byl předmětem rozhodování.

„Dne 9.1. 2016 kolem 14.30 hodin v honitbě XY, okres Bruntál, pronajaté Mysliveckým spolkem M. jako aktivní myslivec a členka Mysliveckého spolku M., ačkoli si byla vědoma faktického rozdělení účastníků na lovce a honce, kdy lovci byli rozmístěni na hranicích leče a honci s loveckými psy procházeli v pravidelných rozestupech lečí, zatímco vyháněli zvěř vstříc lovcům, což je charakteristické pro společný lov, přičemž J. K. v pozici hospodáře Mysliveckého spolku M., vysvětlil všem účastníkům, že lov bude probíhat právě výše uvedeným způsobem, nedbala podle § 45 odstavec 1 písmeno u) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti zákazu lovit na společném lovu zvěř spárkatou kromě laní a kolouchů jelena evropského a jelena siky, muflonek a muflončat, selete a lončáka prasete divokého, a v průběhu lovu, prováděného výše popsáním způsobem, v rozporu s § 45 odstavec 1 písmeno u) zákona č. 449/2001 Sb., K.S. ulovila samce jelena evropského s paroží ve vývojovém stadiu tzv. šesterák v hodnotě nejméně 29 300 Kč.“⁷¹

Celá věc byla zprvu postoupena k projednání jako přestupek Městskému úřadu v Bruntále – odbor životního prostředí, jenž je příslušný k projednání přestupků podle zákona o myslivosti. V této fázi se však do případu vložil nejvyšší státní zástupce (dále jen „NSZ“), který shledal rozhodnutí o postoupení věci jako neoprávněné a dále dospěl k názoru, že právní posouzení celého skutku je nesprávné. NSZ toto odůvodnil tím, že v posouzení trestného činu pytláctví je obligatorním znakem skutkové podstaty protiprávnost, která je v tomto ustanovení vyjádřena výrazem „neoprávněně“. Výraz neoprávněně však dle NSZ

⁷¹ Myslivost.cz: *Nejvyšší soud se zcela výjimečně vyslovil k problematice pytláctví* [online]. [cit. 05.02.2022]. Dostupné z: <https://www.myslivost.cz/Casopis-Myslivost/Myslivost/2021/Srpen-2021/Nejvyssi-soud-se-zcela-vyjimecne-vyslovil-k-proble>.

neodkazuje pouze na lov, který byl proveden v rozporu s jiným právním předpisem (v tomto případě tedy ustanovení § 48a zákona o myslivosti), nýbrž je nutné tuto „neoprávněnost“ posuzovat ve vztahu k celému právnímu předpisu, tedy dále zejména k § 45 a v tomto uvedeném zakázaným způsobům lovu, čehož se dopustila právě obviněná K.S.. Její jednání by tedy dle názoru NSZ mělo být posouzeno jako trestný čin pytláctví i přesto, že jinak disponovala všemi náležitostmi potřebnými k lovu uvedených v § 46.⁷²

Krajský soud v Ostravě přesto došel k závěru, že obviněná K.S. svým jednáním nenaplnila znaky skutkové podstaty přečinu pytláctví, z důvodu absence naplnění znaku „neoprávněně“ a tedy nenaplnění objektivní stránky skutkové podstaty tohoto přečinu. Na základě podaného dovolání se následně věcí začal zabývat Nejvyšší soud České republiky (dále jen NS), který se však s rozhodnutím Krajského soudu v Ostravě neztotožnil a vydal následující Usnesení:

„Neoprávněným lovem ve smyslu skutkové podstaty trestného činu pytláctví podle § 304 tr. zákoníku jsou jednání, která se vymykají zákonným podmínkám lovu podle zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o myslivosti). Znak „neoprávněně“ je proto nutno vykládat v celém kontextu zákona o myslivosti, tedy nejen s přihlédnutím k ustanovení § 46 a § 48a, zákona o myslivosti, ale také k ustanovení § 45 odst. 1 zákona o myslivosti a objektu trestného činu, kterým je ochrana přírody, resp. volně žijící zvěře a ryb, jakož i ochrana práva myslivosti a výkonu rybářského práva. Platí tedy, že i osoba, která dodržela formální náležitosti § 46 odst. 1 zákona o myslivosti (má povolenku k lovu, lovecký lístek, zbrojní průkaz atd.) jedná nad rámec vydaného povolení, a tedy neoprávněně ve smyslu skutkové podstaty trestného činu pytláctví podle § 304 tr. zákoníku.“⁷³

⁷² Myslivost.cz: *Nejvyšší soud se zcela výjimečně vyslovil k problematice pytláctví* [online]. [cit. 05.02.2022]. Dostupné z: <https://www.myslivost.cz/Casopis-Myslivost/Myslivost/2021/Srpen-2021/Nejvyssi-soud-se-zcela-vyjimecne-vyslovil-k-proble>.

⁷³ Usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 3 Tdo 340/2020 ze dne 24.9.2020.

Nejvyšší soud se tedy ztotožnil s názorem Nejvyššího státního zástupce a definici neoprávněného lovu rozšířil mimo definici v § 48 dále o zakázané způsoby lovu uvedené v § 45 zákona o myslivosti.

„(1) Lov zvěře smí být prováděn jen způsobem odpovídajícím zásadám mysliveckým, zásadám ochrany přírody a zásadám ochrany zvířat proti týrání.

Zakazuje se

a) chytat zvěř do ok, na lep, do želez, do jestřábích košů, tluček a nášlapných pastí a pomocí háčků,

b) lovit zvěř způsobem, jímž se zbytečně trýzní, trávit zvěř jedem nebo ji usmrcovat plynem,

c) lovit zvěř do sítí, pokud nejde o její odchyt za účelem zazvěřování nebo u zvěře pernaté o ornitologický výzkum,

d) lovit zvěř pernatou na výrovkách, lovit zvěř s pomocí živých živočichů jako návnad,

e) nahánět zvěř srnčí pomocí ohařů, ostatní zvěř spárkatou s pomocí psů v kohoutku vyšších než 55 cm,

f) lovit sluku vyháněním pomocí psa a plašením s honci,

g) lovit zvěř s pomocí elektrických zařízení schopných zabít nebo omráčit, zdrojů umělého osvětlení, zrcadel, zařízení pro osvětlení terče, zaměřovače zbraní konstruovaného na principu noktovizorů, reprodukční soustavy s hlasy zvěře, výbušnin,

h) lovit zvěř s pomocí mechanismů pohybujících se po zemi, nad zemí nebo po vodě, pokud nejde o loď plovoucí rychlostí menší než 5 km/hod.,

i) střílet zvěř jinou zbraní než loveckou (dlouhou palnou zbraní kulovou, brokovou nebo kombinovanou, určenou k loveckým účelům),

j) střílet zvěř zakázanými zbraněmi, jejich doplňky a střelivem,

k) střílet zvěř srnčí jinou zbraní než kulovnicí s nábojem s energií ve 100 m nižší než 1000 J (joulů) a ostatní zvěř spárkatou nižší než 1500 J; to neplatí při lovu selete a lončáka prasete divokého, které lze při nadháňce, naháňce nebo nátlačce střílet i brokovnicí s jednotnou střelou,

l) střílet zvěř z poloautomatických nebo automatických zbraní se zásobníkem schopným pojmout více než 2 náboje,

- m) lovit zvěř kromě prasat divokých a lišek obecných za noci, tj. hodinu po západu slunce až do hodiny před východem slunce; lovit prase divoké a lišku obecnou v noci bez použití vhodné pozorovací a střelecké optiky,
- n) lovit zvěř v době nouze ve vzdálenosti do 200 m od krmelců a slanisk,
- o) dávat do krmiva lákací a narkotizační prostředky, pokud to není prováděno za účelem odchyty,
- p) střílet zvěř na hnízdech a vystřelovat hnízda,
- r) lovit zvěř na honebních pozemcích, na kterých současně probíhá sklizeň zemědělských plodin, a na sousedních pozemcích ve vzdálenosti do 200 metrů od hranice těchto pozemků,
- s) lovit zvěř na čekané ve vzdálenosti do 200 m od hranic sousední honitby, lovit bažanty ve vzdálenosti do 200 m od sousední bažantnice a v těchto vzdálenostech přikrmovat zvěř, umísťovat myslivecká zařízení a provádět lov z mysliveckých a jiných zařízení,
- t) střílet spárkatou zvěř v odchyťových a aklimatizačních zařízeních a v přezimovacích objektech, s výjimkou zvěře poraněné a chovatelsky nežádoucí,
- u) lovit na společném lovu zvěř spárkatou kromě laní a kolouchů jelena evropského a jelena siky, muflonek a muflončat, selete a lončáka prasete divokého; tento zákaz se netýká lovu v oborách,
- v) střílet zajíce polního, bažanta obecného, orebici horskou, perličku obecnou, kachnu divokou, poláka velkého, poláka chocholačku, lysku černou, husu velkou, husu běločelou a husu polní jinak než loveckou zbraní brokovou na společných lovech za účasti minimálně 3 střelců a stanoveného počtu loveckých psů,
- w) používat olověné brokové náboje k lovu vodního ptactva na mokřadech.⁷⁴

Z rozhodnutí soudu tedy vyplývá, že jakékoli nakládání se zvěří nebo lov (ač proveden v souladu s mysliveckými zásadami) zvěře v hodnotě minimálně 10 000,- Kč, bude posouzen jako přečin pytláctví. Je ale zřejmé, že takové rozhodnutí přinese do rozhodování soudů mnohé komplikace. Je třeba zdůraznit, že trestní právo má sloužit jako tzv. krajní prostředek, má se uplatnit tam, kde jiné právní prostředky nepostačují. Domnívám se, že některé zakázané způsoby lovu

⁷⁴ Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti v posledním znění, § 45.

uvedené v ustanovení § 45 zákona o myslivosti jistě vykazují takovou míru závažnosti, že je lze postihovat dle trestního práva – to se může týkat například lovu zvěře do ok, trávením, za pomoci výbušnin nebo automatických zbraní. Případy, které by dle mého názoru v rovině ustanovení trestního zákona neměly být postihovány jsou kupříkladu:

- „nahánět ostatní zvěř spárkatou s pomocí psů v kohoutku vyšších než 55 cm,
- lovit zvěř na čekané ve vzdálenosti do 200 m od hranic sousední honitby,
- lovit zvěř v době nouze ve vzdálenosti do 200 m od krmelců a slanisk.“⁷⁵

Už pouze skutečnost, kde jsou jednotlivé body vymezeny vzdálenostmi či mírami je dle mého názoru sporná a v těchto případech by bylo zcela dostatečné, aby byly postiženy v rámci přestupkového řízení. V důsledku předmětného rozhodnutí očekávám nárůst případů pytláctví a tím pádem i větší nápor na zatížení soudů. Během sběru dat a poznatků k této práci však při neformálních rozhovorech s jednotlivými myslivci vyvstala i další „hrozba“ vyplývající z tohoto rozhodnutí, a tou je zvýšený počet udání mezi samotnými myslivci, kteří toto použijí jako prostředek k vyřizování účtů. Při debatách o důsledcích samotného rozhodnutí však v řadách myslivců převažují nejasnosti a zejména obavy z možného trestního postihu za skutky, které jsou myslivci, a zejména ti vyššího věku zvyklí již desítky let běžně provádět.

1.4 Přehled kriminality na území ČR

Kriminální statistiky jsou významným zdrojem získávání informací o kriminalitě. Jejich obsahem je mj. celková nápad trestné činnosti na území ČR dále dělený na jednotlivé kraje, díky čemuž lze provádět podrobné analýzy vývoje kriminality.

⁷⁵ Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti v posledním znění, § 45.

Dnem 1. ledna 2010 vstoupil v účinnost zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, který zavedl dělení trestných činů na přečiny a zločiny⁷⁶. V rozmezí let 2010 – 2013 byl trestný čin pytláctví v dostupných statistikách kriminality Policie ČR evidován jako „Pytláctví a ostatní majetkové trestné činy“ a poté až od roku 2014 veden jako samostatný skutek „Pytláctví“. Sestavováním statistik je pověřeno Policejní prezidium České republiky, kdy výsledkem jeho činnosti jsou v současnosti již velmi rozsáhlé statistiky, obsahující informace o celkovém počtu registrovaných skutků, procento objasněnosti, jaký objekt čin spáchal (mladiství, cizinec apod.), způsobené škody atd..⁷⁷

Jako součást této práce jsem se rozhodl vytvořit tabulku přehledu kriminality v letech 2010 – 2021, obsahující výběr základních dat, tj. celkový nápad trestné činnosti na území České republiky a nápad trestné činnosti pytláctví spolu s případy, které byly v této trestné činnosti objasněny.

Přehled kriminality 2010 - 2021			
Rok	Celkový nápad TČ	TČ Pytláctví	Objasněno
2010	313 387	77	9 (11 %)
2011	317 177	83	14 (17 %)
2012	304 528	106	18 (17 %)
2013	325 366	86	9 (11 %)
2014	288 660	94	15 (16 %)
2015	232 406	84	19 (23 %)
2016	218 162	83	10 (12 %)
2017	202 303	55	9 (16 %)
2018	192 405	70	12 (17 %)

⁷⁶ Zákon č. 40/2009 Sb., *trestní zákoník* v posledním znění, § 14.

⁷⁷ Policie.cz: *Statistiky kriminality* [online]. [cit. 05.2022]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/statistiky-kriminalita.aspx>.

2019	199 221	50	5 (10 %)
2020	165 525	54	6 (11 %)
2021	153 233	54	10 (19 %)

Tabulka 1.1 – Přehled kriminality 2010 - 2021 (Zdroj: Statistiky Policie ČR.⁷⁸ Vlastní zpracování.)

Pokud se zprvu zaměříme na celkový nápad trestné činnosti, je patrné, že každým rokem dochází k jejímu poklesu, vyjma roku 2013, kdy byla kriminalita nejvyšší. Na to měla bezpochyby vliv amnestie toho času prezidenta republiky Václava Klause, která byla vyhlášena a současně nabyla účinnosti dne 2. ledna 2013.⁷⁹

Při pohledu na nápad samotného pytláctví můžeme rovněž pozorovat jeho nárůst v roce 2013, avšak v následujících letech již započal trend postupného poklesu korespondující s poklesem celkové kriminality. V posledních třech letech byl již nápad pytláctví co do počtu nejmenší a v podstatě stejný, tj. rozmezí 50 – 54 evidovaných případů. Průměr objasněnosti ze všech evidovaných let však činí pouze 16 % případů, což je velmi znepokojivé a dokazuje to skutečnost, že pytláctví představuje velmi specifická latentní trestná činnost a na její odhalování je třeba doplnění znalostí policistů a jejich aktivní přístup při předcházení a odhalování této trestné činnosti. K tomuto významně napomáhá i kriminalistická metodika, která vyšetřovateli poskytuje cenné informace ve formě kriminalistické charakteristiky jednotlivých druhů trestných činů, stopách vznikajících při jejím páchání a vyšetřovacích situacích které se během vyšetřování utvářejí. K tvorbě metodik přitom významně slouží zejména poznatky z vyšetřovací praxe získané analýzou empirických dat, čemuž je věnována následující část této práce.

⁷⁸ Policie.cz: *Statistiky kriminalita* [online]. [cit. 28.2.2022]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/statistiky-kriminalita.aspx>

⁷⁹ Rozhodnutí č. 1/2013 Sb., *rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 1. ledna 2013*. [online]. [cit. 11. 3. 2022]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2013-1>.

1.5 Metodika vyšetřování

Na rozdíl od obecné části kriminalistické vědy, která zkoumá vznik, vyhledávání, zajišťování a využívání kriminalistických stop v univerzální rovině – tedy nezaměřuje se na konkrétní typ kriminalistických událostí či vyšetřovacích situací, představuje zvláštní část této vědy zaměřením na jednotlivé typy kriminalisticky relevantních událostí na základě reálných nebo předpokládaných vyšetřovacích situacích. Tato část je zastoupena metodikou vyšetřování.⁸⁰

„Metodika vyšetřování je ta část kriminalistické vědy, která odhaluje a zkoumá zákonitosti vzniku stop a zvláštnosti postupů při vyhledávání, zajišťování a využívání stop a zvláštností postupů při vyhledávání, zajišťování a využívání stop, jiných soudních důkazů a kriminalisticky významných informací s ohledem na určitý typ trestného činu a předpokládanou typovou vyšetřovací situaci.“⁸¹

Metodika vyšetřování jednotlivých druhů trestných činů plní tři funkce. Poznávací, formativní a kontrolní. Poznávací funkce spočívá ve studiu a rozdělení těchto činů do stejnorodých skupin. Na základě toho podává popis jejich kriminalistické charakteristiky, typických stop vznikajících během jejich páchaní a vyšetřovacích situací, které se utvářejí při vyšetřování. Formativní funkce utváří systémy doporučených metod a operací pro postup policejního orgánu v procesu poznání konkrétního trestného činu. Vychází přitom z poznatků jak obecné kriminalistické praxe, tak i teorií aplikovaných na jednotlivé kategorie trestných činů. Kontrolní funkce poté hodnotí, zda jsou metodická doporučení a jejich aplikace v praxi efektivní či je potřeba tyto pozměnit tak, aby bylo dosaženo požadovaných výsledků.⁸²

Výše uvedené tedy lze shrnout tak, že *„metodikami vyšetřování jednotlivých druhů trestných činů rozumíme uspořádané systémy poznatků o typových kriminalistických charakteristikách trestných činů, o zákonitostech vzniku, vyhledávání a zajišťování stop jednotlivých trestných činů, o vyšetřovacích situacích utvářejících se při*

⁸⁰ STRAUS, Jiří, VIKTOR, PORADA a kol. *Teorie, metody a metodologie kriminalistiky*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2017. ISBN-978-80-7380-666-8, s. 369.

⁸¹ Tamtéž, s. 370.

⁸² Tamtéž, s. 370.

vyšetřování, jakož i systém typových modelů činnosti kriminalistů v určitých etapách procesu poznání trestných činů“. ⁸³ Strukturu metodik vyšetřování jednotlivých druhů trestných činů představují následující komponenty:

1. *typová kriminalistická charakteristika dané skupiny trestných činů,*
2. *stopy typické pro daný typ trestných činů,*
3. *zvláštnosti předmětu vyšetřování,*
4. *typické podněty k vyšetřování a jejich zvláštnosti,*
5. *typické vyšetřovací situace vyskytující se při vyšetřování daného typu trestných činů,*
6. *typické počáteční úkony a jejich zvláštnosti,*
7. *typové vyšetřovací verze a zvláštnosti vytyčování vyšetřovacích verzí, plánování a organizace vyšetřování,*
8. *zvláštnosti následné etapy vyšetřování,*
9. *zvláštnosti zapojení veřejnosti do vyšetřování.* ⁸⁴

2 Cíl, plán postupu a popis výzkumu

2.1 Cíl práce

Cílem této diplomové práce je definovat základní charakteristiky kriminalistické metodiky při vyšetřování trestných činů pytláctví. Základ pro vytváření jednotlivých metodik představují poznatky a zkušenosti z vyšetřovací a soudní praxe, proto je tato výzkumná část práce založena primárně na podrobném studiu a sběru informací provedené formou analýzy již ukončených vyšetřovacích spisů v zadaném období.

⁸³ Tamtéž, s. 371.

⁸⁴ STRAUS, Jiří, Viktor, PORADA a kol. *Teorie, metody a metodologie kriminalistiky*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2017. ISBN-978-80-7380-666-8, s. 372.

V rámci studia byly vytvořeny výzkumné otázky, díky kterým bylo dosaženo zisku potřebného množství informací, které jsou nezbytné pro splnění cíle práce.

Na základě provedeného studia vyšetřovacích spisů a zodpovězení výzkumných otázek se podařilo splnit cíle práce.

2.2 Plán postupu

Základním bodem při plánování postupu bylo provedení prvotního šetření v dostupných spisových materiálech (viz. podkapitola 2.3), spolu se studiem teoretických východisek daného tématu. V návaznosti na to došlo k vytvoření otázek pro potřeby výzkumu (viz. podkapitola 2.3.1). Dalším bodem bylo již provedení samotného terénního výzkumu spočívajícího ve studiu ukončených vyšetřovacích spisů, a to prostřednictvím informačního systému Policie ČR (viz. podkapitola 2.3). Závěrečným bodem bylo vytvoření jednotlivých metodik, jejichž základ vychází z odborné kriminalistické literatury a doplněn je o poznatky vzešlé z výzkumu (viz podkapitola 4 a dále).

2.3 Popis výzkumu (metodika)

Na počátku výzkumu jsem si stanovil za cíl seznámit se s problematikou, což jsem provedl formou prostudování několika trestních spisů pytláctví vedených na mém útvaru policie ÚO Beroun. Nezbytné však bylo seznámit se s touto problematikou (výzkumný problém) i po teoretické stránce. Výsledkem této činnosti bylo vytvoření základních výzkumných otázek, které byly poté v průběhu tvorby práce průběžně doplňovány na základě nových skutečností získaných studiem předmětných spisů.

Studium spisů jsem prováděl po celou dobu, tedy i v rámci prvotního šetření, výhradně prostřednictvím systému ETR (Elektronické trestní řízení) využívaného interně Policií ČR. U každého případu jsem se zaměřil na písemnosti obsahující

podstatné informace pro zodpovězení výzkumných otázek. Jednalo se zejména o protokoly, usnesení o zahájení trestního stíhání, soudní rozhodnutí apod.

Pro vyhledání veškerých případů pytláctví jsem využil zadání následujících atributů:

- *období evidence skutku (1. ledna 2010 – 31.12.2021),*
- *místní příslušnost – Středočeský kraj,*
- *trestný čin pytláctví podle § 304 trestního zákona,*
- *pouze ukončené případy.*

Výsledkem vyhledávání byly veškeré případy evidované v rámci území Středočeského kraje odpovídající zadaným kritériím, avšak prostudováním těchto jsem zjistil, že je nutné některé nevyhovující ze seznamu vyřadit. Jednalo se o případy, u kterých bylo prověřováním zjištěno, že se buď trestný čin vůbec nestal a věc byla odložena,⁸⁵ nebo byl zprvu případ prověřovaný jako trestný čin, avšak nakonec odevzdán jako přestupek k projednání příslušnému orgánu obce s rozšířenou působností.⁸⁶ Jako nevyhovující jsem dále určil i tři případy pytláctví ryb, jelikož toto množství v celkovém objemu případů představuje mizivé procento, pachatel nebyl ani v jednom z těchto případů zjištěn a jak jsem již podotkl v úvodu práce, tato je zaměřena na problematiku pytláctví zvěře.

Po vyřazení výše uvedených spisů byl zjištěn konečný výsledek, tj. 129 ukončených trestních spisů případů pytláctví. Vzhledem ke stanovení hranice sledovaného období, tj. k 31.12.2021, bylo studium spisů a sběr informací zkompletováno a dokončeno v průběhu měsíců leden - únor 2022.

2.3.1 Výzkumné otázky

Otázky stanovené pro sběr informací byly následující:

1. Jaký je celkový počet sledovaných případů?
2. Jaké množství případů bylo objasněno?

⁸⁵ Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád) v posledním znění, §159a.

⁸⁶ Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád) v posledním znění, §159a.

3. Jaké množství případů bylo samostatnými skutky?
4. Jaké množství případů bylo spácháno na území honiteb a obor?
5. Jaký byl předmět zájmu pachatele?
6. Jaký nástroj byl k provedení činu použit?
7. Jaký druh zvěře byl nejčastěji loven?
8. Jaká byla nejčastěji výše způsobených škod?
9. Jaké kriminalistické stopy byly nejčastěji zajišťovány?
10. Kdo byl oznamovatelem případu?
11. Jak dlouhá doba uplynula od spáchání činu do jeho oznámení?
12. Jaká doba uplynula od oznámení do zahájení trestního stíhání?
13. V kolika případech obsahovala právní kvalifikace kvalifikovanou skutkovou podstatu?
14. Jaké množství pachatelů se na činu podílelo?
15. V kolika případech se činu dopustil myslivec?
16. Jakého pohlaví byli pachatelé nejčastěji?
17. Kolik let bylo nejčastěji pachatelům?
18. Jak často se pachatelé dopouštěli recidivy?
19. V kolika případech byli pachatelé trestáni i za jinou trestnou činnost?

Na základě argumentů získaných v rámci terénního šetření nebylo možné definovat veškeré body metodiky vyšetřování pytláctví uvedené v samostatné kapitole této práce (viz podkapitola 4). Důvodem toho je jistě fakt, že je tato trestná činnost páchána, resp. odhalována v malé míře a předmětné spisy tak neposkytují potřebné množství žádoucích informací. Šetření tedy přineslo zejména podstatné informace o způsobu páchání, průběhu vyšetřování či charakteristice pachatelů, kteří se této trestné činnosti dopouštějí. Potřebné zbylé informace byly poté doplněny studiem odborné literatury k dané problematice.

3 Výsledky výzkumu

Obsahem této kapitoly práce je vyhodnocení skutečností zjištěných v rámci terénního šetření. Jednotlivé výzkumné otázky byly seřazeny tak, aby na sebe logicky navazovaly. Prvořadě byly zařazeny otázky stanovující celkový počet sledovaných případů a úspěšnost při jejich objasnění. Následují otázky týkající se předmětu zájmu pachatele, způsobu provedení a motivu činu. Druhá polovina otázek je zaměřena na průběh vyšetřování a osoby pachatelů z hlediska jejich počtu, věku atd.

Výsledky, které jsou uvedeny v přesném počtu společně s procentuálním přepočtem byly v rámci jednotlivých otázek dále okomentovány a v žádoucích případech byly rovněž graficky vyobrazeny za pomoci funkcí grafů programu Microsoft Word.

3.1 Výsledky

Otázka č. 1: Jaký je celkový počet sledovaných případů?

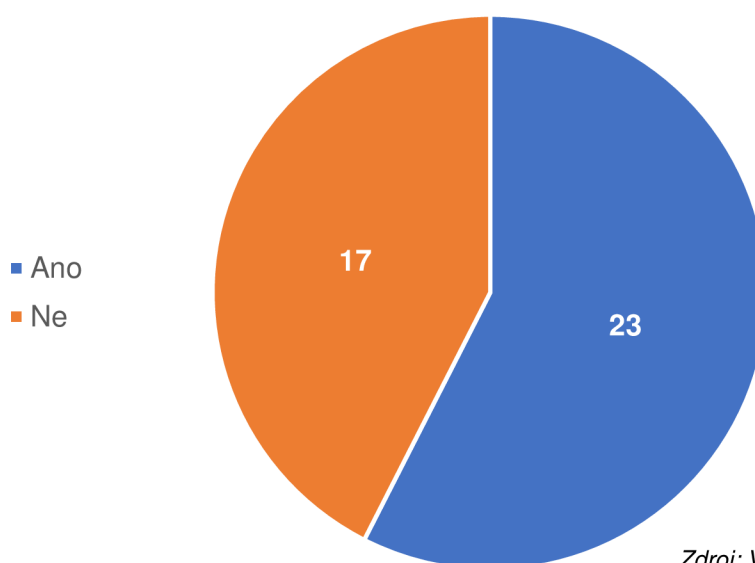
Cílem této otázky bylo zjistit, jaký je celkový počet případů pytláctví, od nichž se bude odvíjet další průběh práce.

Celkem bylo v daném období na základě přednastavených atributů zjištěno 146 případů. Toto množství bylo následně roztříděno, čímž došlo k vyloučení případů, které nebyly doposud ukončeny, týkaly se pytláctví ryb, anebo bylo prověřováním zjištěno, že se trestný čin nestal. Výsledkem bylo 129 případů pytláctví odpovídající kritériím zadaným pro potřeby výzkumu. Z uvedeného množství bylo následně pro účely výzkumu vybráno celkem 40 případů. Tento počet zahrnoval veškeré objasněné případy doplněné o ty, v nichž pachatel nebyl zjištěn, avšak spisový materiál poskytoval požadované množství informací zejména tím, že obsahoval zajištěné kriminalistické stopy, popis způsobu páčání či průběhu vyšetřování. Zbylých 89 případů bylo ukončeno, pachatel nezjištěn.

Otázka č. 2: Jaké množství případů bylo objasněno?

Z celkového počtu 40 případů bylo 23 (57 %) objasněno a 17 (43 %) neobjasněno. Pokud přihlídneme ke zbylým 89 případům, které nebyly zahrnuty do analýzy a zůstaly neobjasněny, můžeme konstatovat, že tuto trestnou činnost doprovází velmi nízká objasněnost.

Graf 3.1 - Jaké množství případů bylo objasněno?

Zdroj: Vlastní zpracování

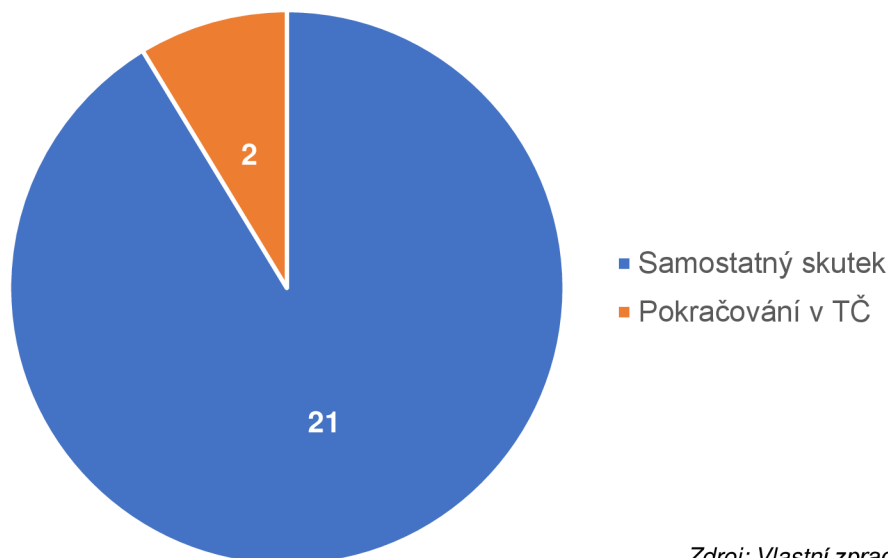
Otázka č. 3: Jaké množství případů bylo samostatnými skutky?

Z celkem 23 objasněných případů byla naprostá většina, tj. 21 (91 %) samostatnými skutky. Zbylé 2 (9 %) případy byly vyhodnoceny jako pokračující skutky⁸⁷ a následně objasněny. V obou těchto případech figurovali pachatelé, kteří operovali sami, kdy na různých místech honitby kladli nástrahy na zvěř, tzv. oka vyrobená z ocelových lan a drátů, jejichž pomocí lze ulovit a usmrtit zvěř. Tyto oka kladli na území honiteb průběžně, kdy v prvním případě tuto činnost

⁸⁷ NOVOTNÝ, František a kol. *Trestní právo hmotné, 4. aktualizované vydání*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2017. ISBN-978-80-7380-651-4, s. 69.

pachatel prováděl v průběhu jednoho roku a ve druhém případě v rozmezí třech týdnů, čímž došlo k naplnění znaků pokračování v trestném činu.

Graf 3.2 - Jaké množství případů bylo samostatnými skutky?

Zdroj: Vlastní zpracování

Otázka č. 4: Jaké množství případů bylo spácháno na území honiteb a obor?

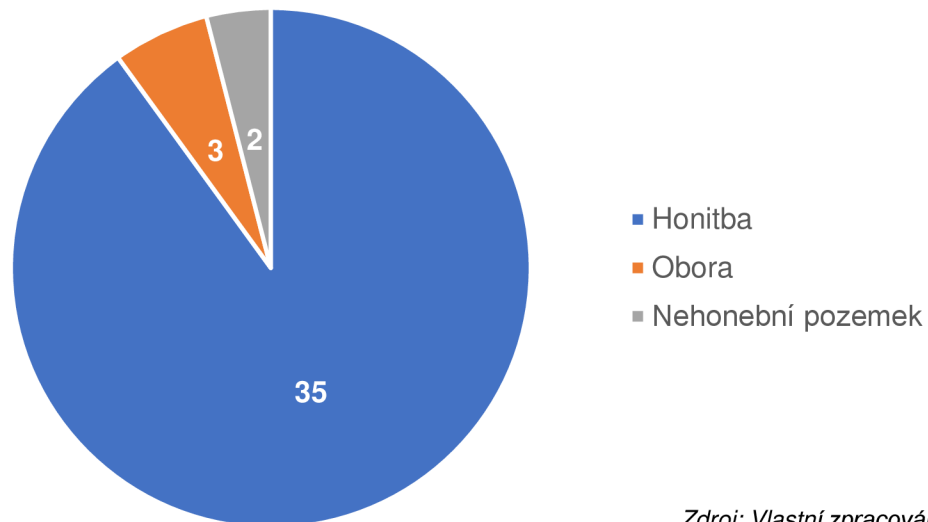
Cílem této otázky bylo zjistit, na jakém území z hlediska jeho rozdělení dle zákona o myslivosti byly trestné činy nejčastěji páchany, zejména, zda jsou páchany i na území oplocených obor.

Z výsledků šetření vyplývá, že v naprosté většině případů tj. 45 (88 %), došlo k provedení činu na neoploceném území honitby a pouze ve 3 (7 %) případech na území oplocené obory. Ve zbylých 2 případech (5 %) byl čin spáchán na území nespádající do honitby konkrétního mysliveckého sdružení, ale na tzv. nehonebním pozemku⁸⁸. Výsledek tak koresponduje s poznatky získanými

⁸⁸ Nehonebními pozemky se ve smyslu zákona o myslivosti (§2) rozumí pozemky uvnitř hranice současně zastavěného území obce, jako náměstí, návsi, tržiště, ulice, nádvoří, cesty, hřiště a parky, pokud nejde o zemědělské nebo lesní pozemky mimo toto území.

z rozhovoru uskutečněného s vedoucím střediska Lánská obora (viz kapitola 4.8), kde případy pytláctví téměř neevidují.

Graf 3.3 - Jaké množství případů bylo spácháno na území honiteb a obor?

Zdroj: Vlastní zpracování

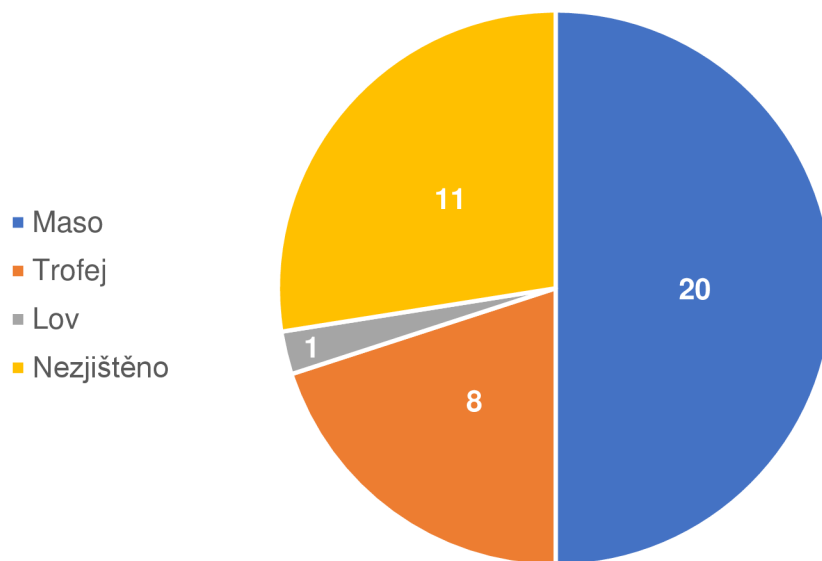
Otázka č. 5: Jaký byl předmět zájmu pachatele?

Cílem této otázky bylo zjistit, za jakým účelem pytláci zvěř nejčastěji neoprávněně loví.

Kromě případů známých pachatelů, kteří se k činu doznali a ze spisového materiálu bylo zřejmé, za jakým účelem lovíli, byly zbylé výsledky logicky odvozeny od způsobu provedení činu. Pokud tedy pachatel na místě činu zanechal pouze části těla, zejména vnitřnosti nebo odnesl celý kus, bylo za předmět zájmu považováno maso. K takovému jednání došlo ve 20 (50 %) případech. Případů, kdy pachatel zanechal na místě celý kus zvěře a odřízl hlavu s trofejí, bylo zjištěno 8 (20 %). V celkem 11 (28 %) případech nebyl předmět zájmu spolehlivě zjištěn. Jedná se o případy, kdy s největší pravděpodobností došlo k výstřelu, avšak po zásahu zvěř z místa utekla a nebyla pytlákem dohledána nebo se zachytila do nastraženého oka, kde byla nalezen dříve

oznamovatelem než pytlákem. Ve dvou případech došlo k vyrušení pytláka krátce po provedení činu, díky čemuž čin nedokončil a z místa unikl. V 1 (2%) případě byl cílem činu vyloženě lov, provedený formou umístění otrávených návnad látkou Furadan, který vedl k usmrcení mořských orlů.

Graf 3.4 - Jaký byl předmět zájmu pachatele?

Zdroj: Vlastní zpracování

Otázka č. 6: Jaký nástroj byl k provedení činu použit?

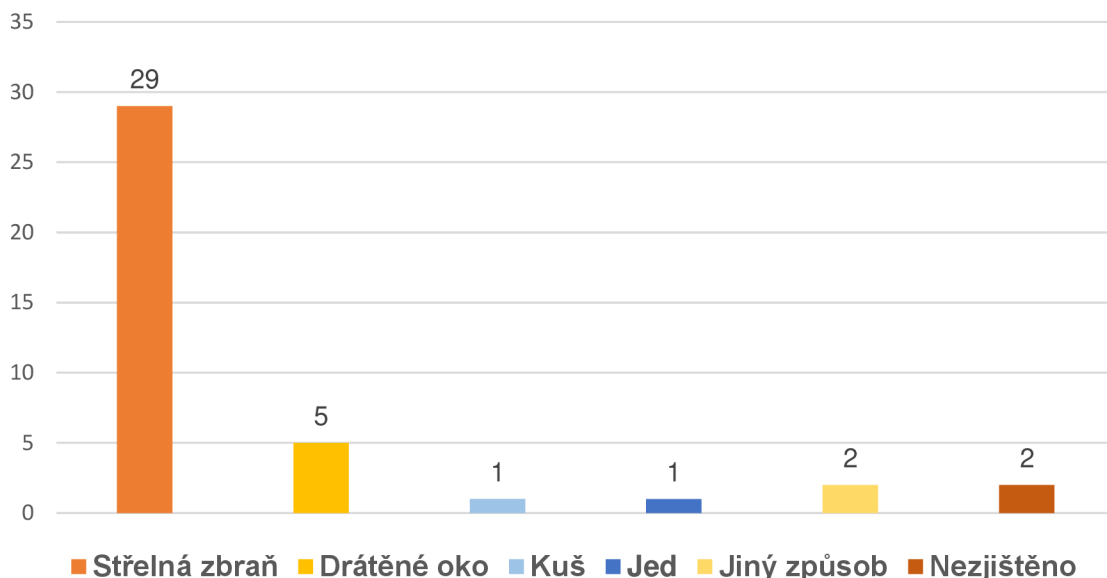
Cílem otázky bylo zjistit, jaké typy zbraní nebo jiné prostředky používají pachatelé ke spáchání činu nejčastěji.

Ve většině případů, tj. 29 (72 %) použili pachatelé k činu střelnou zbraň. Následuje 5 (12 %) případů s použitím drátěného oka a pouze 1 (3 %) případ je evidován s použitím mechanické zbraně, v daném případě kuše. Stejný počet, tedy 1 (3 %) případ je evidován za použití chemické látky – jedu.

Ve 2 (5%) případech pachatelé nepoužili zbraň ani jiný předmět který by usnadnil usmrcení. Jednalo se o případy, kdy první z pachatelů našel mrtvý kus zvěře, který si přisvojil a zkonsumoval. Druhý případ byl proveden zvlášť zavrženíhodným způsobem a to tak, že pachatel vlastnoručně utrl hlavu kachně

a zbylou část těla odcizil na maso. Ve zbylých 2 (5%) případech nebyl použitý nástroj blíže zjištěn.

Graf 3.5 - Jaký nástroj byl k provedení činu použit?

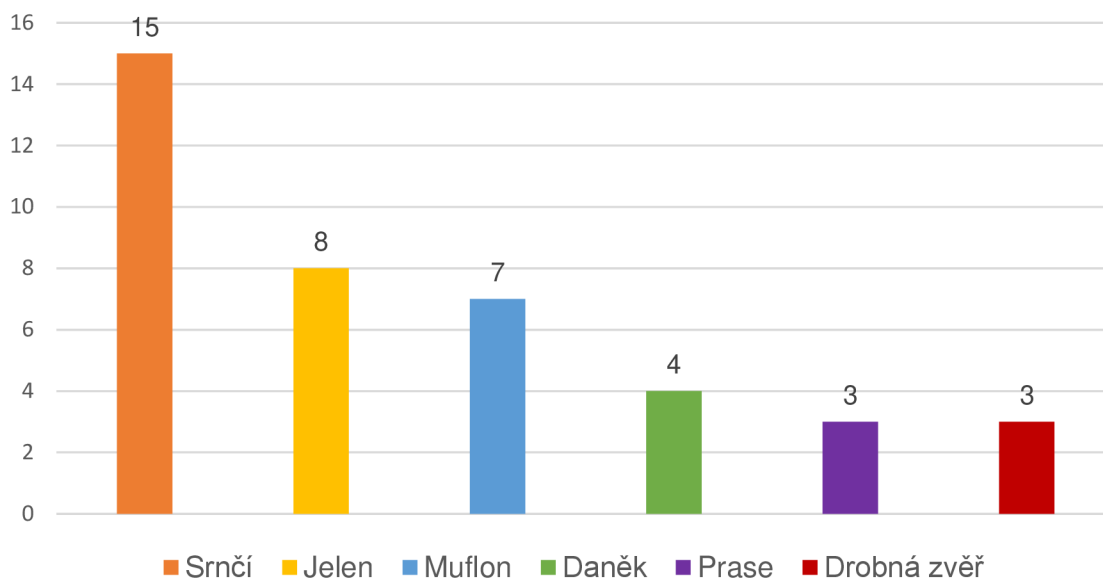
Zdroj: Vlastní zpracování

Otázka č. 7: Jaký druh zvěře byl nejčastěji loven?

Cílem této otázky bylo zjistit, které druhy zvěře jsou ve statistikách upytlačených kusů zastoupeny nejčastěji.

Vedoucí pozici drží srnčí zvěř, jejíž upytlačení bylo zjištěno v celkem 15 (37,5 %) případech (13 ks srnec, 2 ks srna). Následuje zvěř jelení v 8 (20 %) případech a muflon v 7 (17,5 %) případech. Tyto výsledky korespondují s výše uvedenými týkající se předmětu zájmu pachatele. Srnčí zvěř je vzhledem ke své velikosti a váze ideální pro pytláčení na maso. Ve 4 (10 %) případech byl v hledáčku pachatele daněk shodně po 3 (7,5 %) případech došlo k upytlačení divokých prasat a drobné zvěře (kachny, bažant, orel mořský).

Graf 3.6 - Jaký druh zvěře byl nejčastěji loven?

Zdroj: Vlastní zpracování

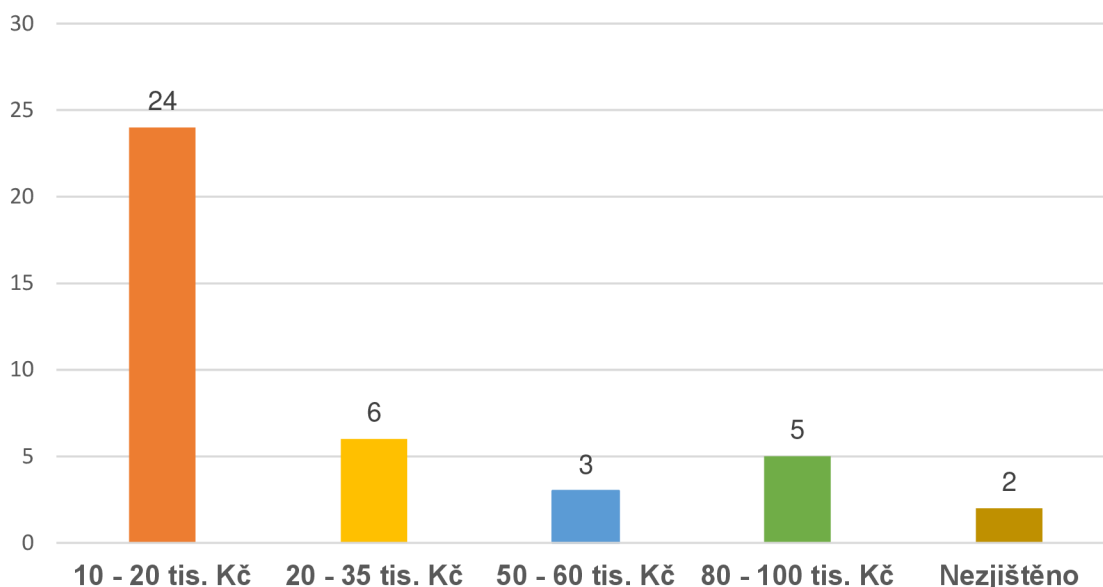
Otázka č. 8: Jaká byla nejčastěji výše způsobených škod?

Cílem otázky bylo zjistit škodlivost pytláctví z hlediska způsobených škod vyjádřených v korunách.

Nejvyšší způsobené škody jsou ve zkoumaných 5 (13 %) případech v rozmezí 80 – 100 000,- Kč. Celkem 3 (7 %) případy jsou evidovány se škodou v rozmezí od 50 – 60 000,- Kč. V uvedených případech se škodou stanovenou nad hranici 50 000,- Kč, došlo k upytlačení trofejových jelenů a daňků. Dále bylo evidováno 6 případů (15 %) se škodou 20 – 35 000,- Kč a nejvíce případů, tj. 24 (60 %) v rozmezí škody 10 – 20 000,- Kč. Ve 2 (5 %) případech nebyla škoda zjištěna.

Vzhledem k nacenění jednotlivých kusů zvěře v sazebníku vydaném Ministerstvem zemědělství nejsou tyto výsledky nijak překvapivé, nicméně je zřejmé, že pytláctví páchané zejména se zaměřením na trofejovou vysokou zvěř může způsobit velmi vysoké škody.

Graf 3.7 - Jaká byla výše způsobené škody?

Zdroj: Vlastní zpracování

Otázka č. 9: Jaké kriminalistické stopy byly nejčastěji zajišťovány?

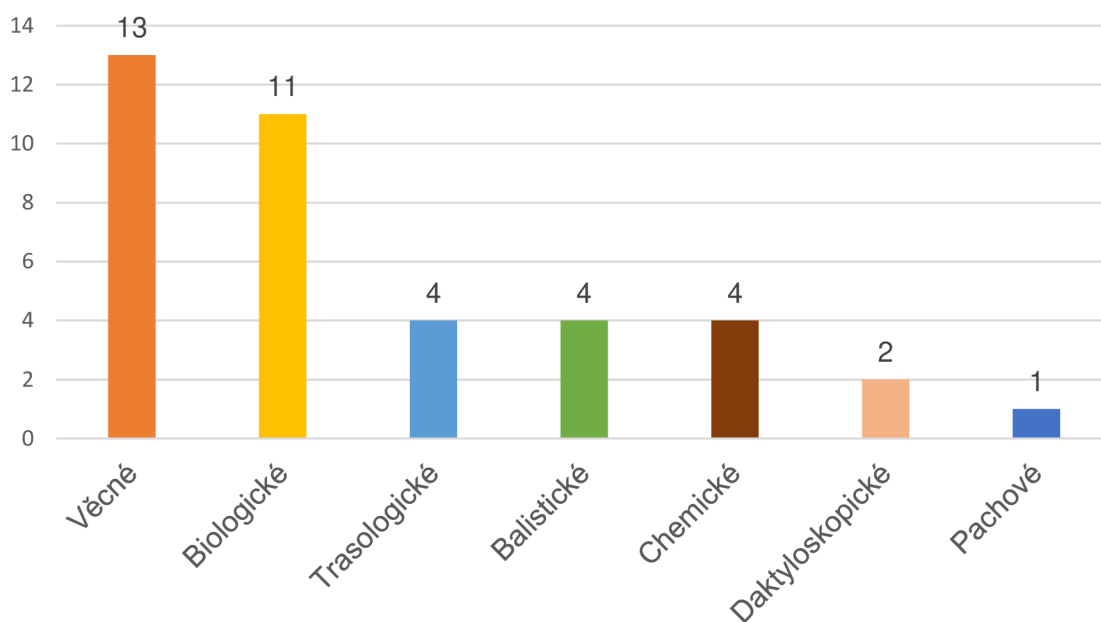
Cílem této otázky bylo zjistit, jaké kriminalistické stopy jsou v případech pytláctví nejčastěji zajišťovány.

Pro potřeby této otázky bylo postupováno tak, že v rámci jednoho případu více stop stejného druhu bylo zaznamenáno jako jedna stopa. (Pro příklad: v jednom z případů byly zajištěny 3 x trasologická stopa, 2 x věcná a 1x chemická stopa. Zaznamenáno bylo: 1x trasologická, 1x věcná, 1x chemická).

Největší zastoupení měly stopy věcné, jejichž zajištění bylo zjištěno ve 13 zkoumaných případech. Jednalo se zpravidla o věci, které pachatel k činu použil – ocelové oko, plátěný pytel apod.. V jednom z případů pytláctví srny byla u pachatele přistiženého při činu zajištěna tzv. „vábnička na zvěř“ – dřevěný náustek na kterém byl připevněn husí krk. V 11 případech došlo k zajištění stopy biologické, kdy se ve většině případů jednalo o zajištěné krevní stopy a to jak na místě činu, tak například ve vozidle pachatele. Jako biologická stopa byla zajišťována i srst upytlačené zvěře. Shodně ve 4 případech byly zajištěny stopy trasologické, chemické a balistické. V případě trasologických stop se jednalo

o stopy podešve obuvi a stopy pneumatik vozidla pachatele na místě nebo poblíž místa činu. Balistické stopy byly zastoupeny střelami nebo částmi střel nalezenými v těle upytlačené zvěře a konečně stopy chemické představovaly po-výstřelové zplodiny z hlavně zbraní pachatelů a částí jejich oděvů. Ve 2 případech došlo k zajištění daktyloskopických stop a v 1 případě byla zajištěna stopa pachová.

Graf 3.8 - Jaké kriminalistické stopy byly nejčastěji zajištěny?

Zdroj: Vlastní zpracování

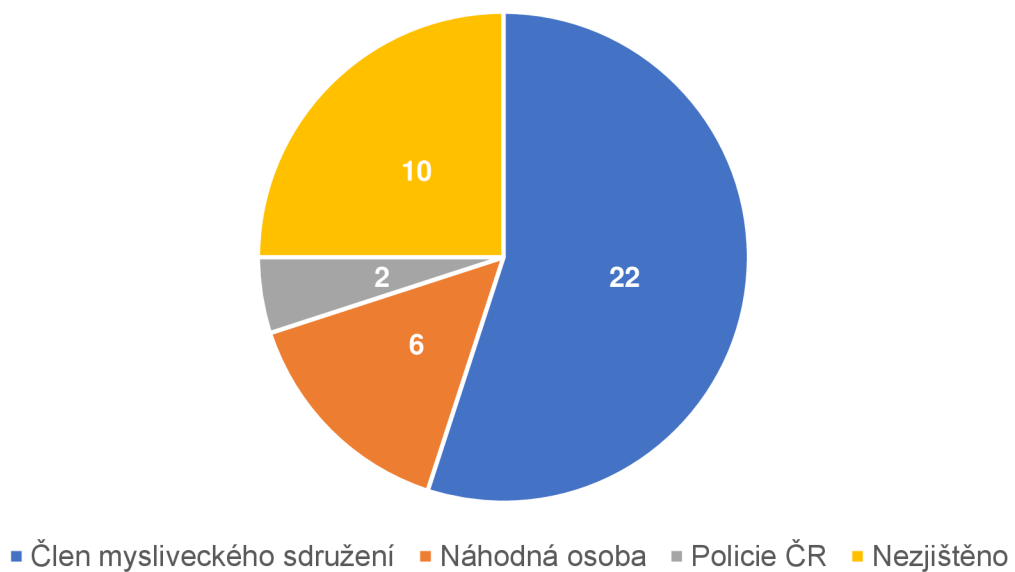
Otázka č. 10: Kdo byl oznamovatelem případu?

Cílem této otázky bylo zjistit, kdo z jakého okruhu osob vzejde oznámení o pytláctví nejčastěji.

Terénním šetřením byl potvrzen očekávaný výsledek, tedy, že ve většině případů je pytláctví zjištěno a oznámeno ze strany člena mysliveckého sdružení, k čemuž došlo ve 22 (55 %) zkoumaných případech. Oznámení ze strany náhodných osob bylo učiněno v 6 (15 %) případech. V 10 (25 %) případech se studiem spisového materiálu nepodařilo spolehlivě zjistit, zda byla osoba oznamovatele myslivec či nikoli, proto bylo zvoleno jejich nezařazení do výše uvedených skupin. Ve zbylých 2 (5 %) případech čin zjistili sami policisté, kteří pytláky odhalili v rámci

výkonu služby. V jednom z těchto případů na sebe pytlák upozornil tím, že svým vozidlem nasvěcoval k pozemní komunikaci náležející pole a při následné silniční kontrole byly v nákladním prostoru nalezeny části ulovené zvěře. V druhém případě byli pytláci odhaleni během silniční kontroly s upytlačeným kusem zvěře v nákladovém prostoru vozidla.

Graf 3.8 - Kdo byl oznamovatelem případu?

Zdroj: Vlastní zpracování

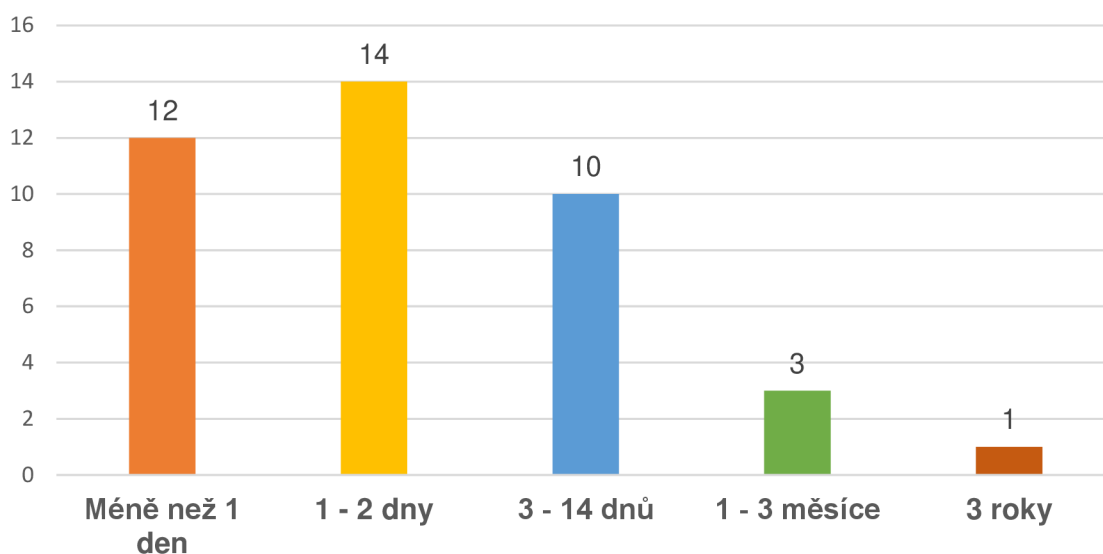
Otázka č. 11: Jak dlouhá doba uplynula od spáchání činu do jeho oznámení?

Cílem otázky bylo zjistit, jak velká prodleva nastává od spáchání činu do doby oznámení.

Vzhledem k latenci této trestné činnosti byl předpoklad, že k oznámení dochází až po uplynutí několika dní. Výsledky šetření však tuto domněnku překvapivě nepotvrzují. V 12 (30 %) případech bylo oznámení učiněno po uplynutí doby kratší než 24 hodin. Jednalo se však o případy, kdy byli pachatelé přistiženi nebo pozorováni při činu. V 14 (35 %) případech poté uplynulo od spáchání do oznámení maximálně 48 hodin. V některých z těchto případů bylo zjištěno, že podezření o možném pytláctví vyvstalo již v době kratší než 24 hodin, nicméně

příslušný hospodář vyčkal do uplynutí lhůty 24 hodin, která je mezi myslivci stanovena (nepísané pravidlo) a po kterou má člen sdružení povinnost odlov zvěře oznámit hospodáři. V 10 (25 %) případech bylo oznámen učiněno v rozmezí 3 – 14 dnů od spáchání a v 3 (8 %) případech uplynula doba 1 – 3 měsíce. V 1 (2 %) z případů bylo oznámení učiněno 3 roky od spáchání činu.

Graf 3.9 - Jak dlouhá doba uplynula od spáchání činu do jeho oznámení?

Zdroj: Vlastní zpracování

Otázka č. 12: Jaká doba uplynula od oznámení do zahájení trestního stíhání?

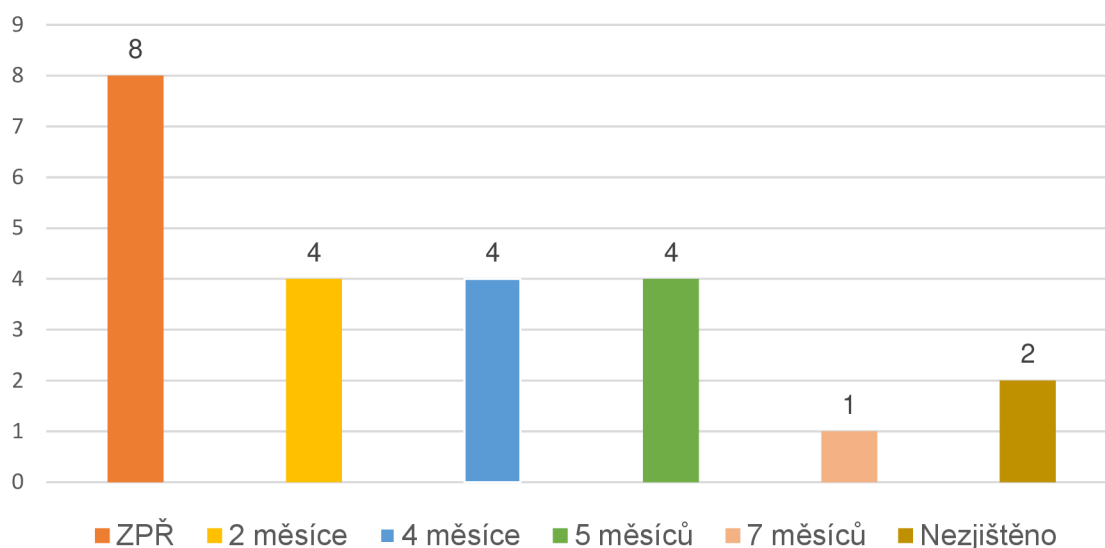
Cílem této otázky bylo zjistit, jaká doba uplyne v případech pytláctví od oznámení do zahájení trestního stíhání proti konkrétnímu pachateli nejčastěji.

V 8 (35 %) případech bylo zjištěno, že policejní orgán využil institutu zkráceného přípravného řízení⁸⁹ a po sdělení podezření konkrétní osobě byla věc předána

⁸⁹ Zkrácené přípravné řízení se koná o trestných činech, o nichž přísluší konat řízení v prvním stupni okresnímu soudu, a na které zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje tři léta, jestliže podezřelý byl přistižen při činu nebo bezprostředně poté, nebo v průběhu prověřování trestného oznámení nebo jiného podnětu k trestnímu stíhání byly zjištěny skutečnosti, jinak odůvodňující zahájení trestního stíhání a lze očekávat, že podezřelého bude možné ve lhůtě uvedené v § 179b odst. 4, zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád v posledním znění, postavit před soud.

do řízení před soudem, doba od oznámení tedy byla kratší než 1 měsíc. Ve 4 (18 %) případech uplynulo od oznámení do zahájení trestního stíhání 2 měsíce. Shodně po 4 (18 %) případech je evidována doba 4 měsíce od oznámení a 5 měsíců od oznámení. V 1 (4 %) z případů byla doba 7 měsíců. Ve zbylých 2 (9 %) případech se ze spisového materiálu nepodařilo předmětnou dobu spolehlivě zjistit, jelikož se jednalo o případy spáchané v letech 2010 – 2013, kdy systém ETR tyto údaje nezobrazoval.

Graf 3.10 - Jaká doba uplynula od oznámení do zahájení trestního stíhání?

Zdroj: Vlastní zpracování

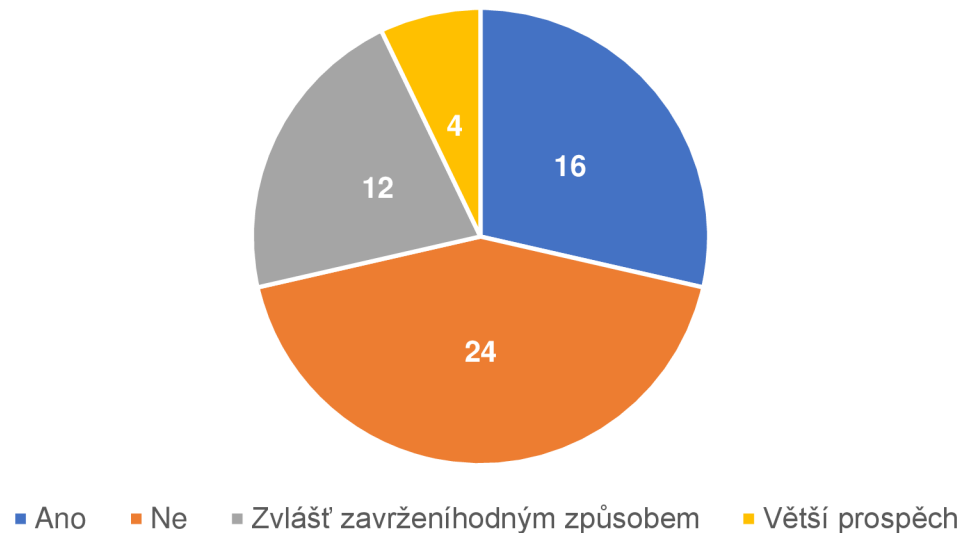
Otázka č. 13: V kolika případech obsahovala právní kvalifikace kvalifikovanou skutkovou podstatu?

Cílem této otázky bylo zjistit, jak často jsou skutky kvalifikovány podle druhého odstavce.

V 16 (40 %) ze sledovaných případů spáchaný skutek naplnil znaky nejen základní ale i kvalifikované skutkové podstaty trestného činu pytláctví. Ve 12 (30 %) případech se tak stalo z důvodu, že pachatel spáchal čin zvláště zavrženíhodným způsobem nebo v době hájení. V celkem 4 (10 %) případech poté pachatel činem

získal pro sebe nebo jiného větší prospěch. V prvním případě se typicky jednalo o případy usmrcení a následného oddělení trofeje, případně lovu do ok. Větší prospěch získal pachatel při lovu vysoké trofejové zvěře.

Graf 3.11 - V kolika případech obsahovala právní kvalifikace kvalifikovanou skutkovou podstatu?

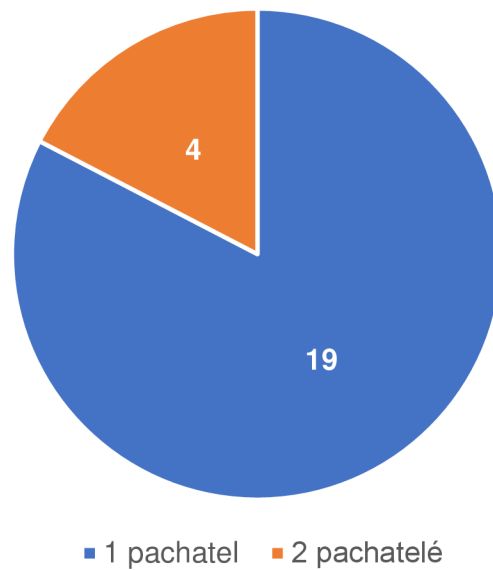
Zdroj: Vlastní zpracování

Otázka č. 14: Jaké množství pachatelů se na činu podílelo?

Cílem této otázky bylo zjistit, zda byl čin spáchán jedním nebo vícero spolupachateli.

Zjištěno bylo, že ve většině případů, tj. 19 (83 %) byl čin spáchán jedním pachatelem. Ve zbylých 4 (17 %) případech se činu dopustili ve spolupachatelství dva pachatelé. Nutno podotknout, že z tohoto počtu byli pachatelé ve 3 případech pozorováni nebo zadrženi přímo při činu. Pouze v jednom z případů se podařilo na místě zajistit stopy poukazující na to, že se na místě činu pohybovaly dvě osoby. Na základě toho se následně podařilo obě vypátrat a pod tíhou důkazů odsoudit.

Graf 3.12 - Jaké množství pachatelů se na činu podílelo?

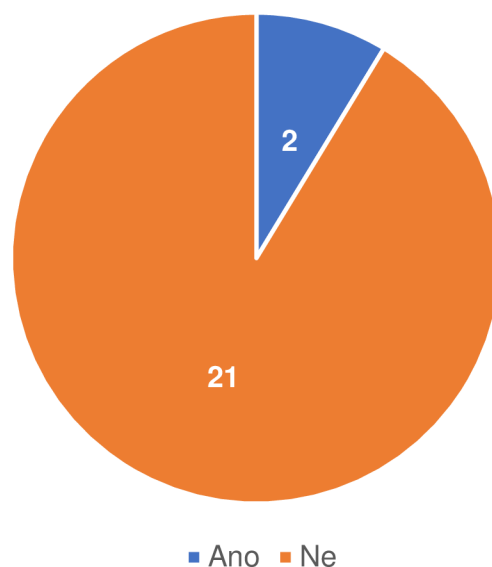
Zdroj: Vlastní zpracování

Otázka č. 15: V kolika případech se činu dopustil myslivec?

Cílem této otázky bylo potvrdit či vyvrátit názory, že pytláky jsou nejčastěji sami myslivci.

Ve 23 objasněných případech se však z dostupného spisového materiálu podařilo spolehlivě zjistit pytláctví ze strany myslivců pouze ve 2 (9 %) objasněných případech.

Graf 3.13 - V kolika případech se činu dopustil myslivec?

Zdroj: Vlastní zpracování

Otázka č. 16: Jakého pohlaví byli pachatelé nejčastěji?

Podstatou této otázky bylo zjištění, jakého pohlaví jsou pachatelé pytláctví nejčastěji, zejména, zda jsou evidovány případy, kterých by se dopustily ženy, které nejsou toliko v řadách myslivců zastoupeny.

Výsledek této otázky byl jednoznačný. Ve všech 23 (100 %) případech byli pachatelé muži.

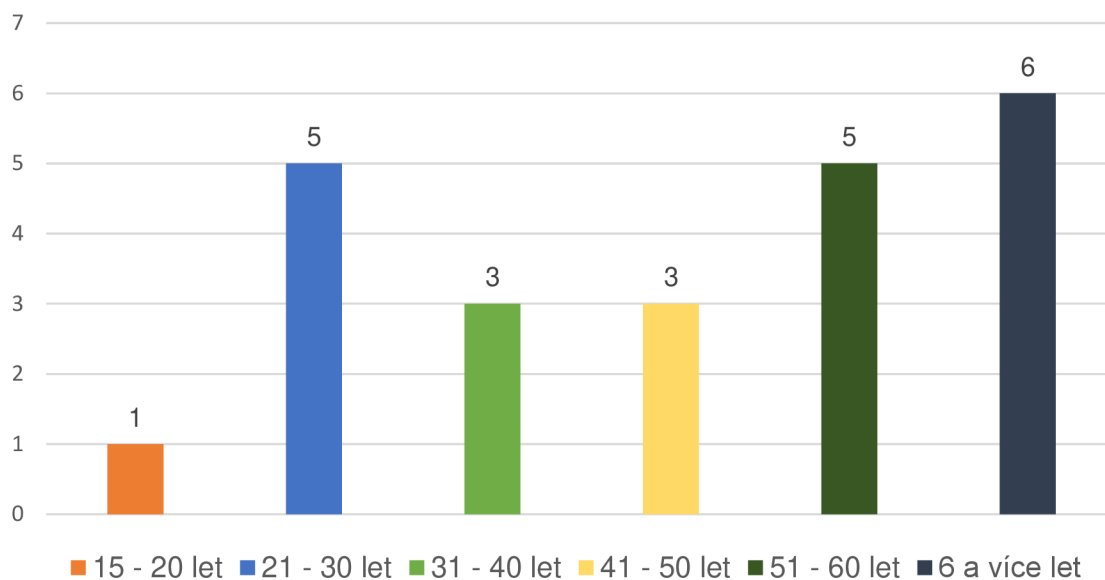
Otázka č. 17: Kolik let bylo nejčastěji pachatelům?

Cílem této otázky bylo zjistit, kolik nejčastěji let bylo pachatelům v době spáchání činu.

Při pohledu na výsledky této výzkumné otázky je zřejmé, že nejvíce pachatelů bylo pokročilejšího věku. V 6 (26 %) případech byli pachatelé ve věku 60 a více let a v 5 (22 %) případech mezi 51 – 60 lety. 3 (13 %) případy evidují pachatele mezi 41 – 50 lety a stejně tak ve 3 (13%) případech bylo pachatelům mezi 31 – 40 lety. Mladší ročníky do 30 let byly zastoupeny značně méně a to v 5 (22 %) případech

v rozmezí 21 – 30 let, a pouze 1 (4 %) případě byl pachatel ve věku mezi 15 – 20 lety.

Graf 3.14 - Kolik let bylo nejčastěji pachatelům?

Zdroj: Vlastní zpracování

Otázka č. 18: Jak často se pachatelé dopouštěli recidivy?

Cílem této otázky bylo zjistit, v kolika případech se pachatelé dopustili trestného činu pytláctví a v minulosti již byli za obdobný trestný čin pravomocně odsouzeni.

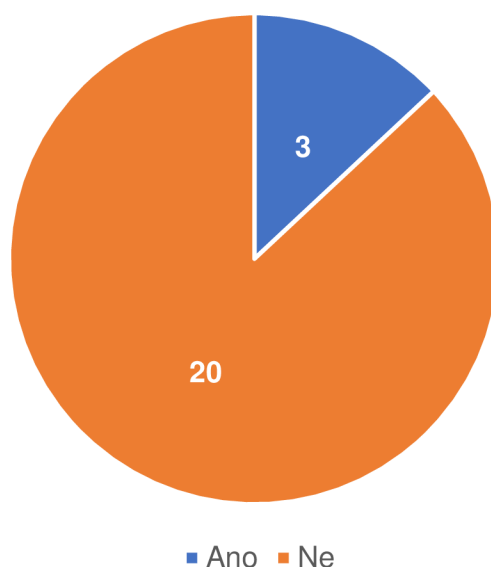
Ve všech zkoumaných objasněných případech nedošlo ze strany pachatele k recidivě, tedy v minulosti nebyl za obdobný skutek pravomocně odsouzen. Pouze v jednom případě bylo zjištěno, že pachatel byl v minulosti pro obdobný skutek prověřován, avšak k jeho odsouzení nedošlo.

Otázka č. 19: Jak často byli pachatelé trestáni i za jinou trestnou činnost?

Cílem této otázky bylo zjistit, zda se pachatelé v souběhu s pytláctvím dopustili i jiné trestné činnosti.

V naprosté většině objasněných případů tj. 20 (87 %), byl pachatel prověřován a odsouzen pouze za trestný čin pytláctví. V 2 (9 %) případech došlo k odsouzení za přečin nedovoleného ozbrojování, kdy pachatelé provedli lov neoprávněně drženou střelnou zbraní. V 1 (4 %) případě užil pachatel k činu motorové vozidlo, kdy byl přistižen hlídkou Policie ČR. Kromě pytláctví byl obviněn z přečinů maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 337 odst. 1 písm. a), tr. zákoníku (řízení vozidla v platném zákazu řízení) a ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, tr. zákoníku (řízení pod vlivem alkoholu).

Graf 3. - Jak často byli pachatelé trestáni i za jinou trestnou činnost?

Zdroj: Vlastní zpracování

3.2 Výsledek výzkumu

Provedení vlastního výzkumu ve formě zodpovězení předem stanovených výzkumných otázek mělo za cíl získání co možná nejobsáhlejšího množství informací o problematice pytláctví páchané na území České republiky. Dle mého názoru toto množství získané výsledky terénního šetření poskytují a lze je tak využít k následnému zpracování do struktury metodiky vyšetřování této trestné činnosti.

4 Metodika vyšetřování pytláctví

4.1 Kriminalistická charakteristika pytláctví

„Kriminalistická charakteristika trestného činu je popisem kriminalisticky relevantních vlastností trestného činu, tj. takových vlastností, které ovlivňují proces tvorby stop a proces poznání trestného činu“⁹⁰.

Výše uvedené kriminalisticky relevantní znaky trestného činu představují způsoby páchaní, typické osobnostní rysy pachatelů, typické rysy obětí a typické motivy spolu s typickými kriminálními situacemi, za kterých pachatel realizuje trestnou činnost.⁹¹

Pytláctví je v trestním zákoníku zařazeno v hlavě VIII. mezi trestnými činy proti životnímu prostředí, kde je stanoveno, že trestného činu pytláctví se dopustí kdokoli, „kdo loví zvěř nebo ryby v hodnotě nikoli nepatrné nebo ukryje, na sebe nebo jiného převede nebo přechovává neoprávněně ulovenou zvěř nebo ryby v hodnotě nikoli nepatrné“...⁹² Z uvedeného ustanovení trestného činu pytláctví vyplývá, že jím jsou chráněny společenské vztahy které jsou upraveny mysliveckým a rybářským právem. Trestného činu pytláctví se může dopustit kdokoliv, tedy běžný občan, ale i myslivec, který nejedná v souladu s právními normami upravujícími jeho činnost na úseku myslivosti. Z ustanovení lze rovněž vyvodit, že trestný čin pytláctví je dokonán naplněním některé z vyjmenovaných forem trestné součinnosti („ukryje“, „na sebe nebo jiného převede“, „přechovává“) a to i bez toho, aniž by pachatel bez oprávnění zvěř lovil, přičemž není rozhodné, kdo tuto činnost vykonal.⁹³

⁹⁰ MUSIL, Jan, Zdeněk KONRÁD a Jaroslav SUCHÁNEK. *Kriminalistika*. Praha: C. H. BECK, 2001. ISBN 80-7179-878-9, s. 29.

⁹¹ MUSIL, Jan, Zdeněk KONRÁD a Jaroslav SUCHÁNEK. *Kriminalistika*. Praha: C. H. BECK, 2001. ISBN 80-7179-878-9, s. 30.

⁹² Zákon č. 40/2009 Sb., *trestní zákoník* v posledním znění, § 304.

⁹³ STRAUS, Jiří, Miroslav, NĚMEC a kol. *Teorie a metodologie kriminalistiky*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2009. ISBN-978-80-7380-214-1, s. 368.

4.1.1 Typické kriminální situace

Kriminální situace je charakterizována jako souhrn vnějšího prostředí a podmínek, za nichž byl trestný čin spáchán. Právě zmíněné podmínky a prostředí ovlivňují průběh trestného činu a podílí se na vzniku stop.⁹⁴

Kriminální situace tvořící podmínky a okolnosti páchaní pytláctví je tvořena zejména:

- Specifickým prostředím, v němž dochází k páchaní činu – odlehlé části krajiny a lesů s minimálním výskytem dalších osob, bez možnosti účinného zabezpečení.
- Zbraně a prostředky používané k páchaní – vysoká účinnost, technologický pokrok umožňující lov i v nočních hodinách.
- Problematika ne toliko páchaná a latentní, a z toho pramenící minimální dohled Policie ČR v rámci výkonu službu.
- Nízká informovanost veřejnosti a z toho plynoucí nezájem podílet se na odhalování této činnosti.
- Stálá poptávka po zvěřinovém mase – s nelegálním původem vykupovaném za nižší ceny.

4.1.2 Typické způsoby páchaní

Způsob páchaní trestného činu je jedním z komponentů kriminalistické charakteristiky a popisuje jednání, které pachatel uskutečnil během páchaní trestného činu uskutečnil. Pro kriminalistiku má způsob páchaní význam zejména tehdy, kdy vyvolává změny ve vnějším prostředí a zobrazuje se tak ve stopách podstatně výrazněji než další znaky trestného činu. Poznatky získané o způsobu páchaní trestného činu poté slouží při využívání dalších kriminalistických metod,

⁹⁴ VICHLENDÁ, Milan. *Kriminalistika*. Karviná: Střední odborná škola ochrany osob a majetku, 2011, s. 365.

jako je tvorba vyšetřovacích verzí, evidence „MOS“ (modus operandi systém), nebo kriminalistická identifikace a prevence.⁹⁵

Způsoby, kterými je pytláctví pácháno jsou značně různorodé. Nejprve je třeba podotknout, že trestné činy pytláctví charakterizuje vysoká latence, jelikož k jejich páchání dochází zejména v odlehlých částech honiteb a zpravidla v pozdních nočních hodinách, tedy v době, kdy je zde minimální pohyb dalších osob. Pachatelé jsou navíc na tuto činnost a podmínky velmi dobře připraveni a vybaveni. Jejich vybavení tvoří umělá osvětlení, terénní vozidla a přístroje pro noční vidění. Příkladem je tzv. noktovizor, dnes již mezi myslivci a bohužel i pytláky hojně používaný nástroj, jež zesiluje zbytkové světlo a pracuje v infračerveném pásmu blízkém viditelnému světlu.⁹⁶

Způsoby páchání pytláctví lze rozčlenit následovně:

- podle předmětu zájmu pachatele,
- podle použitých nástrojů které pachatel použil k dokonání,
- podle počtu pachatelů.⁹⁷

A) Páchání pytláctví podle předmětu zájmu pachatele

1) Pytláctví s cílem získat maso (zvěřinu).

Z výsledků terénního šetření vyplývá, že motiv pytláctví pro maso je zaznamenán v 50 % sledovaných případů⁹⁸ a jedná se tedy o nejčastější motiv. Maso je ze strany pachatele dále prodáváno na tuzemském černém trhu,

⁹⁵ STRAUS, Jiří, Miroslav, NĚMEC a kol. *Teorie a metodologie kriminalistiky*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2009. ISBN-978-80-7380-214-1, s. 63-78.

⁹⁶ Noktovizor. *Přístroje pro noční vidění-noktovizory*. [online] [cit. 20.2.2022]. Dostupné z: <https://www.nimrod.cz/optika-1/nocni-videni/>.

⁹⁷ NĚMEC, Miroslav. *Teorie a metodologie kriminalistiky pro magisterské studium II. Díl, Aktuální problémy kriminalistické praxe*. Praha: ABOOK, 2019. ISBN 978-80-906974-2-3, s. 169.

⁹⁸ Otázka č. 5: Jaký byl předmět zájmu pachatele?

kde je po zvěřině jako nedostatkovém zboží velká poptávka. V tomto případě tedy pytláctví pro pachatele představuje vidinu obohacení se.

Zvěřinu lze jistě považovat za velmi kvalitní a chutné maso, nicméně je třeba zdůraznit i nebezpečí, které konzumace masa pocházejícího z nelegální činnosti představuje. V současnosti je distribuce zvěřiny legální cestou dozorována Státní veterinární správou a jejími orgány. Legální cesta představuje dvě možnosti, jak maso prodat. Jedná se o prodej fyzickým osobám v malém množství, kdy prohlídku zvěřiny, která je předmětem prodeje provádí proškolená osoba z mysliveckého sdružení, v jehož vlastnictví předmětný kus zvěřiny je. Pověřená osoba disponuje razítkem a potvrzením o způsobilosti zvěř prohlédnout. Rovněž má povinnost vést evidenci prohlédnutých a prodaných kusů. V druhém případě je zvěřina distribuována prostřednictvím zvěřinového závodu, který již disponuje svými pracovníky pověřenými kontroly provádět a ověřit tak zdravotní nezávadnost.⁹⁹ Rizikem konzumace neprohlédnutého kusu zvěře jsou závažné nemoci přenosné na člověka, jedná se např. o salmonelózu, tuberkulózu, trichinelózu, vzteklinu apod.

2) Pytláctví páchané s cílem získat trofej.

Pytláctví s motivem získání trofeje bylo druhým nejčastějším motivem pytláků a to ve 20 % sledovaných případů.¹⁰⁰ Předmětem lovu byla vždy trofejová zvěř, kterou představují samci jelení, dančí a mufloní zvěře. Vzhledem k velikosti uvedených druhů zvěře, např. samce jelena, dochází ze strany pytláků k odříznutí hlavy s trofejí a zbytek těla ponechá netknuté na místě. Podle tohoto způsobu lze pytláctví páchané pro trofej jednoduše identifikovat. V odborné kriminalistické literatuře jsou uvedeny případy, kdy pytlák kromě trofeje odřízne i část zvěřiny, kterou je schopen z místa odnést. Ve sledovaných případech spáchaným s cílem získat trofej však pachatel vždy zanechal na místě zbytek těla bez porušení.

⁹⁹ Svscr.cz: *Státní veterinární správa zaměřuje dozorovou činnost i na zvěřinu* [online] [cit. 15.1.2022]. Dostupné z: <https://www.svscr.cz/statni-veterinari-sprava-zameruje-dozorovou-cinnost-i-na-zverinu/>.

¹⁰⁰ Otázka č. 5: Jaký byl předmět zájmu pachatele?

Lze ale předpokládat, že za účelem zakrytí stop nezřídka dochází i k odstranění celého těla zvěřiny, pokud je to ve fyzických silách pachatele či pachatelů.

3) Pytláctví páchané s cílem ukojit loveckou vášeň.

Motiv ukojení lovecké vášně představuje pouze jediný cíl pytláka, a tím je zážitek z lovu. Pytlák nemá v úmyslu lovem získat trofej nebo zvěřinu, ale pouze ukojit svojí loveckou vášeň či zažít určitý adrenalin spjatý s takovou činností. Tuto formu pytláctví lze označit jako velmi závažnou, jelikož lze předpokládat, že pytlák bude ve svém jednání nadále pokračovat, a způsobí tak značné škody.¹⁰¹ Na základě výsledku provedeného šetření však lze učinit závěr, že takový případ nebyl ve sledovaném období vůči zvěři spolehlivě zjištěn. Evidován je pouze případ otrávení mořských orlů jedovatou látkou Furadan, což však bylo s největší pravděpodobností provedeno s motivem ochrany domácích zvířat.

Pokud však k takovým případům dojde, stojí proti odhalení pachatele i fakt, že díky páchání této formy pytláctví prakticky nevznikají žádné kriminalisticky upotřebitelné stopy, kupříkladu v případě použití střelné zbraně lze zajistit pouze střelu - pokud zůstala v těle zvířete, případně dle nalezené nábojnice lokalizovat místo odkud pytlák střílel. Zanechání nábojnice se však u takového typu pytláka jeví jako málo pravděpodobné. V případě nálezu usmrcené zvěře, kde okolnosti nasvědčují, že zájem pachatele byl pouze v jejím usmrcení, je nezbytné v dané lokalitě reagovat zvýšením hlídkové činnosti jak ze strany myslivců (myslivecké stráže) tak pochopitelně i Policie ČR, neboť pokračování pytláka v této činnosti je více než pravděpodobné.

B) Páchání pytláctví podle nástrojů použitých k dokonání.

Nástroje používané pytláky k dokonání pytláctví lze rozdělit obecně do dvou skupin, a to na pytláctví páchané za pomoci střelných zbraní nebo pytláctví páchané jinými způsoby.

¹⁰¹ NĚMEC, Miroslav. *Teorie a metodologie kriminalistiky pro magisterské studium II. Díl, Aktuální problémy kriminalistické praxe*. Praha: ABOOK, 2019. ISBN 978-80-906974-2-3, s. 188.

1) Pytláctví páchané za pomoci střelných zbraní.

Střelné zbraně jsou v současnosti k lovu na našem území nejpoužívanější a je tak logické, že patří k nejoblíbenějším i v řadách pytláků, což dokazuje jednoznačný výsledek terénního výzkumu, kdy byla střelná zbraň k usmrcení zvěře použita v 72 % případů.¹⁰² Střelnou zbraní se rozumí „zbraň, u které je funkce odvozena od okamžitého uvolnění energie při výstřelu, zkonstruovaná pro požadovaný účinek na definovanou vzdálenost.“¹⁰³ Mezi nejpoužívanější střelné zbraně se řadí lovecké palné zbraně, kdy palná zbraň je definována jako „střelná zbraň, u které je funkce odvozena od okamžitého uvolnění chemické energie. Za palnou zbraň se považuje také předmět, který lze uschopnit k vystřelování hromadné nebo jednotné střely nebo jiného projektilu působením okamžitého uvolnění chemické energie, jestliže má vzhled palné zbraně a v důsledku své konstrukce nebo materiálu, z něhož je vyroben, může být uschopněn ke střelbě.“¹⁰⁴ V praxi se jedná o palné zbraně kulové (kulovnice, malorážka), brokové (brokovnice) nebo kombinované (kulobrok apod.), které jsou určeny k loveckým účelům.¹⁰⁵ Pytláci při své činnosti v rámci snahy o maximální utajení využívají tlumiče hluku výstřelu. Ty byly až do roku 2021 součástí kategorie zakázaných zbraní, avšak provedenou novelou zákona o zbraních se tlumiče hluku výstřelu přesunuli do kategorie C, tedy zbraní podléhajících povolení. Osoba, která chce tlumič zakoupit a používat musí být držitelem zbrojního průkazu a po nákupu do 10-ti pracovních dnů zaregistrovat u příslušného Odboru pro zbraně a bezpečnostní materiál, kde je vystaven průkaz zbraně kategorie C.¹⁰⁶ V předmětných spisových materiálech nebylo zjištěno, že by některý z pachatelů tlumič hluku použil.

¹⁰² Otázka č. 6: Jaký nástroj byl k provedení činu použit?

¹⁰³ Příloha č. 1 k zákonu č. 119/2002 Sb.. *Vymezení zbraní a střeliva*. Část první. Druhy zbraní, bod 1.

¹⁰⁴ Příloha č. 1 k zákonu č. 119/2002 Sb.. *Vymezení zbraní a střeliva*. Část první. Druhy zbraní, bod 2.

¹⁰⁵ Zákon č. 119/2002 Sb. o *střelných zbraních a střelivu* v posledním znění, § 4.

¹⁰⁶ Zákon č. 119/2002 Sb. o *střelných zbraních a střelivu* v posledním znění, § 6.

Dalším užívaným typem jsou zbraně mechanické, jejichž funkce je odvozená od okamžitého uvolnění nahromaděné mechanické energie.¹⁰⁷ Jedná se o kuše nebo sportovní luky. Účinnost těchto zbraní téměř odpovídá účinnosti střely vypálené z kulovnice. Nespornou výhodou je pro pytláka to, že se jedná o zbraně tiché a k jejich nákupu není třeba povolení.¹⁰⁸ Použití kuše pytlákem byl ve sledovaných případech zjištěno však pouze ve 3 % případů, četnost použití těchto zbraní je tedy v posledních letech minimální.

2) Pytláctví páchané jinými způsoby.

K těmto způsobům je pytláky zvěř chytána například do želez, ok, sítí, různých pastí a maskovaných jam. V rámci terénního šetření bylo zjištěno, že z uvedených způsobů došlo ve 12 % případů k nalíčení ocelových ok, které pachatel umístil na více místech území honitby a upytláčil kus srnčí zvěře. Lze tedy konstatovat, že tyto způsoby používají pytláci méně často oproti použití zbraní. Jistou nevýhodou líčení ok je pro pytláka skutečnost, že se na daném místě nachází několik dní a je tak reálná šance jejich odhalení například ze strany myslivců, kteří nástrahu objevují během obchůzky v honitbě.

Mezi jiné způsoby, leč šetřením nezjištěné, lze překvapivě zařadit i úmyslné sražení zvěře za pomoci motorového vozidla,¹⁰⁹ přičemž podle mého názoru dochází k takovým případům zcela minimálně. Mnohem častěji dochází spíše k případům, kdy řidič dopravního prostředku neúmyslně srazí a na místě usmrtí zvěř, kterou následně z místa odveze a v místě bydliště zpracuje ke konzumaci apod. Nutno zdůraznit, že pokud dojde ke srážce se zvěří, je poškozen majetek třetí osoby a věc je třeba oznámit policii. Policisté následně z místa vyrozumí uživatele honitby, jenž má povinnost zvěř zajistit na vlastní náklady. Pokud by však řidič věc neoznámil a zvěř z místa nehody odvezl, dopouští se krádeže

¹⁰⁷ Příloha č. 1 k zákonu č. 119/2002 Sb.. *Vymezení zbraní a střeliva*. Část první. Druhy zbraní. Bod 4.

¹⁰⁸ NĚMEC, Miroslav. *Teorie a metodologie kriminalistiky pro magisterské studium II. Díl, Aktuální problémy kriminalistické praxe*. Praha: ABOOK, 2019. ISBN 978-80-906974-2-3, s. 190-191.

¹⁰⁹ NĚMEC, Miroslav. *Teorie a metodologie kriminalistiky pro magisterské studium II. Díl, Aktuální problémy kriminalistické praxe*. Praha: ABOOK, 2019. ISBN 978-80-906974-2-3, s. 191.

kvalifikované jako přešůpek nebo trestný řin na základě určené výše škody.¹¹⁰ Při výkonu služby se policisté rovněž mohou často setkat s případy, kdy dojde k usmrcení zvěře volně pobíhajícími psy. V těchto případech je třeba rozlišovat, zda se jedná o pytláctví, tedy zda někdo úmyslně pošůval psa proti zvěři s úmyslem jí usmrtit, ři zda k tomuto došlo vlivem nedbalosti během procházky se psem po území honitby. V honitbě platí zákaz nechat zvěře volně pobíhat mimo vliv majitele nebo vedoucího pod hrozbou sankce ve formě pokuty až do výše 30 000,- Kč.¹¹¹ Za zmínku zde stojí jeden z případů, který byl předmětem terénního šetření. V tomto případě pachatel nepoužil žádnou zbraň, nýbrž pouze své ruce k odchytu divoké kachny, které následně utrl hlavu a zbytek řěla si ponechal na maso.¹¹²

3) Specifické pytlácké metody, jimž je třeba věnovat pozornost.

Do této kategorie lze zařadit jednání jak pytláků z řad „běžných občanů“, tak bohužel i samotných myslivců, kteří následující metody využívají. Ačkoli bylo v rámci šetření zjišřeno, že ve dvou případech pytláctví byly odsouzeni myslivci,¹¹³ tak tito řin spáchali formou výše uvedených způsobů. Přesto se však domnívám, že specifické metody uvedené níže je nezbytné v této práci zmínit, jelikož i přes skutečnost, že nebyly šetřením ve spisovém materiálu odhaleny, může k nim často docházet zejména ze strany myslivců kteří tuto řinnost umějí dobře skrývat.

- **Zneužití funkce mysliveckého hospodáře** – myslivecký hospodář je osobou, která je mj. oprávněna vést společné lovy, kontrolovat ulovenou zvěř a její označení nebo vyzvat lovce, aby opustil honitbu v případě, že nemá platný lovecký lístek.¹¹⁴ Oprávnění hospodáře jsou tedy

¹¹⁰ Policie.cz: *Střet se zvěří* [online]. [cit. 16.2.2022]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/stret-se-zveri-805281.aspx>.

¹¹¹ Zákon ř. 449/2001 Sb., o myslivosti v posledním znění, ř 10.

¹¹² Otázka ř. 6: Jaký nástroj byl k provedení řinu použit?

¹¹³ Otázka ř. 15: V kolika případech se řinu dopustil myslivec?

¹¹⁴ Zákon ř. 449/2001 Sb., o myslivosti v posledním znění, ř 35.

významné, nicméně dochází i k jejich zneužití. To může spočívat například v pořádání nelegálních lovů jako jsou naháňky (při naháňce střelci stojí po celou dobu lovu na jednom místě a vyčkávají na zvěř vyhnanou honci kteří postupují lečí¹¹⁵) na které z vlastní iniciativy pozve lovce bez vědomí uživatele honitby nebo se souhlasem členské schůze konkrétního mysliveckého spolku, za což inkasuje finanční hotovost.

- **Univerzální či věcná povolenka k lovu** – představuje další neméně závažnou činnost, spočívající ve vystavení povolenky k lovu zvěře na celé období, po které je lov daného druhu zvěře povolen, což se na první pohled nezdá být jako problém odporující předpisům. Ze strany myslivců však lze snadno zneužít toho, že na povolence není uveden počet kusů a doba lovu zvěře. Myslivec tak loví trofejový kus po celou dobu platnosti povolenky, ale reálně přizná až poslední ulovený kus. Zbylé ulovené kusy oficiálně nepřiznává a nakládá s nimi dle vlastní potřeby – nezřídka prodejem restauračních zařízení.¹¹⁶
- **Tzv. dvojstřel** – spočívá v lovu divočáků z posedu, kdy dva lovci čekají až vícero kusů této zvěře objeví na místě kam je z posedu účinný dostřel. Poté oba současně vystřelí, každý na jiný kus. Výstřely splynou v jeden a ze dvou ulovených kusů je uživateli honitby oficiálně přiznán pouze jeden a druhý je ponechán pro vlastní potřebu.¹¹⁷

Při zamyšlení, zda k potírání výše uvedených metod může přispět svojí činností policejní orgán, je dle mého názoru odpověď zřejmá, a to že nikoli. Uvedené problémy by měli řešit zejména zástupci jednotlivých mysliveckých sdružení a uživatelé honiteb, zejména řádnou kontrolou všech náležitostí lovu, osob pohybujících se v honitbě apod.. Nicméně je bezpochyby vhodné,

¹¹⁵ HART, Vlastimil a kolektiv. *Úvod do myslivosti – historie, zvyky, tradice*. Praha: Druckvo, spol. s.r.o., 2014. ISBN-978-80-213-2495-4, s. 176.

¹¹⁶ NĚMEC, Miroslav. *Teorie a metodologie kriminalistiky pro magisterské studium II. Díl, Aktuální problémy kriminalistické praxe*. Praha: ABOOK, 2019. ISBN 978-80-906974-2-3, s. 191 – 193.

¹¹⁷ NĚMEC, Miroslav. *Teorie a metodologie kriminalistiky pro magisterské studium II. Díl, Aktuální problémy kriminalistické praxe*. Praha: ABOOK, 2019. ISBN 978-80-906974-2-3, s. 191 – 193.

aby se příslušníci policie s uvedenou problematikou pro lepší orientaci pro případ řešení takovýchto situací seznámili.

C) Páchání pytláctví podle počtu pachatelů

Terénní šetření zaměřené na počet pachatelů dopouštějících se pytláctví ukázalo téměř jednoznačný výsledek, kdy v 83 % objasněných případech se činu dopustil jednatel. ¹¹⁸ Literatura charakterizuje pytláky jednotlivce jako ty, jejichž motivem je lov z vášně nebo lov pro získání trofeje. Většinou mají velmi dobrou znalost běžného režimu na území dané honitby – tedy kdy a v jakých místech se pohybují myslivci, lesní stráž či personál. Vzhledem ke skutečnosti, že pytlák operuje sám, je velmi složité tyto případy odhalit. Jelikož se často jedná o pytláky, kteří se rekrutovali z řad samotných myslivců, škodlivost jejich jednání je vysoká, a proto v případě podezření na konkrétní osobu je zcela nezbytné provést u této osoby co nejdříve domovní prohlídku či prohlídku vozidla, kde díky včasnému jednání lze tímto nalézt upytlačenou zvěř nebo minimálně krevní stopy nasvědčující tomu, že se ve vozidle zvěř nacházela. ¹¹⁹

Ve zbylých 17 % případů bylo pytláctví v rámci území Středočeského kraje spácháno ve spolupachatelství dvou osob. Studium těchto případů se podařilo zjistit soulad s kriminalistickou literaturou která uvádí, že pachatelé jsou zaměřeni na lov velké zvěře (jelena, srnčí) a zvěře černé, která je zastoupena divokými prasaty, kdy tomu tak bylo v těchto případech. Pytláci poté upytlačenou zvěř z místa společnými silami odnáší. Tato činnost vícero osob zvyšuje šance na jejich zadržení přímo na místě činu, případně v blízkém okolí, ¹²⁰ což se rovněž potvrdilo ve třech z uvedených případů, kdy byli pytláci spatřeni při činu.

¹¹⁸ Otázka č. 14: Jaké množství pachatelů se na činu podílelo?

¹¹⁹ STRAUS, Jiří, MIROSLAV, NĚMEC a kol. *Teorie a metodologie kriminalistiky*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2009. ISBN-97880-7380-214-1, s. 370.

¹²⁰ STRAUS, Jiří, MIROSLAV, NĚMEC a kol. *Teorie a metodologie kriminalistiky*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2009. ISBN-97880-7380-214-1, s. 371-372.

Kriminalistická literatura rozlišuje dále formu pytláctví páchané organizovanou skupinou, což bylo z hlediska právní úpravy specifikováno již v teoretické části této práce. Provedeným terénním šetřením nebylo zjištěno, že by ve sledovaném období došlo ke spáchání pytláctví takovou formou. Domnívám se, že tato skutečnost může být ovlivněna následujícími faktory:

- Nedostatečná činnost policie při zajišťování stop a získávání informací nasvědčujících tomu, že by se na činu mohlo podílet větší množství osob naplňující definici organizované skupiny.
- Velmi obtížné prokázání toho, že vícero případů v dané lokalitě může mít na svědomí tentýž pachatel nebo pachatelé.
- Pytláctví je pácháno zejména jednotlivci pro maximální utajení (čím více lidí, tím menší důvěra).
- S ohledem na výskyt zvěře a četnost jednotlivých druhů vyskytujících se na území České republiky nelze dosáhnout takových zisků, aby toto stačilo na fungování takové skupiny a z dlouhodobého hlediska přinášelo finanční zisk.

Z uvedených důvodů se domnívám, že pytláctví páchané organizovanou skupinou bude ve statistikách policie zastoupeno jestli, tak zcela minimálně. Jistou formu organizovanosti bych si dokázal představit například ze strany majitele restauračního zařízení, který má pro dodávky nelegální zvěřiny své „kontakty“ (ať už v řadách myslivců, či pytláků) a u těchto si objednává dodání konkrétních druhů zvěřiny. Žádné takové případy však ve sledovaném období zjištěny nebyly. Uvedené informace však nic nemění na skutečnosti, že by policisté měli být s typickým fungováním organizované skupiny seznámeni.

V rámci typického fungování organizované skupiny má každý člen přidělený „svůj“ úkol. Zpravidla se jedná o osobu „střelce, jenž má za úkol vytipovaný kus zvěře odstřelit a v době co nejkratší opustit místo, ze kterého střílel. Na „práci“ střelce navazují tzv. transportní skupina“ kterou tvoří minimálně tři osoby. Tato skupina reaguje na výstřel příjezdem na místo, kde zvěř zhasne

(myslivecké označení pro střelenou či padlou zvěř¹²¹) a to zpravidla za použití terénního automobilu, kam zvěř naloží a co nejrychleji odjíždí na předem určené místo, kde zvěř přebírá „likvidační skupina“. Tou je provedeno zpracování a následný transport osobám, od nichž za zvěřinu inkasuje finanční hotovost. Kromě dělby úkolů, díky které je činnost organizované skupiny velmi rychlá a efektivní dále k její činnosti přispívá i vybavení, kterým skupina disponuje. Jedná se zejména o výše uvedené terénní automobily, radiostanice, výkonné reflektory, mobilní telefony a další speciální technické prostředky či výzbroj.¹²²

4.1.3 Typické vlastnosti pachatelů

Z terénního šetření bylo zjištěno, že ve všech objasněných případech pytláctví byli pachatelé muži.¹²³ Nejčastěji zastoupená věková skupina pachatelů pro mě osobně představovala překvapení, jelikož se jednalo o osoby ve věku 60 a více let, a to ve 26 % sledovaných případů. Skupina pachatelů ve věku mezi 51 – 60 lety byla zastoupena v 22 % případů. Poloviny objasněných případů se tedy dopustili pachatelé starší 50ti let. Druhou polovinu tvořili pachatelé věkových skupin 41 – 50 let a 31 – 40 let, kdy každá skupina byla zastoupena ve 13 % zkoumaných případů. Mladší pachatelé v rozmezí 21 – 30 let spáchali pytláctví v 22 % případů a pouze jeden pachatel byl mladší 20 let - 4 % případů.¹²⁴ U žádného z pachatelů nebyla zjištěna recidiva a lze vycházet z toho, že pachatelé pytláctví nejsou osoby jinak závadové.¹²⁵

Ve 87 % prověřovaných případů nedošlo k tomu, že by se pachatel dopustil v souběhu pytláctvím další trestné činnosti. V 9 % případů bylo zjištěno, že se pachatel kromě pytláctví dopustil dále i přečinů nedovolené ozbrojování podle § 279 odst. 1, tr. zákoníku, maření výkonu úředního rozhodnutí a ohrožení pod vlivem návykové látky. Osobně jsem očekával více případů, ve kterých

¹²¹ Myslivost.cz: *Myslivecká mluva* [online]. [cit. 10.2.2022]. Dostupné z: <https://www.myslivost.cz/Pro-myslivce/Informace-pro-myslivce/Myslivecke-zvyky-a-tradice-v-praxi/MYSLIVECKA-MLUVA>.

¹²² STRAUS, Jiří, MIROSLAV, NĚMEC a kol. *Teorie a metodologie kriminalistiky*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2009. ISBN-97880-7380-214-1, s. 371-372.

¹²³ Otázka č. 16: Jakého pohlaví byli pachatelé nejčastěji?

¹²⁴ Otázka č. 17: Kolik let bylo nejčastěji pachatelům?

¹²⁵ Otázka č. 18: Jak často se pachatelé dopouštěli recidivy?

se u pachatele odhalí nelegálně držená zbraň, avšak výsledky šetření poukazují na fakt, že většina případů je páchána legálně drženou zbraní.¹²⁶

V otázce charakteristiky pachatelů trestné činnosti je nezbytné věnovat pozornost také myslivcům, o nichž se lze nezdědka v prostředí myslivosti doslechnout, že právě oni se dopouštějí pytláctví nejčastěji. Jaká je skutečnost jsem se rozhodl zjistit v rámci terénního šetření, které odhalilo myslivce jako pachatele pytláctví pouze v 9 % ze sledovaných objasněných případů.¹²⁷ Lze nejspíše jen polemizovat o tom, jaké je skutečné číslo pytláků mezi myslivci a zároveň doufat, že si plně uvědomují náplň svého poslání a přírodu společně s živočichy především chrání, než nelegálně usmrcují.

4.1.4 Typické vlastnosti obětí

Kriminalistická charakteristika kromě vlastností pachatelů zahrnuje i vlastnosti obětí. Jak vyplývá z terénního šetření, v případě pytláctví je obětí, resp. poškozeným vždy zejména Myslivecké sdružení, v jehož honitbě k činu došlo. V ojedinělých případech je poškozeným vlastník soukromé obory, čímž je zpravidla rovněž právnická osoba. Lze konstatovat, že ze strany obětí dochází v rámci vyšetřování k ochotě podílet se na vyšetřování s orgány činnými v trestním řízení.¹²⁸ Terénní šetření rovněž poskytlo zjištění, že oběti (případně jejich zástupci) v 55 % zkoumaných případů tvoří skupinu oznamovatelů.¹²⁹

4.2. Typické stopy a další soudní důkazy

„Kriminalistické stopy poskytují v procesu poznání vyšetřované události, jako jevu, který se odehrál v minulosti, adekvátní obraz o jeho průběhu, činnosti pachatele a jiných osob zúčastněných v procesu vyšetřované události, použitých

¹²⁶ Otázka č. 19: Jak často byli pachatelé trestáni i za jinou trestnou činnost?

¹²⁷ Otázka č. 15: Jak často se činu dopustil myslivec?

¹²⁸ Orgány činnými v trestním řízení se rozumějí soud, státní zástupce a policejní orgán.

¹²⁹ Otázka č. 10: Kdo byl oznamovatelem případu?

prostředcích, nástrojích apod.“¹³⁰ Případy pytláctví patří mezi trestné činy, v důsledku jejichž páchání lze zajistit širokou škálu kriminalistických stop. Tyto stopy a jiné soudní důkazy jsou v následném řízení velmi důležité pro identifikaci a usvědčení pachatele. K páchání trestných činů pytláctví dochází zejména ve volné přírodě, kde se prolínají různé typy terénu a porostu. Nejvíce stop lze získat podle charakteru místa, kde byl čin spáchán, kdy příznivé či negativní podmínky pro tvorbu stop vytváří nepochybně i přírodní vlivy (např. vítr, déšť), které v době činu panují. Tvorbu stop poté nejvíce ovlivňuje jednání pachatele nebo pachatelů na místě činu.

Zmíněná široká škála stop zahrnuje v těchto případech stopy věcné, trasologické, biologické, balistické a další zjištěné v rámci terénního výzkumu.

„Kriminalistická stopa je každá změna, které je v příčinné nebo jiné souvislosti s kriminalisticky relevantní událostí, existuje nejméně od svého vzniku do zajištění a je vyhodnotitelná současnými kriminalistickými metodami.“¹³¹

Zajištění stop můžeme předpokládat zejména na místě kde byla zvěř zasažena ale i tam, kde pytlák předtím, než vystřelil na zvěř vyčkával. Stopy pak lze nalézt po trase z místa střelby k místu skonu zvěře – to může být mnohdy i několik metrů od místa, kde došlo k zásahu, jelikož je zvěř často schopna po zásahu odběhnout a „zhasnout“ až dále. Velké množství stop se rovněž utváří na místě činu, kde pachatel zvěř vyvrhuje a porcuje. Pozornost je třeba věnovat i odchodové trase a například místu parkování vozidla pachatele.

Z terénního šetření vyplývá, že mezi nejčastěji zajišťované kriminalistické stopy patří stopy věcné, které byly zajištěny ve 13 zkoumaných případech. Jednalo se zejména o předměty pachatele, které použil k lovu nebo byly jinak v souvislosti s ním, případně měl u sebe. Při ohledání je třeba věnovat zvláštní pozornost místu, odkud pachatel střílel nebo na zvěř vyčkával. Zde je pravděpodobnost nálezů kupříkladu nedopalku cigaret, které lze také zařadit mezi věcné stopy. Ze získaných nedopalků a slin na nich ulpěných pak lze provedenou analýzou

¹³⁰ STRAUS, Jiří, Viktor, PORADA a kol. *Teorie, metody a metodologie kriminalistiky*. Plzeň: Aleš Čeněk, 207. ISBN-978-80-7380-666-8, s. 68.

¹³¹ MUSIL, Jan, Zdeněk KONRÁD a Jaroslav SUCHÁNEK. *Kriminalistika*. Praha: C. H. BECK, 2001. ISBN 80-7179-878-9, s. 74.

získat složení molekuly deoxyribonukleové kyselina (DNA), na základě čehož lze následně spolehlivě identifikovat pachatele. Nedopalek cigarety však terénním šetřením nebyl v žádné z případů zjištěn. V některých případech byla zajištěna jako věcná stopa i plomba.¹³²

V 11 případech byly zajištěny biologické stopy, které představují zajištěné krevní stopy, srst a tkáň z nalezených kusů zvířat. Biologické stopy se zajišťují pro účely případného budoucího porovnání v případě nálezů zbylých částí zvěře nebo krevních stop na místech, kde se pachatel zdržuje nebo věcech, které užívá. Právě stopy biologické jsou jedním ze zásadních důkazních prostředků vedoucí k usvědčení pachatele.

Stejný počet případů, tj. 4 evidoval shodně zajištěné stopy trasologické, chemické a balistické. Ve 2 případech byly zajištěny stopy daktyloskopické a v 1 případě stopa pachová.¹³³

4.3 Typické vyšetřovací situace

Počáteční vyšetřovací situace zpravidla vždy určují okolnosti konkrétního případu. Rozhodující vliv na tvorbu vyšetřovací situace v případech pytláctví má pro vyšetřovatele doba od uplynutí spáchání činu do jeho oznámení. Vyšetřovací situace jsou tyto:

- pachatel je při činu pozorován očitými svědky a věc je oznámena bezprostředně po činu nebo již v jeho průběhu,
- čin je odhalen až s odstupem času nálezem torza zvěře nebo jiných skutečností nasvědčujících tomu, že došlo k neoprávněnému lovu.¹³⁴

Příznivější variantou je pro vyšetřovatele pochopitelně ta, kdy je oznámení učiněno již během páchaní činu. Policejnímu orgánu se tak naskýtá jedinečná

¹³² Každý kus ulovené nebo nalezené užitkovatelné zvěře spárkaté musí být ihned po ulovení, nalezení nebo po provedené dohledávce označen nesnímatelnou plombou.

¹³³ Otázka č. 9: Jaké kriminalistické stopy byly nejčastěji zajišťovány?

¹³⁴ NĚMEC, Miroslav. *Teorie a metodologie kriminalistiky pro magisterské studium II. Díl, Aktuální problémy kriminalistické praxe*. Praha: ABOOK, 2019. ISBN 978-80-906974-2-3, s. 198.

šance zadržet pachatele přímo při činu nebo bezprostředně po něm díky informacím poskytnutým od očitých svědků. V případě útěku pachatele z místa je rozhodně na místě vyžádat pro účely „pátrání po horké stopě“ služebního psa. Rovněž je ale důležité koordinovat síly a prostředky na základě místní znalosti tak, aby měl pachatel co nejmenší šanci uniknout.

V druhém případě, kdy je pytláctví zjištěno až se značným časovým odstupem, je nezbytné zaměřit vyšetřování na zjištění způsobu usmrcení a na základě toho postupovat v pátrání ve směru ke zbrani a od ní k majiteli. Rovněž je nezbytné prověřit, jaké osoby se v dané lokalitě pohybovali a ideálně ustanovit tu, která se pytláctví dopustila. Vyšetřování je v tomto případě podstatně časově náročnější než v případě pátrání po horké stopě. Ustanovením osoby podezřelého započíná dokazování, jehož cílem je spolehlivě prokázat, že se daná osoba na místě skutečně pohybovala, disponovala zbraní, kterou použila k usmrcení zvěře apod..¹³⁵

4.4. Zvláštnosti podnětů k vyšetřování

Na základě výsledků terénního šetření lze oznámení týkající se pytláctví rozdělit do následujících skupin, tj.

- a) oznámení uživatele honitby, mysliveckého hospodáře, myslivecké stráže nebo dalšími osobami jako jsou nájemci honitby či myslivci,
- b) oznámení od běžných občanů,
- c) vlastní zjištění Policie ČR.¹³⁶

Ad a) V rámci zkoumání jednotlivých spisů bylo zjištěno, že k oznámení ze strany výše uvedených osob zainteresovaných do myslivosti došlo v 55 % sledovaných případů. Tyto osoby nejčastěji během výkonu své funkce naleznou na území honitby torzo těla zvěřiny případně krevní nebo jiné stopy nasvědčující tomu,

¹³⁵ NĚMEC, Miroslav. *Teorie a metodologie kriminalistiky pro magisterské studium II. Díl, Aktuální problémy kriminalistické praxe*. Praha: ABOOK, 2019. ISBN 978-80-906974-2-3, s. 198.

¹³⁶ Otázka č. 10: Kdo byl oznamovatelem případu?

že na místě došlo k neoprávněnému lovu. Dochází však i k případům, kdy se tzv. „zadaří“ a pytlák je při svém jednání pozorován a zadržen, případně je v honitbě zjištěno podezřelé vozidlo, které by mohlo patřit takové osobě. K tomuto došlo v 5 % případů, kdy byli pytláci odhaleni policisty během činu nebo krátce poté. V dnešní době, kdy již každý vlastní mobilní telefon je ze strany myslivce z místa obratem učiněno oznámení policii a rovněž se tak naskýtá šance zadržet pytláka při činu nebo bezprostředně po něm.

Ad b) Oznámení případů pytláctví od běžných občanů je o poznání méně, což prokázalo terénní šetření se zjištěným výsledkem 15 % případů. V dnešní době, kdy mnoho občanů v důsledku pandemické situace zůstává doma místo v zaměstnání přineslo trend výletů a procházek do přírody. Podle mého názoru však běžný občan, který v lese potká osobu s puškou dále blíže nepřemýšlí, zda se jednalo o myslivce, jak se zpravidla většina domnívá, nebo zda se mohlo jednat o pytláka. Díky vlastní zkušenosti z výkonu služby je teoreticky více pravděpodobné, že všímavý občan oznámí odstavené vozidlo v místě, kam je vjezd zakázán a toto oznámí telefonicky policii. Policisté pak na místě mohou pojmout podezření, že vozidlo patří závadové osobě např. s trestními záznamy z minulosti, což lze zjistit přímo na místě díky lustraci prostřednictvím mobilní platformy. Následně si mohou na místo vyžádat k asistenci lesní stráž či myslivce a po podezřelém pátrat, případně vyčkat u vozidla na jeho návrat.

Osoby, které případy pytláctví oznámili je třeba neprodleně k věci vyslechnout a při tomto klást důraz zejména na stádium monologu, v jehož průběhu nechá vyšetřovatel osobu k předmětné věci volně vypovídat a vzpomínat na veškeré pro ni důležité skutečnosti které vnímala. Během této fáze by se výpověď osoby neměla bezdůvodně přerušovat.¹³⁷ Výslech osoby oznamovatele je v těchto případech rozhodně nutné provést bezodkladně a nestanovovat termín podání vysvětlení až za několik dnů.

Nelze opomenout ani anonymní oznámení o možném pytláctví a jejich řádné prošetření. Takové oznámení zpravidla činí osoby, které znají pytláky osobně a není jim jejich činnost lhostejná. Nechtějí však vystupovat v roli svědků, a proto

¹³⁷ STRAUS, Jiří a kol. *Kriminalistická taktika*. Plzeň: Aleš Čeněk 2008. ISBN-978-80-7380-095-6, s. 111.

volí cestu anonymity.¹³⁸ V rámci terénního šetření však nebylo zjištěno, že by byl některý případ takovým způsobem oznámen. U zbylých 25 % případů nebylo spolehlivě zjištěno, zda byl oznamovatele myslivec či jiná osoba.¹³⁹

4.5 Zvláštnosti počátečních vyšetřovacích a operativně pátracích úkonů

Jak již bylo uvedeno výše, hlavní zvláštností vyšetřování trestných činů pytláctví je jejich vysoká latence. Tyto činy jsou charakteristické tím, že pachatel operuje v odlehlých místech honiteb či v těžce přístupném lesním terénu, kde je minimální, či žádný pohyb cizích osob. Pytlák tedy může v lovu postupovat s rozvahou a následně ani nemusí vynaložit úsilí na zamaskování stop, jelikož je předpoklad, že zbytek těla či vnitřnosti jen těžko někdo nalezne předtím, než bude zkonsumován lesními živočichy nebo dravci. Pokud pytlák operuje v honitbě, která již není tak odlehlá od vesnic či obydlených osad, zpravidla jedná rychle a zvěř nevyvrhuje na místě, ale celou odnáší do vozidla a odváží na bezpečné místo, kde již nepřetrvává hrozba odhalení.¹⁴⁰

Je zřejmé, že prvotní zásah na místě činu lze realizovat pouze tehdy, kdy je pytláctví oznámeno během páchání činu nebo bezprostředně poté. Pokud se pytláka nepodaří zadržet při činu a tento opustí místo činu ještě před příjezdem policie, je nezbytné okamžité zahájení pátrání v okolí za použití služebního psa, přičemž díky malé časové prodlevě je velká pravděpodobnost zachycení stopy a zavedení policistů do místa bydliště či místu parkování pytlákovy vozidla. I prvotní směr, kterým se služební pes vydá, by měl být impulsem k rozmístění hlídek tím směrem, zejména na místa a komunikace ze kterých lze kontrolovat veškerý pohyb v širokém okolí. Při kontrolní činnosti je nezbytné „vytěžit“ všechny osoby a dotazovat se zejména k pohybu osob se zbraní či v oděvu typickým

¹³⁸ NĚMEC, Miroslav. *Teorie a metodologie kriminalistiky pro magisterské studium II. Díl, Aktuální problémy kriminalistické praxe*. Praha: ABOOK, 2019. ISBN 978-80-906974-2-3, s. 191-198.

¹³⁹ Otázka č. 10: Kdo byl oznamovatelem případu?

¹⁴⁰ NĚMEC, Miroslav. *Teorie a metodologie kriminalistiky pro magisterské studium II. Díl, Aktuální problémy kriminalistické praxe*. Praha: ABOOK, 2019. ISBN 978-80-906974-2-3, s. 200-201.

pro myslivce nebo lovce. Ohledání místa činu je potřeba provést důkladně, jelikož právě zde je předpokladem nalezení nejvíce kriminalistických stop.¹⁴¹

4.5.1 Domovní prohlídka, osobní prohlídka a prohlídka dopravních prostředků

Prohlídka je metoda kriminalistické praxe spočívající v prověřování zájmových objektů za účelem nalezení věcí nebo osob důležitých pro trestní nebo správní řízení, věcí nebezpečné povahy či zbraně.¹⁴²

Význam prohlídky lze zajisté dovést již z její samotné definice. Prohlídka, jejímž cílem je prohledávání objektů, míst a osob za účelem jejich nalezení, napomáhá při odhalování trestných činů vyšetřovaných v souvislosti s provedenou prohlídkou nebo v souvislosti s vedeným trestním řízením.

„Prohlídka tedy zejména umožňuje:

- *získat další důkazy o skutečnostech již známých,*
- *potvrdit určitý předpoklad či kriminalistickou verzi,*
- *získat důkazy nebo informace o nových, dosud neznámých skutečnostech v dané trestní věci,*
- *příspět k objasnění dosud neznámého trestného činu,*
- *odstranit nebezpečí hrozící z držení nebezpečných nebo zakázaných věcí,*
- *působit preventivně v rámci boje proti trestné činnosti.“¹⁴³*

Uvedené prohlídky se vykonají tam, kde lze předpokládat nález zvěřiny, trofejí, zbraní či jiného náčiní způsobilého k páchání trestné činnosti pytláctví. Prohlídku je nutné provést bez zbytečného odkladu.

¹⁴¹ NĚMEC, Miroslav. *Teorie a metodologie kriminalistiky pro magisterské studium II. Díl, Aktuální problémy kriminalistické praxe*. Praha: ABOOK, 2019. ISBN 978-80-906974-2-3, s. 200-201.

¹⁴² PECÁNEK, Martin. *Prohlídka – metoda kriminalistické praxe*. Praha, 2020. Bakalářská práce. Policejní akademie České republiky v Praze, Fakulta bezpečnostně právní. Vedoucí práce doc. JUDr. Zdeněk Konrád, Csc., s. 29.

¹⁴³ KONRÁD, Zdeněk et al., *Kriminalistika. Kriminalistická taktika a metodika vyšetřování*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2015. ISBN 978-80-7380-547-0, s. 131.

V případě domovní a osobní prohlídky jsou podmínky jejich provedení stanoveny trestním řádem.

*„Domovní prohlídku lze vykonat, je-li důvodné podezření, že v bytě nebo jiné prostoře sloužící k bydlení nebo v prostorách k nim náležejících je věc nebo osoba důležitá pro trestní řízení“.*¹⁴⁴

Totožný důvod jako u domovní prohlídky vyžaduje provedení prohlídky prostor, které neslouží k bydlení a pozemků, které nejsou veřejně přístupné.

*„Osobní prohlídku lze vykonat, je-li důvodné podezření, že někdo má u sebe věc důležitou pro trestní řízení.“*¹⁴⁵

V obou uvedených případech je rozhodující „důvodné podezření“ které v případech pytláctví může vyplývat například z výpovědi očitého svědka, dlouhodobějšího sledování podezřelých osob nebo z dosledování stopy až do místa bydliště či nebytového prostoru jako je sklad apod. Provedení osobní prohlídky bude důvodné v případě, kdy je pytlák přistižen při činu nebo v krátké době po jeho spáchání. Je předpoklad, že u sebe bude mít zbraň, nábojnice nebo jiné prostředky určené k lovu.

Kontrola dopravního prostředku se provede bezodkladně například v případě silniční kontroly, během které je ve vozidle zjištěn usmrcený kus zvěře. *„Dopravním prostředkem rozumíme jakékoliv vozidlo, které dovozuje přepravu osob nebo věcí“.*¹⁴⁶ Policisté v tu chvíli musí pozornost věnovat zejména tomu, zda je zvěř řádně označena plombou a zda plomba není uchycena takovým způsobem, aby se dala použít opakovaně. Podezřelá je rovněž i přeprava zvěře která není vyvržena. Dále je nezbytné provést kontrolu zbraní nacházejících se ve vozidle, dokladů potřebných k držení takových zbraní a samozřejmě kontrolu osobních dokladů osádky vozidla včetně dokladů jako je lovecký lístek apod. kterými by osoby nakládající se zvěří měli disponovat.¹⁴⁷

¹⁴⁴ Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád) v posledním znění, § 82.

¹⁴⁵ Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád) v posledním znění, § 82.

¹⁴⁶ ŠKODA, Jindřich, František VAVERA a Radek ŠMERDA. *Zákon o policii s komentářem*. 2. vyd. Plzeň: Aleš Čeněk, 2013. ISBN 978-80-7380-447-3, s. 175.

¹⁴⁷ NĚMEC, Miroslav. *Teorie a metodologie kriminalistiky pro magisterské studium II. Díl, Aktuální problémy kriminalistické praxe*. Praha: ABOOK, 2019. ISBN 978-80-906974-2-3, str. 201.

4.5.2 Záznam telekomunikačního provozu

V rámci vyšetřování pytláctví lze kromě operativně pátracích prostředků využít i dalšího ustanovení trestního řádu, jímž jsou upraveny podmínky získání záznamu telekomunikačního provozu.¹⁴⁸ Ten stanoví, že ve věci vedeného trestního řízení pro úmyslný trestný čin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně 3 roky a dále v taxativně vyjmenovaných případech, lze využít záznamu telekomunikačního provozu. V případě pytláctví se tedy využití záznamu telekomunikačního provozu naskýtá ve chvíli, kdy se pachatel dopustí kvalifikované skutkové podstaty tohoto trestného činu, což, jak dokládají výsledky terénního šetření, není ojedinělé, neboť ve sledovaných případech došlo k naplnění znaků kvalifikované skutkové podstaty ve 40 % objasněných případů.¹⁴⁹ V rámci přípravného řízení nařizuje vydání záznamu státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu soudce, a to na základě návrhu státního zástupce.¹⁵⁰ Poskytnutím záznamu obdrží policejní orgán informace o uskutečněných příchozích a odchozích hovorech, délce a přesném času hovorů, IMEI telefonů a rovněž informace z telekomunikačních buněk v dané lokalitě.

4.6 Zvláštnosti kriminalistických verzí

Kriminalistické verze představují vlastní závěry (domněnky) vyšetřovatele, které vyvodil z dosud zjištěných faktů a okolností daného případu. Pokračujícím vyšetřováním jsou pak tyto verze postupně vyvráceny či potvrzeny. V případech pytláctví se vytyčují základní kriminalistické verze ke zjištění, zda se skutek opravdu stal. Toto lze logicky opodstatnit, jelikož často dochází k případům, kdy je zvěř odstřelena legálně ze strany myslivce či jiné osoby disponující povolením, avšak po zásahu zvěř „nezasne“ na místě, ale odběhne a nepodaří

¹⁴⁸ Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád) v posledním znění, § 88a.

¹⁴⁹ Otázka č. 13: V kolika případech obsahovala právní kvalifikace kvalifikovanou skutkovou podstatu?

¹⁵⁰ Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád) v posledním znění, § 88a.

se jí dohledat. Z prověření obecných verzí poté vychází vytýčení dalších verzí, které jsou již orientovány ke konkrétnímu pachateli, místu jeho bydliště, nástrojům a zbraním které použil ale taky k místům a osobám, kde byla zvěřina zpracována. V souvislosti s tím lze také stanovit verze, zda byl čin spáchán jednotlivcem či organizovanou skupinou pachatelů. V počáteční fázi vyšetřování je však nezbytné vytyčit verze zejména ke způsobu spáchání činu, motivu pachatele, stupni organizovanosti v případě organizovaných skupin a také verze k místům možného odbytu zvěřiny.¹⁵¹

Motiv pytláctví je ve většině případů zcela zřejmý. Cílem pytláka je opatřit si zvěřinu ať již pro trofej či pro maso, za což následným prodejem utrží majetkový prospěch. Způsob páchaní lze odhalit důkladně provedeným ohledáním místa činu a jeho okolí. Nalézt zde můžeme stopy určující místo, z kterého pytlák střílel, ale i stopy poukazující na to, že pachatelů bylo více. Na místě nálezů upytlačené zvěřiny pak podle preciznosti oddělení jednotlivých kusů těla lze zjistit, zda je pachatel v této činnosti kvalifikovaný a na základě toho vytyčit vyšetřovací verzi o pachateli a jeho možném zaměstnání.¹⁵²

K určení míst, kde dochází k odbytu je třeba zaměřit se na oficiální výkupní místa zvěřiny, avšak lze předpokládat, že z větší části k tomuto bude docházet cestou nelegálního prodeje do restaurací, hotelů, popřípadě jiných stravovacích zařízení.¹⁵³

¹⁵¹ NĚMEC, Miroslav. *Teorie a metodologie kriminalistiky pro magisterské studium II. Díl, Aktuální problémy kriminalistické praxe*. Praha: ABOOK, 2019. ISBN 978-80-906974-2-3, s. 203.

¹⁵² NĚMEC, Miroslav. *Teorie a metodologie kriminalistiky pro magisterské studium II. Díl, Aktuální problémy kriminalistické praxe*. Praha: ABOOK, 2019. ISBN 978-80-906974-2-3, s. 203.

¹⁵³ NĚMEC, Miroslav. *Teorie a metodologie kriminalistiky pro magisterské studium II. Díl, Aktuální problémy kriminalistické praxe*. Praha: ABOOK, 2019. ISBN 978-80-906974-2-3, s. 203.

4.7 Zvláštnosti následných vyšetřovacích a operativně pátracích úkonů

4.7.1 Výslech svědků, výslech obviněného

Výslech je kriminalistická metoda, prostřednictvím které se získávají informace uložené ve vědomí člověka formou výpovědi s cílem objasnit konkrétní kriminalisticky relevantní události.¹⁵⁴

Skupinu svědků tvoří v případech pytláctví nejčastěji oznamovatelé, myslivci, nebo osoby pracující v místech kde dochází k výkupu zvěřiny a zaměstnanci dalších provozoven jako jsou například restaurace, kam je zvěřina zpravidla dodávána. Výslech bude ale nezbytné provést i u osob, které žijí ve společné domácnosti s pachatelem. V průběhu výslechu je třeba, pokud je to možné, klást důraz

na detailní popis činnosti pytláka, tedy od samého počátku jeho příjezdu na místo a následné činnosti na místě.

Mezi zvláštnosti výslechů svědků patří v těchto případech motivy, které vedou svědky k pravdivé či nepravdivé výpovědi. U výpovědi svědků je tedy nezbytné vyhodnocovat pravdivost a objektivnost výpovědi a v případě nejasností pokládat doplňující otázky. Je třeba mít na paměti, že svědci mohou být sami ve věci zainteresováni jako spolupachatelé se snahou zakrýt svůj podíl na trestné činnosti. Taktéž se však může jednat o osoby, jejichž záměrem je podezřelému uškodit, k čemuž může docházet, kupříkladu v důsledku rivality mezi myslivci.¹⁵⁵

Výslech obviněného je jistě z hlediska taktiky a s ohledem na okolnosti konkrétního případu ponechat až na závěr samotného vyšetřování, po nashromáždění maximálního množství důkazních prostředků. Výslech obviněného musí být detailní, se zaměřením na způsob, jakým byl čin spáchán s důrazem na konkrétní okolnosti přípravy, provedení a způsobu, jakým obviněný své jednání skrýval. Informace, jež byly provedeným výslechem získány je poté

¹⁵⁴ STRAUS, Jiří a kol. *Kriminalistická taktika*. Plzeň: Aleš Čeněk 2008. ISBN-978-80-7380-095-6, s. 101-102.

¹⁵⁵ NĚMEC, Miroslav. *Teorie a metodologie kriminalistiky pro magisterské studium II. Díl, Aktuální problémy kriminalistické praxe*. Praha: ABOOK, 2019. ISBN 978-80-906974-2-3, s. 205.

nutno prověřit, a to z důvodu, aby v následném řízení před soudem obviněný nezpochybnil jeho původní výpověď před policejním orgánem například tím, že byl k výpovědi donucen nebo se některé informace dozvěděl od jiných osob či z veřejných zdrojů. Kromě důkladného prověření výpovědi je na místě k výsledku použít speciální výslechovou místnost spolu s technickými prostředky zaznamenávajícími zvukové a obrazové záznamy.

V rámci vyšetřování pytláctví se lze často setkat s případy, kdy pachatelé ke své obhajobě uvádí, že usmrcený kus zvěře náhodně našli a měli v úmyslu zvěř odevzdat, avšak nevěděli komu a z toho důvodu si ji ponechali. Právě v těchto případech je na místě argumentovat dříve zjištěnými důkazy.¹⁵⁶

4.7.2 Expertizy

„Objektem a předmětem kriminalistických expertiz při vyšetřování pytláctví jsou zejména:

- *těla a zbytky těl upytlačených zvířat a ryb s cílem zjistit jejich chovnou hodnotu, popř. vyčíslit vzniklou škodu;*
- *nábojnice nalezené na místě trestného činu a střely vypreparované ze zajištěné zvěřiny a s cílem vytipovat a posléze i identifikovat použitou palnou zbraň;*
- *zajištěná palná zbraň s cílem zjistit, zda s touto zbraní bylo v rozhodnou dobu stříleno, jakými náboji a jakými střelami a zda zajištěné nábojnice a střely pocházejí z této zbraně;*
- *zkoumání zpracovaného masa zvěřiny či ryb s cílem určit, o jaké části zvěřiny jde, z kolika a jakých kusů pochází a jaká je jeho cena;*
- *zkoumání trasologických stop (stopy obuvi, dopravních prostředků).“¹⁵⁷*

V průběhu studia vyšetřovacích spisů jsem uvažoval o stanovení výzkumné otázky s cílem zjistit, v kolika sledovaných případech bylo vyžádáno odborné

¹⁵⁶ NĚMEC, Miroslav. *Teorie a metodologie kriminalistiky pro magisterské studium II. Díl, Aktuální problémy kriminalistické praxe*. Praha: ABOOK, 2019. ISBN 978-80-906974-2-3, s. 205.

¹⁵⁷ NĚMEC, Miroslav. *Teorie a metodologie kriminalistiky pro magisterské studium II. Díl, Aktuální problémy kriminalistické praxe*. Praha: ABOOK, 2019. ISBN 978-80-906974-2-3, s. 206.

vyjádření. Později se však tato myšlenka ukázala jako nelogická, neboť ve všech sledovaných případech byly zajištěny kriminalistické stopy¹⁵⁸ a ze strany policejního orgánů tak byla v rámci prověřování vyžadována odborná vyjádření z oborů, které se zkoumáním předmětných stop zabývají. Odborné vyjádření bylo zpravidla vyžadováno u Odboru kriminalistické techniky a expertíz (OKTE Kladno) Policie ČR.

Zkoumáním jednoho z objasněných případů se však podařilo získat cenné poznatky o možnosti využití zkoumání laboratoře agrogenomiky spadající pod Mendelovu univerzitu v Brně. Uvedená laboratoř provádí *molekulární analýzy struktury a funkce živočišného genomu DNA technologiemi pro výzkum, vývoj a inovace genetických markerů a pro stanovování genetických typů a ověřování paternity zvířat*.¹⁵⁹ Domnívám se, že o této možnosti nemá většina policistů zabývajících se vyšetřováním pytláctví žádné informace a věřím, že toto zjištění bude značným přínosem.

Odborné vyjádření bylo u výše uvedené laboratoře vyžádáno v případě pytláctví spáchaného na území honitby Lánské Lesy v roce 2017, kde zprvu neznámý pachatel za pomoci střelné zbraně usmrtil a následně odcizil prase divoké o váze cca 60 kilogramů. Na místě, kde k činu došlo byly zajištěny biologické stopy – zvířecí krev a fragmenty srsti prasete divokého. V rámci šetření byly zjištěny poznatky vedoucí k podezření na konkrétní osobu pachatele, který měl k činu použít svůj automobil. Následnou prohlídkou vozidla byly v jeho nákladovém prostoru zjištěny krevní stopy, zajištěny jako stopy biologické. Vyšetřovatel případu v tu chvíli disponoval biologickými stopami z místa činu a vozidla podezřelého, kdy bylo nutné provést jejich porovnání a zjistit, zda se jedná o krev totožného zvířete. Z vlastní iniciativy se pak dozvěděl o uvedené laboratoři agrogenomiky Mendelovy univerzity v Brně, kam byly po předchozí domluvě s vedoucí pracovnící zajištěné vzorky zaslány k porovnání. Policejní orgán poté obdržel výsledek provedené genetické expertízy spočívající v porovnání DNA profilů ze zajištěných biologických stop. Zjištěna byla shoda

¹⁵⁸ Otázka č. 1: Jaký je celkový počet sledovaných případů?

¹⁵⁹ Lamgen.cz: *Laboratoř agrogenomiky* [online]. [cit. 9.3.2022]. Dostupné z: <https://www.lamgen.cz/laborator-agrogenomiky2/>.

DNA v zajištěných stopách na místě činu a vozidle pachatele, což vedlo k jeho usvědčení a následnému odsouzení.

Uvedené informace, jsem kromě studia předmětného spisu, získal od vyšetřovatele případu, kterého jsem se pro zajištění úplnosti informací v předmětné věci, osobně kontaktoval.

4.7.3 Rekognice a vyšetřovací pokus

Rekognice spolu s vyšetřovacím pokusem patří mezi tzv. zvláštní způsoby dokazování a jedná se tak o důkazní prostředek.¹⁶⁰

„Rekognice se koná, je-li pro trestní řízení důležité, aby podezřelý, obviněný nebo svědek znovu poznal osobu nebo věc a určil tím jejich totožnost. K provádění rekognice se vždy přibere alespoň jedna osoba, která není na věci zúčastněna.“¹⁶¹

V případech pytláctví se provádí rekognice jejichž objektem je v naprosté většině případů pouze pachatel. V ostatních případech může být provedena rekognice, jejímž objektem jsou zbraně, oblečení nebo jiné pomůcky pachatele. Rekognice pachatele se provádí zejména podle vnějších znaků pachatele, někdy ale rovněž podle znaků funkčních a dynamických.¹⁶²

„Vyšetřovací pokus se koná, mají-li být pozorováním v uměle vytvořených nebo obměňovaných podmínkách prověřeny nebo upřesněny skutečnosti zjištěné v trestním řízení, popřípadě zjištěny nové skutečnosti důležité pro trestní řízení.“¹⁶³

Terén honiteb je specifický a na různých místech a v odlišných podmínkách může docházet ke zkreslenému subjektivnímu vnímání osoby (svědka), například výstřelu. V horském terénu se ozvěna odráží jak po stěně nahoru, tak od několika svahů navzájem. V listnatém lese je za povětrí pro změnu velmi nízká slyšitelnost. Právě z těchto a obdobných důvodů je třeba při nejasnostech provést vyšetřovací

¹⁶⁰ Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád) v posledním znění, § 104b,c.

¹⁶¹ Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád) v posledním znění, § 104b.

¹⁶² NĚMEC, Miroslav. *Teorie a metodologie kriminalistiky pro magisterské studium II. Díl, Aktuální problémy kriminalistické praxe*. Praha: ABOOK, 2019. ISBN 978-80-906974-2-3, s. 206.

¹⁶³ Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád) v posledním znění, § 104c.

pokus a ověřit tak, zda určitá osoba (svědek) mohla za konkrétních podmínek a na konkrétním místě vnímat svými smysly určitou činnost nebo slyšet zvuk.¹⁶⁴

Tento bod metodiky vyšetřování vychází čistě z odborné kriminalistické literatury, jelikož v žádném ze sledovaných případů nebylo provedení těchto způsobů dokazování zjištěno.

4.8 Zvláštnosti zapojení veřejnosti do vyšetřování a kriminalistická prevence

Problematika spolupráce s veřejností je velmi podstatná pro odhalování pytláctví a jeho pachatelů. Je zřejmé, že myslivci nebo jiné osoby vykonávající činnost spjatou s ochranou přírody a živočichů nejsou schopni vlastními silami pokrýt rozlehlá území obor a honiteb. Je to právě dostatečně informovaná veřejnost, která může svojí všímavostí a iniciativou, velkým dílem přispět k odhalování a předcházení pytláctví.

Během průzkumu aktuálního stavu pytláctví na území obor, jsem se zaměřil na zjištění názoru veřejnosti na danou problematiku.

V únoru roku 2022 jsem se rozhodl uskutečnit osobní rozhovor s vedoucím střediska Lánská obora, a zároveň členem myslivecké stráže panem Štěpánem Stanickým, který tuto činnost v oboře vykonává již 28 let. Jednalo se o polostrukturovaný rozhovor, který probíhal na základě předem připraveného seznamu otázek, jejichž pořadí však bylo v průběhu rozhovoru podle potřeby pozměňováno v reakci na odpovědi dotazovaného.¹⁶⁵ Základní otázky směřovaly k získání informací o funkci a trvání pracovního poměru dotazovaného v Lánské oboře. Dále byly otázky zaměřeny na zjištění stavu pytláctví na území obory spolu s charakteristikou osob, které se této činnosti dopustily. Závěr rozhovoru patřil otázce týkající se poznatků ke zkvalitnění spolupráce mezi

¹⁶⁴ NĚMEC, Miroslav. *Teorie a metodologie kriminalistiky pro magisterské studium II. Díl, Aktuální problémy kriminalistické praxe*. Praha: ABOOK, 2019. ISBN 978-80-906974-2-3, s. 206.

¹⁶⁵ HENDL, Jan. *Kvalitativní výzkum: Základní metody a aplikace*. Praha: Portál, 2005. ISBN-80-7367-040-2, s. 174.

myslivci a Policií ČR při předcházení pytláctví. Před započítím byl dotazovaný seznámen s účelem a cílem předmětného rozhovoru. S provedením rozhovoru a uvedením jména v této práci vyslovil ústní souhlas. Celý rozhovor byl s vědomím dotazovaného zaznamenáván na diktafon a pořízená nahrávka byla následně pro účely práce přepsána.

Jak dlouho působíte jako zaměstnanec Lesní správy Lány a jakou zde vykonáváte funkci?

V oboře pracuji již 28 let a jsem vedoucí střediska Lánská obora. K tomu vykonávám funkci mysliveckého hospodáře a myslivecké stráže.

Setkal jste se za tu dobu s nějakým případem pytláctví na území obory?

Co se týče pytláctví na území naší obory, tak s tímto problémem takřka nemáme, nicméně s několika málo případy jsme se v minulosti setkali. Nejzávažnějším případem byl asi ten, kdy jsme tu měli problémy vyloženě s jedním člověkem, který si mohl dovolit lovit zvěř takřka po celém světě. Projevil zájem i o lov v naší oboře. Byl tedy proveden po území obory a informován o podmínkách a ceně lovu. S cenou však nesouhlasil a uvedl, že už nemá zájem. Následně jsem však začal chodit pytláčit, jelikož si během návštěvy vytipoval ideální místa pro tuto činnost. Zvěř pak střílel zbraní bezhlavě, prakticky co mu přišlo do rány, následně pak vždy odřízl trofej a zbytek těla zanechal na místě. Jinak si ale myslím, že někdo, kdo oboru nezná sem těžko půjde pytláčit. Rozloha obory je obrovská a člověk, pokud nezná terén, tak se tu ztratí. Každoročně nás spíše trápí neoprávněný sběr paroží.

Za jakým účelem bylo pytláctví nejčastěji prováděno?

Pokud se bavíme o pytláctví za účelem získání masa, to tady vůbec nepřipadá v úvahu, jelikož by pachatel s uloveným kusem zvěře musel překonat oplocení a ještě nějaký kus cesty do hloubi obory, kde se zvěř zdržuje. Představte si jelena, který váží do 200 kg, bylo by hodně náročné dostat ho z území obory. Pokud tady dojde k pytláctví, jedná se zejména o lov za účelem získání trofeje, ale za ty léta, co tady funkci vykonávám byl ten počet případů minimální.

Na území obory tedy pytláctví pouze za účelem získání trofeje?

Ano, nicméně pod naší lesní správu spadá ještě několik hektarů honitby v okolí, a zde evidujeme případ pytláctví na maso. Pytlák tehdy z vozidla zastřelil prase, poté ho naložil a odvezl. Byla to víceméně náhoda, protože policii se myslím dostala do ruky fotografie vozidla, ve kterém byly poté nalezeny krevní stopy, které byly porovnány se stopami na místě činu. Samozřejmě takové srovnávání v případě zvířat je nákladné a běžně se asi neděla, ale tenkrát si to chtěli policisté nějakým způsobem vyzkoušet, a skutečně, výsledek vedl k prokázání činu pachateli. Ale jak říkám, za ty roky jsme kromě dvou uvedených případů jsme nic jiného nezjistili.

Jaké zbraně či nástroje pytláci použili?

Všechny případy, o kterých vím byly spáchány střelnou zbraní. S jiným způsobem jsem se zatím nesešel. Ještě si vybavuji událost, kdy jsem během pochůzky zaslechl tlumený výstřel v části obory nedaleko ode mě a následně jsem zahlédl utíkat dva jeleny. Vydal jsem se tím směrem odkud utíkali, ale nenašel jsem žádné tělo. Domnívám se tedy, že pytlák použil tlumič výstřelu, ale ránu naštěstí chybil.

Jistě jste v kontaktu s kolegy z jiných částí republiky, máte přehled o tom, jak jsou na tom s pytláctvím jinde?

Podle mého názoru pytláctví v posledních letech nijak neeskaluje, nemám zprávy, že by někde razantně přibylo těchto případů. Nebudeme si však nic nalhávat. Mnoho případů zůstává neodhalených a s technickými prostředky, jaké mají dnes pytláci k dispozici je například noční lov z vozidla velmi jednoduchou a rychlou záležitostí. Těch případů je jistě mnohem více, než je registrováno ve statistikách policie.

Jak je to v současné době s výkupem zvěřiny zejména do soukromého sektoru, stále je v provozovnách např. restaurací možné zvěřinu prodat, nebo již takových možností ubylo?

Myslím, že stále není problém, aby maso někdo odkoupil. I vzhledem k aktuální ceně zvěřinového masa prodávaného na trhu je to pro pytláka i provozovatele zařízení výhodné.

Provádíte na území obory a vnější honitby pravidelně nějaká opatření pro prevenci pytláctví?

Vyloženě opatření proti pytláctví ne. Samozřejmě se každý den s kolegy pohybujeme po území honitby, děláme obchůzky, ale není to zaměřeno za tímto účelem. Během obchůzek nezděříka nalézáme uhynulé kusy zvěře. V takových případech je třeba samozřejmě zjistit, co bylo příčinou smrti. Disponujeme detektory kovu, což nám slouží ke zjištění, zda se v těle nenachází střela. Často ale zvíře „otevřeme“ na místě sami, abychom zjistili, zda se v místě rány nenachází střela. V téměř všech případech však došlo k přirozenému úhynu např. vlivem nemoci, případně úmrtím v důsledku předchozího souboje, k čemuž často dochází u jelenů. Ty jsou schopni svými parohy svého soka probodnout a usmrtit.

V úvodu jste zmínil problémy se sběrem paroží, můžete být konkrétnější?

Každý rok řešíme několik případů, kdy lidé přelezou plot, pohybují se neoprávněně po oboře a hledají shozené paroží. Dnes již sběr paroží není pytláctví. Bylo to tak dříve, ale dnes je to nastaveno tak, že o pytláctví jde pouze v případě, že pachatel odebere celou trofej. My jsme nedávno zavedli testování opatření, kdy navrtáváme shozené paroží, které umísťujeme na místa, kde se zvěř často pohybuje a ze strany pachatele je předpoklad, že tu najde shozené paroží. Do navrtaných parohů umístíme GPS lokátor, místo opatříme kamerou nebo fotopastí a vyčkáváme, zda budou parohy odcizeny. Zatím je toto opatření ale v počátku, nikoho jsme ještě nedopadli.

Kolik si může člověk prodejem paroží vydělat?

Dnes je cena 500 – 600,- Kč za kilogram, podle druhu zvěře. Což se sběrateli vcelku vyplatí, když například dančí paroh váží kolem 2 kg, jelení i 4 kg. Jde zkrátka o to, abychom my, či jiné osoby které od nás k tomuto obdržely povolení parohy sebrali dříve, než to udělá někdo nepovolaný. Samozřejmě to na tak rozsáhlém území není jednoduché.

Navrhl byste nějaké opatření v rámci spolupráce s Policií ČR za účelem prevence pytláctví?

Napadá mě jedině důsledná kontrola vozidel parkujících kolem oplocení obory, a to zejména v měsících únor – březen, kdy dochází ke shozu paroží. Pokud je sníh, lze vysledovat, zda stopy od vozidla míří k oplocení obory či nikoli. V případě, že ano, lze pravděpodobně předpokládat návrat osoby s odcizeným parožím. Jinak ale samozřejmě v nočních hodinách věnovat pozornost pomalu jedoucím vozidlům uprostřed polí kde se zvěř hojně vyskytuje a provádět důkladné kontroly. Jiná opatření, kromě již zmíněných čipů v parožích – což je v naší kompetenci, mne nenapadají. Jen bych ještě podotkl, že policisté by měli znát veškeré náležitosti, které musí mít myslivec u sebe v případě, že je kontrolován na území honitby nebo během silniční kontroly, zejména, když přepravuje usmrcenou zvěř. V takovém případě by kromě osobních dokladů a dokladů ke zbrani měl dále disponovat loveckým lístkem, povolenkou k lovu a plombou, kterou obdržel pro případy usmrcení zvěře od příslušného hospodáře. Plombou se musí daný kus zvěře ihned na místě označit a to tak, že se plomba umístí zpravidla propíchnutím na běhy zvěřiny takovým způsobem, aby ji nebylo možno lehce sundat a znovu použít. Kontroly tohoto musí být skutečně důsledné, neboť se stává, že myslivci případně pytláci, často přichytí plombu pouze „na oko“ a tuto používají i v dalších případech, což je zakázáno. Někdy použijí i plombu, které vůbec není pro účely označení zvěře. Policisté tedy musí vědět, jak taková plomba vypadá.

Slova Štěpána Stanického korespondují s výsledky terénního šetření, kterým bylo zjištěno, že v současné době je pytláctví pácháno zejména ve volně přístupných honitbách a v oborách k němu dochází pouze minimálně. V rámci zkvalitnění spolupráce Policie ČR a uživatelů jednotlivých honiteb při předcházení pytláctví je dle mého názoru nezbytné osobně znát členy myslivecké stráže a být s těmito pravidelným kontaktem. Mysliveckou stráž je povinen navrhnout orgánu státní správy myslivosti uživatel honitby o velikosti každých započatých 500 ha. Zmíněný orgán poté navrženou osobu ustanoví do funkce stráže na dobu 10 let¹⁶⁶.

¹⁶⁶ Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti v posledním znění, § 12.

Nutno podotknout, že dle zákona o myslivost je minimální výměra pro honitbu 500 ha. Myslivecká stráž tedy musí být ustanovena prakticky v každé honitbě.¹⁶⁷

Za účelem ochrany myslivosti, k níž byla myslivecká stráž zřízena, obdržela kromě statutu úřední osoby¹⁶⁸ poměrně rozsáhlé pravomoci.

Myslivecká stráž je ze své funkce oprávněna:

„a) požadovat od osob, které jsou v honitbě se střelnou zbraní nebo s jinou loveckou výzbrojí, předložení zbrojního průkazu, průkazu zbraně, loveckého lístku, povolenky k lovu a potvrzení o povinném pojištění, popřípadě jiného průkazu, jímž lze prokázat jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého nebo přechodného pobytu,

b) zastavit a prohlížet v honitbě a na účelových komunikacích v honitbě dopravní prostředky včetně přepravovaných zavazadel, je-li důvodné podezření, že přepravují nebo obsahují neoprávněně nabytou zvěř, a za tím účelem požadovat předložení dokladu o nabytí zvěře,

c) zadržet osobu, kterou přistihne v honitbě při neoprávněném lovu nebo při jiné činnosti tímto zákonem zakázané, nebo osobu, kterou přistihne v honitbě se zakázanou loveckou výzbrojí anebo se střelnou zbraní, pokud nejde o osobu oprávněnou podle zvláštních právních předpisů držet střelnou zbraň i na honebních pozemcích, a neprodleně přivolat orgán Policie České republiky (dále jen "policie"),

d) odejmout osobám uvedeným v písmenech b) a c) střelnou zbraň nebo zakázanou loveckou výzbroj, chycenou, ulovenou nebo přepravovanou zvěř, popřípadě i loveckého psa a fretku a vykázat je z honitby; o odnětí věci sepsat úřední záznam a osobě, jíž byla věc odňata, vystavit potvrzení o odnětí věci a odňatou střelnou zbraň nebo zakázanou loveckou výzbroj odevzdat neprodleně orgánu policie; osoby uvedené v písmenech a) až d) jsou povinny výzvám či úkonům v nich uvedeným vyhovět, popřípadě jich uposlechnout,

¹⁶⁷ Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti v posledním znění, § 17.

¹⁶⁸ Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník v posledním znění, § 127.

- e) usmrcovat v honitbě toulavé psy, kteří mimo vliv svého vedoucího ve vzdálenosti větší než 200 m od nejbližší nemovitosti sloužící k bydlení pronásledují zvěř; pokud je tato nemovitost umístěna na oploceném pozemku, počítá se vzdálenost od jeho oplocení. Toto oprávnění se nevztahuje na psy ovčáckých a loveckých plemen, na psy slepecké, zdravotnické, záchranářské a služební; usmrcovat kočky potulující se v honitbě ve vzdálenosti větší než 200 m od nejbližší nemovitosti sloužící k bydlení; pokud je tato nemovitost umístěna na oploceném pozemku, počítá se vzdálenost od jeho oplocení,
- f) usmrcovat živočichy vyžadující regulaci,
- g) usmrcovat po předchozím oznámení místně příslušnému obecnímu úřadu zdivočelá hospodářská zvířata a dále volně se pohybující označená zvířata z farmových chovů zvěře ve vzdálenosti větší než 200 m od nehonebního pozemku, na němž je farmový chov provozován,
- h) požadovat pomoc nebo součinnost orgánů policie, popřípadě obecní policie, pokud nemůže splnění svých povinností zajistit vlastními silami a prostředky,
- i) projednat přestupky podle tohoto zákona příkazem na místě,
- j) vstupovat na pozemky v honitbě v rozsahu nezbytně nutném k výkonu funkce.¹⁶⁹

Mimo oprávnění jsou však mysliveckým strážím uloženy i povinnosti. Kromě dohledu na dodržování povinností spojených s ochranou myslivosti je myslivecká stráž při své činnosti povinna řádně se prokazovat průkazem (případně služebním odznakem) a bezodkladně oznamovat zjištěné škody či závady uživateli honitby, v neodkladných případech orgánům policie.¹⁷⁰

4.9 Doporučení k přijetí opatření pro předcházení a zamezování pytláctví

S případy pytláctví se policisté, ať již ze základních útvarů nebo Služby kriminální policie a vyšetřování (dále jen SKPV) nesetkávají v rámci výkonu služby každý den. Nápad této trestné činnosti je tak nízký, že dle mého názoru naprostá většina

¹⁶⁹ Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti v posledním znění, § 14.

¹⁷⁰ Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti v posledním znění, § 15.

policistů disponuje o této problematice minimem informací, díky čemuž poté, co se setká s podezřením na pytláctví, nemůže účinně zasáhnout. S největší pravděpodobností poté na místě činu odvede nekvalitní práci, případně přehlédne zásadní detaily poukazující na fakt, že mohlo k takovému činu dojít. Následující body představují návrhy potřebných znalostí a činností policistů pro výkon služby tak, aby získali potřebnou orientaci v dané problematice a včasně páchání této trestné činnosti přecházeli. Poznatky vycházejí ze skutečností zjištěných v rámci tvorby této práce.

- S problematikou pytláctví a postupu při jeho odhalování a vyšetřování seznámit již policisty v rámci základní odborné přípravy.
- V rámci jednotlivých okrsků Obvodních oddělení PČR vyčlenit policistu, který vypracuje seznam mysliveckých hospodářů a členů myslivecké stráže na území každé honitby v okrsku, a stejně tak v rámci útvaru SKPV vyčlenit policisty, kteří se budou na vyšetřování případů pytláctví specializovat.
- Úzce spolupracovat s výše uvedenými osobami, předávat si poznatky o podezřelých vozidlech či osobách pohybujících se v honitbách a na základě toho provádět plán instruktáže.
- V rámci spolupráce s mysliveckou stráží provádět v rámci základních útvarů PČR společné bezpečnostní opatření za účelem ochrany myslivosti a předcházení pytláctví.
- Zajistit spolupráci v republikové úrovni Police ČR s organizacemi jako je zejména Českomoravská myslivecká jednota, Asociace profesionálních myslivců apod., kdy získané poznatky či změny v problematice myslivosti by byly ihned zaslány k seznámení na všechny útvary policie.

Závěr

V mé diplomové práci jsem se věnoval problematice pytláctví na území České republiky z hlediska kriminalistické metodiky, jejíž vypracování založené na poznatcích zjištěných vlastním výzkumem, bylo zároveň hlavním cílem této práce.

Počátek práce je věnován teoretickým východiskům. Vymezena je zde zákonná úprava pytláctví, v rovině trestní i přestupkové spolu, s okrajovým pohledem do historie lovu a počátku fenoménu pytláctví.

Následující druhá a třetí kapitola práce již představuje vlastní výzkumnou část založenou na terénním šetření, které bylo provedeno formou studia vyšetřovacích spisů v evidencích Policie ČR, zaevidovaných v období let 2010 – 2021 na území Středočeského kraje. Pro účely studia byly vytvořeny výzkumné otázky, jejichž zodpovězení záviselo na informacích zjištěných terénním šetřením. Skutečnosti vzešlé ze zodpovězení výzkumných otázek byly zapracovány do samotné metodiky.

Data získaná studiem vyšetřovacích spisů poukázala na předpokládaný problém, tedy že pytláctví představuje latentní trestnou činnost, u níž zůstává většina případů neobjasněna. Z vybraných 40 vyšetřovaných případů pro účely výzkumu bylo objasněno pouze 57 % případů, avšak při pohledu na celkový počet zaevidovaných případů pytláctví zvěře je procento objasněnosti ještě mnohem nižší. Naopak, vyvrácen byl předpoklad o tom, že pachatelé pytláctví jsou často jedinci z řad myslivců nebo dalších osob zainteresovaných v ochraně myslivosti. K odsouzení myslivce došlo pouze v 9 % sledovaných případů.

Čtvrtá kapitola práce již byla věnována popisu kriminalistické metodiky vyšetřování pytláctví. Jednotlivé body metodiky byly charakterizovány na základě poznatků odborné literatury, doplněné o výsledky provedeného terénního šetření. V části věnované spolupráci s veřejností a kriminalistické prevence, byl pro účely práce uskutečněn rozhovor s vedoucím střediska Obora Lány, což přineslo cenné poznatky o stavu páchaní pytláctví na území soukromých obor.

Domnívám se, že tato práce může v budoucnu posloužit jako podklad pro studenty Policejní akademie České republiky v Praze, ale i policisty ve výkonu služby,

kteří by, ať již z vlastní iniciativy, případně iniciativy nadřízených, potřebovali prohloubit znalosti této problematiky.

Jak již bylo řečeno v úvodní kapitole, pytláctví provází společnost již po několik staletí a nic prozatím nenasvědčuje, že by tomu mělo být v budoucnu jinak. Je tak třeba uvažovat o tom, jak nejúčinněji této trestné činnosti předcházet. Kromě nezbytné znalosti dané problematiky ze strany policistů je nepochybně nutné rozšířit povědomí samotné veřejnosti, neboť právě ta může často přispět svojí všímavostí k odhalení nelegální činnosti pytláků.

Na úplný závěr bych ale rád zdůraznil to nejdůležitější. Pokud se policista v rámci výkonu služby setká s osobami podezřelými z pytláctví, vždy by měl v první řadě dbát zejména o bezpečí své a svých kolegů a dodržovat služební postupy tak, aby maximálně eliminoval možné ohrožení. Předpoklad, že takové osoby budou disponovat zbraněmi je v těchto situacích zcela reálný. V únoru letošního roku došlo v sousedním Německu k chladnokrevnému zastřelení dvou policistů ze strany pytláků během silniční kontroly.¹⁷¹ Pytláci ve vozidle tou dobou převáželi upytlačený kus zvěře a vícero zbraní. Ačkoli dosud není veřejnosti znám přesný průběh incidentu, je zřejmé, že policisté na místě z hlediska bezpečnosti situaci podcenili a bohužel zaplatili cenou nejvyšší. Domnívám se však, že tento tragický případ otevřel spoustě policistů oči a případy pytláctví již minimálně nebudou brát na lehkou váhu.

¹⁷¹ Novinky.cz: *Při silniční kontrole zastřelili v Německu dva policisty* [online] [cit. 10.3.2022]. Dostupné z: <https://www.novinky.cz/zahranicni/evropa/clanek/pri-silnicni-kontrole-zastrelili-v-nemecku-dva-policisty-pachatele-unikaji-40385598>.

Seznam použité literatury

Monografie

- ❖ ANDRESKA, Jiří, Erika, ANDRESKOVÁ. *Tisíc let myslivosti*. Vimperk: TINA, 1993. ISBN-80-85618-12-5.
- ❖ MUSIL, Jan, Zdeněk KONRÁD a Jaroslav SUCHÁNEK. *Kriminalistika*. Praha: C. H. BECK, 2001. ISBN 80-7179-878-9.
- ❖ HART, Vlastimil a kolektiv. *Úvod do myslivosti – historie, zvyky, tradice*. Praha: Druckvo, spol. s.r.o., 2014. ISBN-978-80-213-2495-4, s. 176.
- ❖ HENDL, Jan. *Kvalitativní výzkum: Základní metody a aplikace*. Praha: Portál, 2005. ISBN-80-7367-040-2.
- ❖ KONRÁD, Zdeněk et al., *Kriminalistika. Kriminalistická taktika a metodika vyšetřování*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2015. ISBN 978-80-7380-547-0.
- ❖ NĚMEC, Miroslav. *Teorie a metodologie kriminalistiky pro magisterské studium II. Díl, Aktuální problémy kriminalistické praxe*. Praha: ABOOK, 2019. ISBN 978-80-906974-2-3.
- ❖ NĚMEC, Miroslav. *Postup policie při odhalování, vyšetřování a předcházení pytláctví*. Praha: PA ČR 2002. ISBN-80-7251-097-5.
- ❖ NOVOTNÝ, František a kol. *Trestní právo hmotné. 4. vyd.* Plzeň: Aleš Čeněk, 2017. ISBN-978-80-7380-651-4.
- ❖ PECÁNEK, Martin. *Prohlídka – metoda kriminalistické praxe*. Praha, 2020. Bakalářská práce. Policejní akademie České republiky v Praze, Fakulta bezpečnostně právní. Vedoucí práce doc. JUDr. Zdeněk Konrád, Csc.
- ❖ STANĚK, Jiří, Libor, ŘEHÁK. *Nové postavení a úkoly stráží*. Praha, Venator, 2000. ISBN-80-902849-0-6.
- ❖ STRAUS, Jiří a kol. *Kriminalistická taktika*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2008. ISBN-978-80-7380-095-6.
- ❖ STRAUS, Jiří, Viktor, PORADA a kol. *Teorie, metody a metodologie kriminalistiky*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2017. ISBN-978-80-7380-666-8.
- ❖ STRAUS, Jiří, Miroslav, NĚMEC a kol. *Teorie a metodologie kriminalistiky*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2009. ISBN-978-80-7380-214-1.

- ❖ ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní zákoník II: komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012. ISBN 978-80-7400-428-5.
- ❖ ŠKODA, Jindřich, František VAVERA a Radek ŠMERDA. *Zákon o policii s komentářem*. 2. vyd. Plzeň: Aleš Čeněk, 2013. ISBN 978-80-7380-447-3.
- ❖ VICHLENDÁ, Milan. *Kriminalistika*. Karviná: Střední odborná škola ochrany osob a majetku, 2011.

Zákonná úprava a rozhodnutí

- ❖ Zákon č. 1/1993 Sb., *Ústava České republiky* v posledním znění.
- ❖ Zákon č. 141/1961 Sb., *o trestním řízení soudním (trestní řád)* v posledním znění.
- ❖ Zákon č. 40/2009 Sb., *trestní zákoník* v posledním znění.
- ❖ Zákon č. 449/2001 Sb., *o myslivosti* v posledním znění.
- ❖ Zákon č. 99/2004 Sb., *o rybářství* v posledním znění.
- ❖ Zákon č. 154/1849 Ř.z., *o myslivosti* ve znění k 7.3.1849.
- ❖ Zákon č. 119/2002 Sb., *o střelných zbraních a střelivu* v posledním znění.
- ❖ Příloha č. 1 k zákonu č. 119/2002 Sb., *Vymezení zbraní a střeliva*.
- ❖ Zákon č. 114/1992 Sb., *o ochraně přírody a krajiny*, ve znění pozdějších předpisů.
- ❖ Zákon č. 290/1993 Sb., *kterým se mění a doplňuje trestní zákon a zákon České národní rady č. 200/1990 Sb., o přestupcích*.
- ❖ Zákon č. 92/1998 Sb., *kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů*.
- ❖ Zákon č. 200/1990 Sb., *o přestupcích* ve znění k 31.5.2017.
- ❖ Zákon č. 86/1950 Sb., *trestní zákon* ve znění k 1.8.1950.
- ❖ Zákon č. 150/1969 Sb., *o přečinech* ve znění k 30.6.1990.
- ❖ Zákon č. 140/1961 Sb., *trestní zákon* ve znění pozdějších předpisů.
- ❖ Zákon č. 333/2020 Sb., *kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb. ve znění pozdějších předpisů*.
- ❖ Úmluva č. 127/1994 Sb., *o ochraně stěhovavých druhů volně žijících živočichů*.

- ❖ Směrnice Rady EU č. 79/409/EEC z 2.4. 1979 o ochraně volně žijících ptáků.
- ❖ Nařízení Rady EU č. 338/97/EEC z 9.12.1996 o ochraně volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulující obchod s těmito druhy.
- ❖ Usnesení Nejvyššího soud ČR sp. zn. 3 Tdo 340/2020 ze dne 24.9.2020.

Webové stránky a elektronické zdroje

- ❖ Cmmj.cz: *Historie* [online]. [cit. 1.2.2022]. Dostupné z <https://www.cmmj.cz/historie/>.
- ❖ Myslivost.cz: *Nejvyšší soud se zcela výjimečně vyslovil k problematice pytláctví* [online]. [cit. 05.02.2022]. Dostupné z: <https://www.myslivost.cz/Casopis-Myslivost/Myslivost/2021/Srpen-2021/Nejvyssi-soud-se-zcela-vyjimecne-vyslovil-k-proble>.
- ❖ Policie.cz: *Statistiky kriminality* [online]. [cit. 05.2022]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/statistiky-kriminalita.aspx>.
- ❖ Svscr.cz: *Státní veterinární správa zaměřuje dozorovou činnosti i na zvěřinu* [online] [cit. 15.1.2022]. Dostupné z: <https://www.svscr.cz/statni-veterinari-sprava-zameruje-dozorovou-cinnost-i-na-zverinu/>.
- ❖ Policie.cz: *Střet se zvěří* [online]. [cit. 16.2.2022]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/stret-se-zveri-805281.aspx>.
- ❖ Rozhodnutí č. 1/2013 Sb., *rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii* ze dne 1. ledna 2013. [online]. [cit. 11. 3. 2022]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2013-1>.
- ❖ Noktovizor. *Přístroje pro noční vidění-noktovizory*. [online] [cit. 20.2.2022]. Dostupné z: <https://www.nimrod.cz/optika-1/nocni-videni/>.
- ❖ Lamgen.cz: *Laboratoř agrogenomiky* [online] [cit. 9.3.2022]. Dostupné z: <https://www.lamgen.cz/laborator-agrogenomiky2/>.
- ❖ Pravnipredpisy.cz: *Předpisy* [online] [cit. 10.3. 2022]. Dostupné z: https://www.prawnipredpisy.cz/predpisy/ZAKONY/2002/244002/Sb_244002_-----_.php.
- ❖ Myslivost-lovectvi.cz: *Fotografie* [online] [cit. 10.3. 2022]. Dostupné z: <http://www.myslivost-lovectvi.cz/fotografie/ulovky-cr-sr:3/137273/>.

- ❖ Novinky.cz: *Při silniční kontrole zastřelili v Německu dva policisty* [online] [cit. 10.3.2022]. Dostupné z: <https://www.novinky.cz/zahranicni/evropa/clanek/pri-silnicni-kontrola-zastrelili-v-nemecku-dva-policisty-pachatele-unikaji-40385598>.

Seznam grafů a tabulek

Graf 3.1 - Jaký je celkový počet sledovaných případů?

Graf 3.2. - Jaké množství případů bylo objasněno?

Graf 3.3 - Jaké množství případů bylo samostatnými skutky?

Graf 3.4 - Jaké množství případů bylo spácháno na území honitby?

Graf 3.5 - Jaký byl předmět zájmu pachatele?

Graf 3.6 - Jaký nástroj byl k provedení činu použit?

Graf 3.7 - Jaký druh zvěře byl nejčastěji loven?

Graf 3.8 - Jaká byla nejčastěji výše způsobených škod?

Graf 3.9 - Jaké kriminalistické stopy byly nejčastěji zajišťovány?

Graf 3.10 - Kdo byl oznamovatelem případu?

Graf 3.11 - Jak dlouhá doba uplynula od spáchání činu do jeho oznámení?

Graf 3.12 - Jaká doba uplynula od oznámení do zahájení trestního stíhání?

Graf 3.13 - V kolika případech obsahovala právní kvalifikace kvalifikovanou skutkovou podstatu?

Graf 3.14 - Jaké množství pachatelů se na činu podílelo?

Graf 3.15 - V kolika případech se činu dopustil myslivec?

Graf 3.16 - Jakého pohlaví byli pachatelé nejčastěji?

Graf 3.17 - Kolik let bylo nejčastěji pachatelům?

Graf 3.18 - Jak často se pachatelé dopouštěli recidivy?

Graf 3.19 - V kolika případech byli pachatelé trestáni i za jinou trestnou činnost?

Tabulka 1.1 – Přehled kriminality 2010 – 2021.

Seznam otázek z polostrukturovaného rozhovoru

- ❖ Jak dlouho působíte jako zaměstnanec Lesní správy Lány a jakou zde vykonáváte funkci?
- ❖ Setkal jste se za tu dobu s nějakým případem pytláctví na území obory?
- ❖ Za jakým účelem bylo pytláctví nejčastěji prováděno?
- ❖ Na území obory bylo tedy pytláctví prováděno nejčastěji za účelem získání trofeje?
- ❖ Jaké zbraně či nástroje pytláci použili?
- ❖ Jistě jste v kontaktu s kolegy z jiných částí republiky, máte přehled o tom, jak jsou na tom s pytláctvím jinde?
- ❖ Jaký je v současné době stav v oblasti výkupu zvěřiny, zejména do soukromého sektoru? Je stále možné například do restaurací zvěřinu prodat, nebo již takových možností ubylo?
- ❖ Provádíte na území obory a vnější honitby pravidelně nějaká opatření v rámci prevence pytláctví?
- ❖ V úvodu jste zmínil problémy se sběrem paroží, můžete být konkrétnější?
- ❖ Kolik si může člověk prodejem paroží vydělat?
- ❖ Navrhl byste nějaká opatření v rámci spolupráce s Policií ČR za účelem prevence pytláctví?

Přílohy

Lovecký lístek

(Zdroj: [pravnipredpisy.cz](https://www.pravnipredpisy.cz)¹⁷²)

¹⁷² Pravnipredpisy.cz: *Předpisy* [online] [cit. 10.3. 2022]. Dostupné z: https://www.pravnipredpisy.cz/predpisy/ZAKONY/2002/244002/Sb_244002_-----_.php.

POVOLENKA K LOVU

Evidenční číslo Platná do

Uživatel honitby, sídlo

Název honitby

Povolenka je vystavena při:
 Jméno a příjmení

Trvalý pobyt

Č. loveckého lístku

Vystavena dne Podpis uživatele honitby

Druh zvěře	počet kusů	pohlaví *	věková třída *

* U bažanta královského, krocana divokého a u spárkaté zvěře vyplňte též pohlaví a u samců zvěře spárkaté i věk.

Podpis mysliveckého hospodáře

Povolenka k lovu

(Zdroj: [pravnipredpisy.cz](https://www.pravnipredpisy.cz)¹⁷³)

¹⁷³ Pravnipredpisy.cz: *Předpisy* [online] [cit. 10.3. 2022]. Dostupné z: https://www.pravnipredpisy.cz/predpisy/ZAKONY/2002/244002/Sb_244002_-----_.php.

PRŮKAZ MYSLIVECKÉHO HOSPODÁŘE

3,5 x 4,5 cm **ČESKÁ REPUBLIKA**

Příjmení, jméno, titul myslivecké strážce

Obvod působnosti (název honitby)

ČESKÁ REPUBLIKA - PRŮKAZ MYSLIVECKÉHO HOSPODÁŘE

Jméno/Název uživatele honitby

Název a sídlo orgánu, který průkaz vydal

Datum vydání Číslo jednací

Doba platnosti do

Podpis a razítko orgánu, který průkaz vydal

Průkaz mysliveckého hospodáře

(Zdroj: [pravnipredpisy.cz](https://www.pravnipredpisy.cz)¹⁷⁴)

¹⁷⁴ Pravnipredpisy.cz: *Předpisy* [online] [cit. 10.3. 2022]. Dostupné z: https://www.pravnipredpisy.cz/predpisy/ZAKONY/2002/244002/Sb_244002_-----_.php.

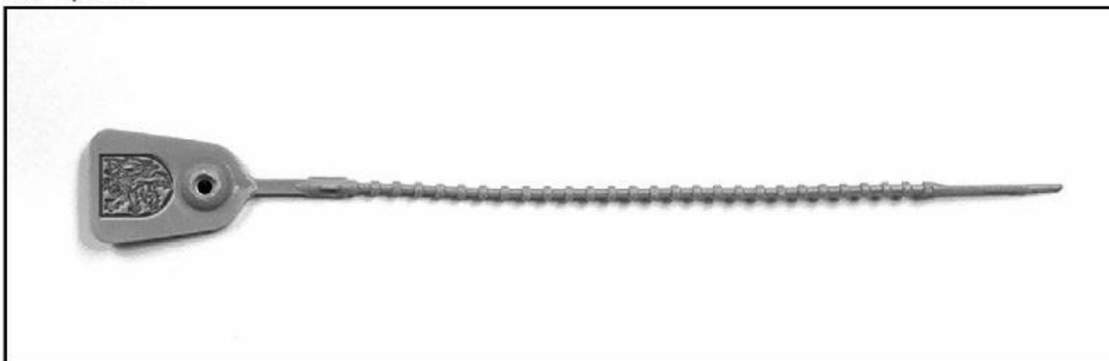

Průkaz a odznak myslivecké stráže

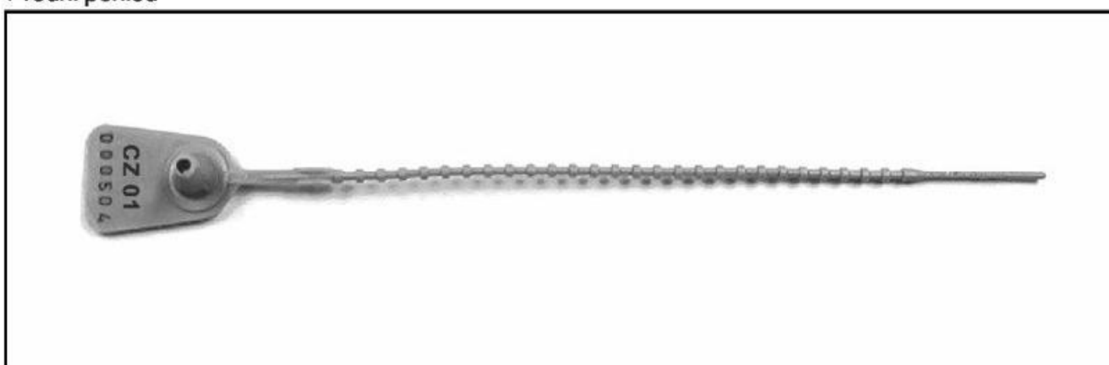
(Zdroj: [pravnipredpisy.cz](https://www.pravnipredpisy.cz)¹⁷⁵)

¹⁷⁵ Pravnipredpisy.cz: *Předpisy* [online] [cit. 10.3. 2022]. Dostupné z: https://www.pravnipredpisy.cz/predpisy/ZAKONY/2002/244002/Sb_244002_-----_.php.

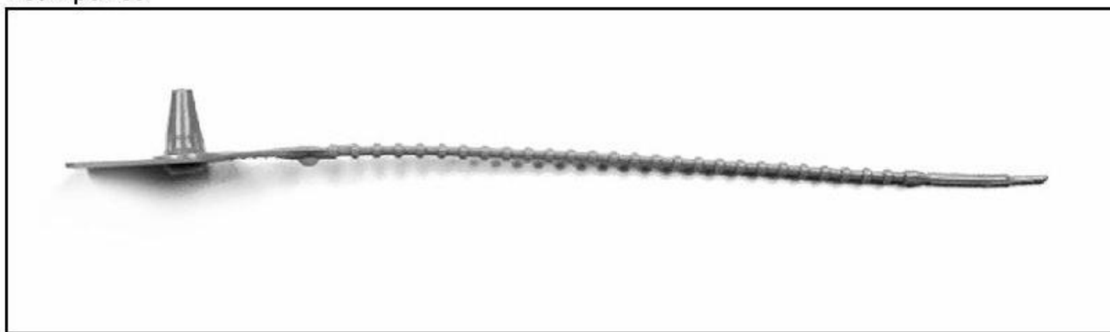
Zadní pohled

Přední pohled

Boční pohled

Plomba

(Zdroj: [pravnipredpisy.cz](https://www.pravnipredpisy.cz)¹⁷⁷)

¹⁷⁷ Pravnipredpisy.cz: *Předpisy* [online] [cit. 10.3. 2022]. Dostupné z: https://www.pravnipredpisy.cz/predpisy/ZAKONY/2002/244002/Sb_244002_-----_.php.

Příklad správného umístění plomby

(Zdroj: myslivost-lovectvi.cz¹⁷⁸)

¹⁷⁸ Myslivost-lovectvi.cz: *Fotografie* [online] [cit. 10.3. 2022]. Dostupné z: <http://www.myslivost-lovectvi.cz/fotografie/ulovky-cr-sr:3/137273/>.